

ปัญญาทึพยั

Y.2-1

คู่อัคครุ

จัณเยา๑๑น

เราเจ้อะไร

>>สารบัญ<<

แผนะนำการไ้บปทเรีษน	หน้า
บทที่ 1 จดหมายรักของพระเจ้า	4
บทที่ 2 ฉันทหรือ?...คนบาป	9
บทที่ 3 ทางเดียวเท่านั้น	14
บทที่ 4 ฝั่งที่งเป็น	19
บทที่ 5 ธรรมในหนังสือ	24
บทที่ 6 คนเหนือโลก	28
บทที่ 7 ฤทธาฐกาพ	33
บทที่ 8 เครื่องมือจากพระเจ้า	38
บทที่ 9 แผนขายยัฒยัฒงไ้คน	44
บทที่ 10 สิ่งทีควรระลึก	49
บทที่ 11 คริสตจักรกัปฉันท	53
บทที่ 12 ธิบลดนากไปไ้คน?	57
บทที่ 13 ฉันทหรือ...ผู้รับไ้!	61

แนะนำการใช้บทเรียน

ในฐานะที่เป็นครูของเยาวชน เราจึงมีความรับผิดชอบอันยิ่งใหญ่ เพราะนอกจากจะสอนพระคำของพระเจ้าแล้ว เรายังต้องช่วยให้ผู้เรียนได้นำสิ่งที่เขาได้เรียนไปใช้ในการดำเนินชีวิตด้วย บทเรียนแต่ละบทแบ่งเป็นส่วนสำคัญดังนี้

แผนบทเรียน ประกอบด้วย

เป้าหมายบทเรียน

ข้อพระคัมภีร์ที่ใช้ในการเตรียมสอน

ข้อท่องจำ

อุปกรณ์การสอนที่ใช้ร่วมกับกิจกรรม

เริ่มต้นบทเรียน (จับความสนใจ)

เป้าหมายสำคัญของการเริ่มต้นบทเรียนคือ การดึงความสนใจของผู้เรียนให้เข้ามาสู่บทเรียน เพื่อการเรียนรู้ในแต่ละบทจะได้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์ (สาระและสำรวจ)

เมื่อดึงความสนใจของผู้เรียนมาได้แล้ว พวกเขาพร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งต่างๆจากพระคัมภีร์ สำหรับส่วนนี้เป็นเนื้อหาจากพระคัมภีร์ซึ่งเป็นหัวใจสำคัญของทั้งบทเรียนต่อการสอนในแต่ละครั้ง

ดำเนินชีวิตในความจริง (สนองต่อพระคำ)

เมื่อผู้เรียนได้เรียนในบทเรียนแต่ละบทแล้ว ซึ่งทำให้เกิดความเข้าใจ ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้วิเคราะห์และนำสิ่งที่เรียนรู้แล้วนั้นไปใช้ในการดำเนินชีวิต ให้พระคำของพระเจ้าช่วยในการตัดสินใจ ทำให้ชีวิตฝ่ายจิตวิญญาณของผู้เรียนพัฒนาและเติบโตขึ้นในพระเยซูคริสต์

กิจกรรมต่างๆซึ่งปรากฏอยู่ในแต่ละบทเรียน เป็นเพียงกิจกรรมเสนอแนะเพื่อให้ครูเลือกใช้ ซึ่งครูอาจใช้สิ่งที่เหมาะสม และสนองต่อความต้องการฝ่ายวิญญาณของผู้เรียนมากที่สุด

บทที่ 1 ๑๑๑ หมายรึกของพระเจ้า

เป้าหมาย 1) เพื่อให้ผู้เรียนอ่านพระคัมภีร์ในลักษณะที่เป็นจดหมายส่วนตัวจากพระเจ้าถึงตนเอง
2) ให้รักในการอ่านจดหมายนี้และนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน

ข้อพระคัมภีร์ ยอห์น 1:1,4 โรม 1:1-5 2ทิโมธี 3:15-17 ฮีบรู 1:1-2;4:12-13 1ยอห์น 2:3-6

ข้อท่องจำ พระคัมภีร์ทุกตอนได้รับการดลใจจากพระเจ้า และเป็นประโยชน์ในการสอน การตักเตือนว่ากล่าว การปรับปรุงแก้ไขคนให้ดี และการอบรมในทางธรรม (2ทิโมธี 3:16)

อุปกรณ์การสอน พระคัมภีร์ แบบฝึกหัดบทที่ 1

เริ่มต้นบทเรียน

ถ้าเราเดินเข้าไปในห้องสมุดขนาดใหญ่สักแห่ง เราจะพบหนังสือเรื่องต่างๆมากมาย อาจเป็นเรื่องดาราศาสตร์, การซ่อมรถ, จิตวิทยา, การเลี้ยงสัตว์, เรื่องของคนตรี, ชีวิตครอบครัว เป็นต้น เราพบทั้งหนังสืออ่านเล่น และหนังสือที่ช่วยแนะนำให้เราแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นยามฉุกเฉิน ที่จริงแล้ว ความรู้ของคนในโลกก็ได้มีการผลิตออกมาในรูปของหนังสือ ซึ่งก็มีประโยชน์มากในการให้ความรู้ ประสบการณ์ และความเข้าใจ

แต่มีได้หมายความว่า ทุกคนได้รับประโยชน์อย่างเต็มที่จากหนังสือ เพราะบางครั้งเรารู้สึกเบื่อ หรือเป็นการยากที่จะอ่านหนังสือบางชนิด ถ้าเราไม่พยายามอ่านหรือไม่พยายามทำความเข้าใจ หนังสือนั้นก็จะเป็นประโยชน์ต่อเรา

ถ้ามีหนังสือเล่มหนึ่งซึ่งช่วยสอนให้คนเรารู้คุณค่าความหมายของชีวิต ซึ่งให้เขาเห็นถึงทางแก้ปัญหา และหนังสือนั้นถูกเขียนอย่างน่าอ่านและสนุกสนาน ซึ่งมีใช่เป็นคู่มือทางวิชาการที่แสนจะน่าเบื่อ แต่เป็นหนังสือที่เราเห็นชีวิตและประสบการณ์ของบุคคลในอดีต พวกเราคิดว่าคนทั่วไปจะอ่านหนังสือเล่มนี้ไหม? แล้วเราจะอ่านไหม?

หนังสือดังกล่าวคือ พระคัมภีร์ พระคัมภีร์เป็นหนังสือบันทึกประวัติศาสตร์ เป็นบทกวี เป็นจดหมายส่วนตัว เป็นสุภาษิต เป็นหนังสือบันทึกพงศาวดารของมนุษย์ และยังมีเรื่องต่างๆอีกมากมาย ยิ่งไปกว่านั้น แม้ว่าพระคัมภีร์มีผู้เขียนถึง 40 คน และใช้เวลาถึง 160 ปีก็ตาม แต่แท้จริงแล้ว พระคัมภีร์เป็นผลงานของพระเจ้า พระองค์ทรงสำแดงพระองค์เองและแผนการของพระองค์แก่มนุษย์ ดังนั้นมนุษย์ทุกคนจึงควรจะได้อ่านหนังสือเล่มนี้ พระคัมภีร์ไม่เหมือนหนังสืออื่นทั่วไป เพราะเป็นจดหมายจากพระเจ้ามาถึงเราแต่ละคน ดังนั้นจึงต้องมีการตอบสนองจากผู้ผู้อ่านด้วย

คำถาม พระคัมภีร์มีลักษณะเด่นอย่างไรบ้าง?...

เป็นการดลใจจากพระเจ้า

บอกเราเกี่ยวกับพระเจ้า

บอกเราถึงที่มาของมนุษยชาติ

บอกเราถึงทางแห่งความรอด

บอกเราถึงอนาคต

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. พระเจ้าได้ตรัสแก่เรา (ฮีบรู 1:1,2 , โรม 1:1-15 , ยอห์น 1:1)

เราสามารถรู้จักพระเจ้าและพระลักษณะของพระองค์ได้อย่างไร? ก็โดยที่พระองค์ตรัสแก่เราทางพระเยซูคริสต์ และนอกจากนี้พระองค์ทรงมีหลายวิธีที่จะตรัสแก่เรา พระองค์อาจตรัสแก่เราด้วยผู้เผยพระวจนะ หรือสิ่งอื่นๆก็ได้ (อ่าน 2เปโตร 1:20,21)

เราต้องจำไว้ว่าในสมัยของพระเยซูคริสต์นั้นเขาใช้พระคัมภีร์พันธสัญญาเดิมเท่านั้น ยังไม่มีการใช้พระคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ ฉะนั้นเมื่อพระเยซูตรัสถึงพระคัมภีร์นั้นก็หมายถึง พระคัมภีร์พันธสัญญาเดิม พระเจ้าได้ตรัสแก่มนุษย์ผ่านทางผู้เผยพระวจนะ และผู้เขียนพระคัมภีร์ พระคำในพันธสัญญาเดิมนั้นถือว่าเป็นบริสุทธิศักดิ์สิทธิ์ เพราะเป็นพระวจนะของพระเจ้า

พระเยซูทรงยืนยันการคลใจของพระเจ้าในพันธสัญญาเดิม พระองค์บอกเราในพระธรรมมัทธิวว่า “ไม่มีธรรมเนียมบัญญัติใดจะสูญสิ้นไป และพระองค์เสด็จมาเพื่อทำให้ธรรมเนียมบัญญัตินั้นสมบูรณ์ มิได้มาเลิกล้างธรรมเนียมบัญญัติ” (มธ.5:17-18) พระองค์ไม่เคยพยายามที่จะแก้ไขสิ่งที่เขียนไว้ในพันธสัญญาเดิม แต่พระองค์พยายามแก้ไขการที่พวกธรรมจารย์แปลความหมายพระคำของพระเจ้าอย่างไม่ถูกต้อง พระองค์ต้องการให้เราเข้าใจพระคัมภีร์ตามน้ำพระทัย

ในเวลานั้น คริสเตียนรุ่นแรกเริ่มรู้ว่าพระเจ้าได้ทรงเคลื่อนไหวในบุคคลบางคน เช่น อัครสาวกหรือสาวกใกล้ชิด และได้ตรัสผ่านเขา มีการรวบรวมจดหมายของอัครสาวกและอาจารย์เปาโลรวมทั้งหนังสืออื่นๆเข้าด้วยกันเป็นพันธสัญญาใหม่

ตัวอย่างจากชีวิตจริง

ให้ตรวจสอบรายการต่อไปนี่ว่า พระเจ้าเคยตรัสกับเขาในวิธีนั้นไหม โดยทำเป็นรายการแจกให้คนละแผ่น หลังจากนั้นก็ให้บางคนออกมาแบ่งปันประสบการณ์ของเขาว่า พระเจ้าตรัสผ่านทาง...

- การอ่านพระคัมภีร์
- เพื่อนคริสเตียน
- จิตสำนึกของตนเอง
- การศึกษาพระคัมภีร์
- บทเรียนรวีฯ
- คำเทศนา
- คำพยานของบางคน
- ทางการอธิษฐาน

คำถาม ทำไมเราต้องเชื่อถือและอ่านพระคัมภีร์

ประการแรก เราเชื่อเพราะพระเจ้าทรงเป็นผู้เกี่ยวข้องในการเขียนพระคัมภีร์มาตั้งแต่ต้น ทรงคลอใจให้มนุษย์พูดและเขียน 2ทิโมธี 3:16 คำว่า “คลอใจ” มีความหมายเดียวกับการระบายลมหายใจ ดังนั้นพระคัมภีร์จึงเป็นหนังสือที่มีชีวิต ซึ่งเป็นชีวิตของพระเจ้า พระองค์ทรงคลอใจให้เขียนโดยผ่านผู้รับใช้ของพระองค์ และพระองค์ทรงช่วยเราขณะที่เราอ่านพระคำของพระองค์ด้วย เพื่อเราจะเข้าใจ เราเชื่อพระคัมภีร์ก็เพราะเราเชื่อวางใจ เนื่องจากเป็นถ้อยคำของพระเจ้า

ประการที่สอง เราวางใจในพระคัมภีร์เพราะว่าขณะที่เราอ่านและดำเนินชีวิตตามพระคัมภีร์นั้น ชีวิตของเราเองได้เป็นพยานถึงความจริงในพระคัมภีร์ พระเจ้าทรงวางรากฐานแห่งพระวาทะของพระองค์ในตัวเรา และเพื่อเสริมสร้างเราทุกวัน ฉะนั้นข้อความในพระคัมภีร์ทั้งพันธสัญญาเดิม และพันธสัญญาใหม่เป็นข่าวดีเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ (โรม 1:1-5) ข่าวดีนี้มีปรากฏในพันธสัญญาเดิมและสำเร็จเป็นจริงในพันธสัญญาใหม่

2. เราต้องเข้าใจในสิ่งที่พระเจ้าตรัส (ฮีบรู 4:12-13 , 2ทิโมธี 2:15)

2.1 (อ่านฮีบรู 4:12-13) พระคำของพระเจ้าสามารถเข้าถึงจิตใจของมนุษย์อย่างลึกซึ้งเหมือนกับองค์พระเยซูคริสต์

ที่ทรงล่วงรู้จิตใจและความคิดของมนุษย์

2.2 พระคำที่เขียนไว้เป็นพระคัมภีร์นั้นตอบสนองความต้องการฝ่ายวิญญาณของเรา เช่นเดียวกับองค์พระเยซู

คริสต์ที่ทรงเป็นคำตอบของเหล่าประชาชนที่เข้ามาหาพระองค์ ครั้นเมื่อพระองค์ยังทรงมีชีวิตเป็นมนุษย์อยู่ในโลกนี้

อาจารย์เปาโลได้บอกให้ทิโมธีรู้ถึงความสำคัญของการที่จะเข้าใจพระวาทะของพระเจ้าว่า จงอุตสาหะสำแดงตนว่าได้ทรงพิสูจนแล้วเป็นคนงานที่ไม่ต้องอายใช้พระวาทะแห่งความจริงอย่างถูกต้อง เราจำเป็นต้องขยันหมั่นเพียรศึกษาพระคำของพระองค์ และอธิษฐานขอให้พระเจ้าช่วยให้เข้าใจถึงสิ่งที่พระองค์ตรัส

พระคัมภีร์เป็นพระวาทะของพระเจ้ามาสู่มนุษย์ เพื่อบอกถึงทุกสิ่งที่เราจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับพระองค์ รวมถึงสิ่งที่เขาควรประพฤติและทัศนคติที่เขาควรมี สิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวส่วนใหญ่เป็นเรื่องที่เข้าใจง่าย แต่บางเรื่องก็เข้าใจยาก

เรียบเรียงพระคัมภีร์

การเรียบเรียงพระคัมภีร์ด้วยสำนวนของผู้เรียนเองจะช่วยให้ครูแน่ใจได้ว่า พวกเขาเข้าใจบทเรียนหรือไม่ ให้เรียบเรียงพระธรรม 2ทิโมธี 2:5 และฮีบรู 4:12-13 ด้วยสำนวนของตนเอง

แม้แต่เปโตรเองก็ยอมรับว่า มีบางสิ่งในจดหมายของอาจารย์เปาโลที่เข้าใจยาก (อ่าน 2เปโตร 3:15-16) ถ้าสิ่งนั้นยังยากสำหรับเปโตรผู้ซึ่งดำเนินกับพระเจ้าแล้ว สิ่งนั้นก็คงยากสำหรับเราด้วย แต่ไม่ยากสำหรับพระเจ้า

ยิ่งกว่านั้นเปโตรกล่าวว่า มีคนโง่และคนใจไม่มั่นคงได้บิดเบือนพระคำของพระเจ้า เพื่อให้ตนเองพินาศ การอ่านพระคัมภีร์และตีความหมายให้ผิดจากความเป็นจริงนั้นเป็นเรื่องร้ายแรงมาก แต่การที่เราไม่สนใจอ่านพระคัมภีร์นั้นก็เป็นที่ไม่ควรทำเช่นกัน

ถาม... เราควรหลีกเลี่ยงปัญหาความไม่เข้าใจพระคำของพระเจ้าได้อย่างไร? เราจะรู้ได้อย่างไรว่าเราเข้าใจพระคัมภีร์ถูกต้องแล้ว?

พระเจ้าทรงพระกรุณาต่อเรามาก พระองค์ทรงสัญญาจะช่วยเราขณะที่เราตั้งใจศึกษาพระคำของพระเจ้าอย่างระมัดระวัง ถ้าเราเปิดใจออก พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงช่วยให้เราเข้าใจ ดังนั้นในส่วนของเราก็คือ เราต้องยอมตนเองให้อยู่ใต้พระเจ้า และต่อพระวาระอย่างเต็มที่ทั้งถวายตัวในการศึกษาพระคัมภีร์อย่างจริงจัง

แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มย่อยสำหรับการอภิปรายเฉพาะกลุ่มในหัวข้อ

1. เหตุที่เราควรศึกษาพระคัมภีร์อย่างจริงจัง
2. การใช้พระคัมภีร์อย่างถูกต้องหมายถึงอะไร?
3. เราต้องเตรียมตัวอย่างไรในการใช้พระคัมภีร์อย่างถูกต้อง

ให้แต่ละกลุ่มแบ่งปันคำตอบที่ได้

เราควรเชื่อฟังพระวาระของพระเจ้า (1ยน.2:3-5 , ฮบ.2:1-4)

ไม่มีประโยชน์อะไรถ้าเราอ่านและเข้าใจแผนที่ยมหาสมบัติหรือความลับในการรักษาโรคมะเร็งแล้วไม่พยายามที่จะค้นหาหรือทำตามที่ยบอกไว้ เช่นเดียวกันกับพระคัมภีร์ เราควรที่จะศึกษาและทำความเข้าใจ ยิ่งกว่านั้น เราควรพยายามที่จะทำตามสิ่งที่พระเจ้าได้สำแดงให้เรา รู้ด้วยหากเราไม่นำความจริงจากพระคัมภีร์มาปฏิบัติในชีวิตจริงของเรา เราก็จะพลาดส่วนที่สำคัญที่สุดไป เราต้องให้พระคำของพระเจ้ากลายเป็นส่วนสำคัญในชีวิตประจำวันของเราด้วย (อ่าน 1ยน. 2:3-5)

ให้แต่ละคนเขียนความหมายของคำว่า “เชื่อฟัง” และการเชื่อฟังมีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษาพระคัมภีร์อย่างไร?

บางครั้งเราเป็นเหมือนคนในสมัยโนอาห์ที่เขารู้ว่าความหายนะกำลังจะมาถึง แต่พวกเขาไม่เชื่อฟังหนทางที่สามารถช่วยชีวิตให้รอดได้ พวกเขาจึงต้องพบกับความตายในที่สุด เราเองรู้ว่า ถ้าเราทำตามและเชื่อในพระคำของพระเจ้าเราจะรอด เมื่อรู้เช่นนี้แล้ว เราจะต้องทำอะไร? อ่านพระคำเท่านั้นพอหรือเปล่า? (อ่าน ฮบ.2:1-4) เราไม่ควรเป็นเหมือนคนในสมัยของโนอาห์ที่รู้หนทางไปสู่ความรอด แต่ไม่สนใจที่จะทำตาม เราควรที่จะอ่านและปฏิบัติตามพระคำ ซึ่งในส่วนนี้พระเจ้าจะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์มาช่วยเรา

ดำเนินชีวิตในความจริง

ปัจจุบันวิวัฒนาการทางเทคโนโลยีมีมากขึ้นมีระบบสื่อสารที่ทันสมัยซึ่งทำให้คนไม่ค่อยชอบอ่านหนังสือเหมือนสมัยก่อน เด็กวัยรุ่นก็มีกิจกรรมที่เพิ่มมากขึ้นตลอดเวลา และรู้สึกว่าเป็นการง่ายสำหรับพวกเขาที่จะนั่งดูทีวีมากกว่าที่จะอ่านหนังสือ

ถาม... เราพบว่าเวลาของเราถูกใช้ไปในทางอื่นๆมากจน ไม่มีเวลาที่จะอ่านพระคำของพระเจ้าหรือเปล่า?

วิธีหนึ่งที่จะช่วยเราได้คือ ขอให้เรารู้ว่าพระคัมภีร์ไม่เหมือนหนังสืออื่นๆ ผู้เขียนหนังสือนี้คือ พระเจ้าผู้ยิ่งใหญ่มีเรื่องต่างๆมากมายในพระคัมภีร์เป็นแหล่งข้อมูลที่สำคัญที่สุด ขอพระเจ้าประทานความเข้าใจให้เรา พระองค์ทรงยินดีที่จะช่วยเราให้เราเริ่มต้นใหม่ ตั้งใจอ่านและดำเนินชีวิตตามพระคำของพระองค์ทั้งที่โรงเรียน ที่บ้าน และทุกแห่งที่เราไป

ถาม... เราเคยคิดว่าพระคัมภีร์เป็นดั่งจดหมายรักจากพระเจ้าที่มาถึงเราไหม? และเคยคิดถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงทำเพื่อเราไหม? บางคนในที่นี้อาจมาหาพระองค์ เพื่อจะรู้จักพระองค์มากขึ้น พระองค์ต้องการสนิทสนมกับเรามาก ขอเชิญมาหาพระองค์เสียวันนี้

เขียนคำอธิษฐาน

เขียนความตั้งใจของพวกเขาต่อพระเจ้าที่จะตั้งมั่นอ่าน ศึกษาและเชื่อฟังพระคำของพระเจ้าทุกวัน เปิดโอกาสให้ได้อธิษฐานส่วนตัวกับพระเจ้า และให้ผู้เรียนสอดกระดาษที่เขาเขียนนั้นในพระคัมภีร์ของเขา เพื่อเป็นการเตือนความจำ

บทที่ 2 ฉันทะหรือ?...คนบาป

เป้าหมาย 1) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจสาเหตุและผลของความบาป

2) เพื่อให้ผู้เรียนถึงความบาป

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 2:15-17 เยเรมีย์ 31:30 ลูกา 16:15 โรม 6:23,7:19-25,14:23 1 โครินธ์ 6:9 กาลาเทีย 5:19-21 1 ยอห์น 3:4,5:17

ข้อท่องจำ เพราะว่าค่าจ้างของความบาปคือความตาย แต่ของประทานจากพระเจ้าคือชีวิตนิรันดร์ ในพระเยซูคริสต์ต้องยกพระองค์ผู้เป็นเจ้าของเรา (โรม 6:23)

อุปกรณ์การสอน รายการ (ตรวจสอบความประพฤติ) พระคัมภีร์ แบบฝึกหัดบทที่ 2

เริ่มต้นบทเรียน

ให้ผู้เรียนตอบคำถามต่อไปนี้

1. เราเคยถูกตำหนิในสิ่งที่ไม่ใช่ความผิดของเราหรือไม่?
2. เราเคยทำผิดโดยไม่มีใครจับได้หรือไม่?

ชี้ให้เห็นว่าคำตอบรับนั้นเป็นการชี้ให้เห็นถึงความผิดทั้งของผู้อื่น (ข้อแรก) และความผิดของเราเอง (ข้อสอง)

สิ่งหนึ่งที่เราจะได้พบและได้เห็นในโลกปัจจุบันนี้คือ ความเจ็บแค้น การฆ่ากัน และความอยุติธรรมที่มีอยู่อย่างมากมาย ซึ่งบางครั้งอาจจะเกิดขึ้นกับตัวเราด้วย แต่ท่ามกลางสิ่งเหล่านี้ก็ยังมีพระเจ้าที่อยู่เคียงข้าง

ถาม... ลองนึกถึงข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์ที่เราเห็นความอยุติธรรมที่เกิดขึ้นอย่างชัดเจน และนึกถึงคนที่ถูกข่มเหงอย่างไร้ความปราณี เราเคยพบประสบการณ์ของความอยุติธรรมบ้างไหม? เราารู้สึกอย่างไร?

พระคัมภีร์กล่าวถึงความอยุติธรรมหลายตอน พระคัมภีร์บอกเราว่าปัญหาแท้จริงคือ บาป ความบาปเป็นเหตุของความเจ็บปวดและความชั่วร้ายในสังคมมนุษย์ ความบาปมีผลกระทบต่อทุกคน เราไม่ยากที่จะยอมรับว่าเราทำบาป แต่ถ้าเรานึกดูอย่างตรงไปตรงมาและไม่เข้าข้างตัวเองแล้ว เราจะพบว่าหลายครั้งเราเลือกที่จะทำสิ่งที่ผิด และหลายต่อหลายครั้งที่เราแอบทำผิดโดยไม่มีใครรู้นอกจากตัวของเราเอง

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

เราได้เรียนจากอาทิศย์ที่แล้วว่า พระคัมภีร์เป็นแหล่งความรู้ เมื่อเราศึกษาในพระคัมภีร์อย่างสัตย์ซื่อ เราจะเห็นว่าพระคัมภีร์ทุกตอนถูกต้องและเป็นความจริง แต่...พระคัมภีร์กล่าวถึงบาปไว้อย่างไร?

ให้ความหมาย

แบ่งผู้เรียนในชั้นออกเป็นกลุ่มเล็กๆ อ่าน โรม 7:19-25 1 ยอห์น 3:4,5:17 จากนั้นให้แต่ละกลุ่มให้คำนิยามของคำว่า “บาป” คืออะไร?

1. บาปคืออะไร? (โรม 7:19-25 , 14:23)

พระคัมภีร์บอกเราว่ามนุษย์คู่แรกของโลก คือ อาดัมและเอวา ก่อนการกระทำบาปที่พระเจ้าทรงสร้าง และคนทั้งสองก็มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดสนิทสนมกับพระเจ้าเป็นอย่างดี พระเจ้าทรงอนุญาตให้เขากินผลไม้จากต้นไม้ได้ ยกเว้นต้นเดี๋ยวคือ ต้นไม้แห่งการรู้ดีรู้ชั่ว แต่เขากินผลไม้จากต้นไม้ที่พระเจ้าห้าม หลังจากนั้นความบาปก็เข้ามาในโลก

พระเจ้าตรัสว่า บาป คือ การล่วงละเมิดธรรมบัญญัติ หรือ การไม่เชื่อฟังธรรมบัญญัติ ความล้มเหลวในการที่จะรักษาพระคำของพระเจ้า คือ บาป ไม่ว่าเราจะชอบบัญญัตินั้นหรือไม่ก็ตาม

อะไรเป็นสิ่งที่น่ากลัวมากในการกระทำของอาดัมและเอวา เหตุไรจึงมีผลที่รุนแรงตามมา? บาปที่ใหญ่ที่สุดของเขาทั้งสอง คือ การไม่เชื่อฟัง พวกเขาชอบทุกสิ่งที่พระเจ้าประทานให้ ยกเว้นเรื่องเดียวคือการเชื่อฟัง ดังนั้นเมื่อพวกเขาไม่เชื่อฟังพระเจ้า ก็เท่ากับว่าพวกเขาต้องการรับผิดชอบชีวิตของตนเอง ซึ่งการไม่เชื่อฟังนี้ก็คือการกบฏต่อพระเจ้านั่นเอง พวกเขาได้ประกาศสงครามกับพระเจ้า นี่เป็นสิ่งที่น่ากลัวมาก

บาปที่เรากำลังต่อสู้อยู่เดี๋ยวนี้ก็เช่นเดียวกัน เคยไหมที่เราอยากพูดว่า “อย่ามายุ่งกับเรื่องของฉัน คุณไม่มีสิทธิ์มาบอกว่า ฉันควรทำอะไร หรือ ไม่ควรทำอะไร ไม่มีใครเป็นเจ้านายของฉัน” และเคยไหมที่เรามีความรู้สึกเช่นนี้กับพระเจ้า เราต้องการเป็นนายของตนเอง และอยากจะทำตามทางของเราเองทุกอย่างที่รู้ว่าเรามีนายเหนือชีวิตได้เพียงคนเดียวเท่านั้น ถ้าเรารู้สึกเช่นนั้นก็เท่ากับเรากำลังประกาศสงครามกับพระเจ้า

การกบฏของเราก็คือ การไม่เชื่อฟัง เรารู้ว่าบางอย่างที่เราไม่ควรทำแต่เราอยากทำนั่นคือ บาป แต่บางทีก็เป็นสิ่งที่กลับกัน เรารู้ว่าควรทำสิ่งนั้นสิ่งนี้ ซึ่งเป็นสิ่งที่ดีแต่เราก็กลับไม่ทำนั้นก็ถือว่าเป็นบาปเช่นกัน ดังเขียนไว้ในยากอบว่า “เหตุฉะนั้นผู้ใดรู้ว่าอะไรเป็นความดี และไม่ได้กระทำคานั้นจึงมีบาป ซึ่งถือว่าเป็นบาปแห่งการละเลย” (ยากอบ 4:17)

ในโรมบทที่ 7 เปาโลกล่าวถึงการต่อสู้ของเรา เราอยากทำสิ่งถูกต้อง แต่ลงท้ายด้วยการทำผิด (อ่าน โรม 7:19-25) เราจำเป็นต้องระมัดระวังที่จะไม่ยอมแพ้ต่อบาป เหตุเพราะธรรมชาติบาปที่อยู่ในตัวของเรา

ถาม... เคยไหมที่เราไม่ได้ทำสิ่งที่เราควรกระทำ? แล้วรู้สึกผิดไหม? แล้วทำไมเราจึงคิดว่าพระเจ้าทรงเห็นการกระทำอันนั้นเป็นบาป? (ให้โอกาสตอบสนอง)

ดังนั้นเราจะเห็นได้ชัดเจนว่า บาปคือ การทำสิ่งที่ไม่ควรทำ และไม่ทำในสิ่งที่ควรทำ บางครั้งเราไม่แน่ใจว่าอะไรเป็นความบาป เราก็ตูว่า “ไม่เป็นไร ทำไปเถอะ ก็ฉันไม่รู้ว่าเป็นบาปนี่” หรือไม่กี่ “พระเจ้าคงจะเข้าใจหรอก” แต่...เราไม่ควรพูดเช่นนี้หรือคิดในทำนองนี้ถ้าเราต้องการให้พระเจ้าพอพระทัยในตัวเรา เปาโลกล่าวแก่ผู้เชื่อในกรุงโรมว่า “แต่ผู้ที่มีความสงสัยนั้น ถ้าเขากินก็มีความผิด เพราะเขามีได้กินตามที่ตนเชื่อทั้งนี้ เพราะการกระทำใดๆที่มีได้เกิดจากความเชื่อมั่นก็เป็นบาปทั้งสิ้น” (โรม 14:23)

ฉะนั้น เมื่อสงสัยก็จงอย่าทำ พระเจ้าไม่ทรงพอพระทัยในทำที่ที่ว่า ฉันไม่แน่ใจว่าเป็นบาปหรือเปล่า ดังนั้นฉันจะทำต่อไปแต่พระเจ้าทรงต้องการให้เราวางใจในการทรงนำของพระองค์

รายการ

ต่อไปนี้เป็นรายการพฤติกรรมที่ทำให้ผู้อื่นเจ็บปวดได้ ให้ครูอ่านให้นักเรียนฟังและให้พวกเขาเลือกสัก 2 ข้อ ที่คิดว่า เป็นสิ่งที่จะทำให้วัยรุ่นอย่างพวกเขา รู้สึกไม่สบายใจมากที่สุด

- * การนินทา
- * ไม่เมตตา
- * ทำที่ไม่เป็นมิตร
- * ยุแหย่ให้แตกแยก
- * เย่อหยิ่ง
- * ทำลายความมั่นใจ
- * ไม่รวมมือ
- * ไม่ยอมพบหน้า

อาจให้อภิปรายในบางรายการและแนะนำทางแก้ปัญหา

2. อะไรคือผลของความบาป? (กาลาเทีย 5:19-21 1 โครินธ์ 6:9 โรม 6:23 ปฐมกาล 2:17)

สำหรับอาดัมและเอวา ผลของความบาปก็คือ การถูกขับไล่ออกจากความสุขสบาย และความรื่นรมย์ของสวนเอเดน และถูกแยกออกจากความสัมพันธ์กับพระเจ้า (ปฐมกาล 3:22-24) ยิ่งกว่านั้นเราพบว่าเราทุกคนได้ติดเชือบาปที่อาดัมนำเข้ามา

ความบาปปรากฏออกมาหลายรูปแบบ เปาโลกล่าวถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกว่า เป็นความบาปใน 1 โครินธ์ 6:9 และยังได้บอกถึงผลด้วยว่า “ผู้ที่ประพฤติเช่นนี้ จะไม่มีส่วนในแผ่นดินของพระเจ้า”

เปาโลไม่ได้กล่าวถึงบาปทุกชนิดในโลก แต่ท่านกล่าวถึงบางส่วนเท่านั้น เมื่อเราพิจารณาสิ่งที่ท่านเขียน เราเห็นได้ชัดว่าทั้งการประพฤติ เช่น การขโมย ปากร้าย รวมถึงความรู้สึก เช่น การอิจฉา ความพยาบาท ฯลฯ ก็เป็นบาปด้วย

บางครั้งเราคิดว่าถ้าเราไม่ไปทำร้ายผู้อื่น หรือไม่ฆ่าคน เราก็ไม่บาป แต่เปาโลกล่าวว่า การอิจฉา และการมีอารมณ์ร้ายก็เป็นบาปเช่นกัน

ขจัดจุดอ่อน

รายการข้างล่างเป็นบาปซึ่งเราอาจจะประสบบ่อยๆ รวมทั้งข้อแนะนำในการขจัดจุดอ่อนหรือนิสัยไม่ดีนั้นด้วย อ่านให้นักเรียนฟัง และให้อภิปรายบางหัวข้อพร้อมเสนอวิธีแก้ไข

- * พุดปด
- * สูบบุหรี่
- * การโก่ง
- * ดื่มเหล้า เบียร์
- * ไม่เป็นมิตร
- * คิดว่าตัวดีกว่าคนอื่น

- * ไม่เชื่อสัตย์
- * นินทา
- * ไม่เชื่อฟัง
- * จี้โมโห

ข้อเสนอในการขจัดนิสัยไม่ดี (จุดอ่อน)

- 1) ยอมรับว่าตนมีปัญหา
- 2) ขอรอภัยบาปจากพระเจ้า
- 3) ขอพระเจ้าทรงช่วยทำลายนิสัยนั้น
- 4) ส่วนของเราคือ ตั้งใจและพยายามสุดความสามารถโดยพึ่งพระเจ้า
- 5) ขอให้เพื่อนคริสเตียนช่วยเช่น อธิษฐานเพื่อ

ผลสุดท้ายของบาปคือ การถูกแยกออกจากพระเจ้าเป็นนิรันดร์

“เพราะค่าจ้างของบาป คือ ความตาย แต่ของประทานจากพระเจ้าคือ ชีวิตนิรันดร์ในพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” (โรม 6:23) คนที่ทำบาปจะได้รับผลแห่งความบาปอย่างแน่นอน

ความบาปของอาดัมและเอวามีผลกระทบต่อเรา แต่ความจริงอีกประการหนึ่ง คือ บาปที่เรากระทำ เราเองจะต้องรับผิดชอบเองด้วย

วิเคราะห์คำ

อ่าน โรม 6:23 แล้ววิเคราะห์คำว่า “ค่าจ้าง” และ “ของประทาน” และคำทั้งสองมีความหมายอย่างไร ให้ผู้เรียนเห็นว่า เมื่อเราอยู่ในบาป เราจะรับค่าจ้างของเรา คือความตาย แต่ถ้าเราได้รับพระคริสต์พระเจ้าจะประทาน “ชีวิตนิรันดร์” แก่เรา

3. พระเจ้าทรงคิดเกี่ยวกับบาปอย่างไร? (ลูกา 16:15 สุภาษิต 6:16)

ผลสุดท้ายของบาปคือ การถูกแยกออกจากพระเจ้านี่เป็นเพราะ พระเจ้าทรงเกลียดบาปเป็นอย่างยิ่ง ลองคิดดูซิว่า การกบฏต่อพระเจ้านี้มีผลกระทบอย่างไร?

พระเจ้าทรงสร้างให้มนุษย์และสรรพสิ่งทั้งปวงเพียบพร้อมสมบูรณ์แบบ แต่มนุษย์กลับเห็นว่าเขาสามารถทำทุกอย่างได้ด้วยตัวเอง และทำได้ดีกว่าพระองค์เสียด้วย พระเจ้าทรงทราบว่ามันไม่เป็นความจริง และถ้าเราพึ่งตนเอง เราก็ต้องยอมรับว่าเราคิดผิด

คำถาม เหตุใดบาปที่มนุษย์กระทำ จึงเป็นเหตุให้พระเจ้าเสียดพระทัย?

ดังนั้น ความบาปจึงเป็นตัวขัดขวางไม่ให้สรรพสิ่งที่พระเจ้าสร้างเป็นไปตามพระประสงค์ซึ่งรวมถึงตัวเราเองด้วย เมื่อเราพยายามที่จะดำเนินชีวิตด้วยตัวเอง เราก็ทำให้ชีวิตยุ่งเหยิงไปหมด เราพบว่าตัวเราถูกผูกมัดด้วยความบาปแต่พระเจ้าทรงรักเรามาก จนไม่ยอมให้เราทำลายชีวิตของเรา พระองค์ทรงเกลียดความบาปที่เข้ามาในชีวิตของเรา

(อ่าน ลูกา 16:15) แม้จะเป็นสิ่งที่พระเยซูตรัสกับฟาริสีแต่ก็เป็นจริงสำหรับพวกเราด้วยเช่นกัน พระเจ้าทรง
รู้ใจของเรา ทรงรู้ความลับซึ่งเราคิดอยู่ในใจโดยไม่มีใครรู้ ความชั่วเป็นที่น่ารังเกียจสำหรับพระองค์ (อ่าน สุภาษิต
6:16)

เหตุใดพระเจ้าทรงเกลียดความบาป เพราะว่าความบาปเป็นสิ่งที่ทำให้มนุษย์แยกออกจากพระเจ้า ขาด
ความสัมพันธ์ที่ดีกับพระองค์ ทำให้มนุษย์ไม่เห็นคุณค่าชีวิตของตนเอง

อภิปราย

ให้อภิปรายถึงเหตุผลที่พระเจ้าทรงเกลียดชังความบาปให้มีการตอบสนองและจดคำตอบบนกระดาน

ดำเนินชีวิตในความจริง

เมื่อเราพยายามที่จะดำเนินชีวิตของเราเองโดยไม่สนใจน้ำพระทัยของพระเจาก็เป็นการกบฏต่อพระองค์
เราพบว่า เราก็ไม่ชอบทำบาปแต่เราแก้ไขอะไรไม่ได้ ปกติเราจะหาข้อแก้ตัวให้กับตนเองในขณะที่พระเจ้าไม่พอ
พระทัยกับสิ่งที่เราทำต่อตนเองและผู้อื่น

แต่ข่าวดีก็คือ เราไม่จำเป็นต้องอยู่อย่างนั้นตลอดไป ไม่จำเป็นที่เราต้องทำบาปต่อไปเรื่อยๆ พระเจ้าทรง
รักเราและทรงสอนเราว่าบาปคืออะไร มีผลอย่างไร และทรงแสดงให้เห็นวิธีที่เราจะเอาชนะบาปอีกด้วย

ถ้าเราเป็นคริสเตียน วันนี้เป็นวันที่สุดท้ายที่เราจะขอความช่วยเหลือจากพระเจ้า เพื่อช่วยให้เราหลุดพ้นจาก
ความบาปอย่างแน่นอน และเราจะเข้าสู่การเชื่อฟังพระเจ้า

อภิปราย

เขียนคำถามบนกระดาน “พระเจ้าทรงช่วยเราต่อสู้บาปด้วยอะไร?”

มีรายการสิ่งที่จะอภิปรายดังนี้

- * พระคัมภีร์
- * พระวิญญาณบริสุทธิ์
- * บิคารมรดาที่เป็นคริสเตียน
- * การประชุมในคริสตจักร
- * เพื่อนคริสเตียน

บทที่ 3 ทางเดียวเท่านั้น

เป้าหมาย เพื่อช่วยผู้เรียนแต่ละคนเข้าใจแผนการแห่งความรอดและต้อนรับพระเยซูคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของเขา

ข้อพระคัมภีร์ สดุดี 51 โรม 8:37-39 , 10:9-13 1ยอห์น 1:5-10 ยอห์น 14:6

ข้อท่องจำ ถ้าเราสารภาพบาปของเรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและเที่ยงธรรมจะทรงโปรดยกบาปของเราและชำระเราให้พ้นจากการอธรรมทั้งสิ้น (1ยอห์น 1:9)

อุปกรณ์การสอน กระดาษ ดินสอ แบบฝึกหัดบทที่ 3 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

เคยได้ยินเรื่องของคนที่ตกจากหน้าผาไหม? มีชายคนหนึ่งได้พลัดตกจากหน้าผาขณะที่เขากำลังตกลงมานั้น เขาได้ยึดต้นไม้เล็กๆไว้ และห้อยค้างอยู่ที่นั่น เขาตกใจมากที่จริงเขาอยู่เหนือพื้นดินเพียง 2 ฟุตเท่านั้น แต่เพราะความตกใจกลัว เขาจึงร้องว่า “มีใครอยู่ข้างบนไหม?” มีเสียงตอบกลับมาว่า “มีซิ เราคือพระเจ้า เจ้าต้องการอะไรล่ะ?” “โอ โปรดช่วยผมด้วยเถิด” เขาตอบอย่างตื่นเต็น และมีความหวัง พระเจ้าตรัสต่อไปว่า “ดีแล้ว ปล่อยมือสิ” ชายคนนั้นเงิบและสั่นครู่เขาก็ร้องออกมาว่า “เออ..มีใครอยู่ข้างบนอีกไหม!”

บ่อยครั้งเราเป็นเหมือนชายคนนี้ เรารู้ว่าเราต้องการความช่วยเหลือ และพระเจ้าก็ทรงบอกเราว่า พระองค์จะทรงช่วยเรา แต่เรารู้สึกว่าเป็นการยากที่จะเชื่อในพระองค์ เราจึงมองความช่วยเหลือจากที่อื่น

เราพูดถึงความบาปในสัปดาห์ที่แล้ว สิ่งหนึ่งที่เรากล่าวถึงก็คือ การที่เราจะปลดปล่อยตัวเองให้เป็นอิสระจากบาปนั้นเป็นไปได้ ยิ่งเราพยายามมากขึ้นเพียงไร เราก็ยิ่งสำนึกว่าเราทำไม่ได้

พระคัมภีร์ก็ยืนยันกับเราเช่นนั้น แต่พระคัมภีร์ได้บอกถึงทางออกที่เราจะเป็นอิสระจากอำนาจที่ยึดเราไว้ พระเจ้าทรงเป็นผู้ช่วยของเรา และราคาของการช่วยเหลือนั้นก็สูงมากด้วย

ค้นพระคัมภีร์

ให้ครูเน้นกับผู้เรียนแม้พระเจ้าทรงช่วยเรา แต่ก็มีบางส่วนที่เราต้องทำเอง ขณะที่ครูสอนให้เขียนข้อความเหล่านี้บนกระดานแล้วให้ผู้เรียนค้นหาพระคำที่เกี่ยวข้องสิ่งต่อไปนี้

- 1) ยอมรับว่าเราเป็นคนบาป โรม 3:23
- 2) เชื่อในพระเยซู กิจการ 16:31
- 3) กลับใจจากความบาป กิจการ 3:19
- 4) เลิกการประพฤติบาป 1ยอห์น 2:15

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. ข้าพเจ้าต้องทำอะไร? (สดุดี 51 โรม 10:9-13 1ยอห์น 1:9)

มีบางสิ่งที่เราต้องทำเกี่ยวกับความบาปของเราคือ การกลับใจ พระคัมภีร์ใหม่ได้บอกเราว่า... เราต้องกลับใจใหม่จากทางแห่งความบาปอย่างสิ้นเชิง

คำถาม... การกลับใจใหม่คืออะไร?

มีอะไรเกี่ยวข้องในการกลับใจใหม่บ้าง? ลองนึกถึงบุคคลในพระคัมภีร์ที่กลับใจใหม่อย่างแท้จริง (ให้ผู้เรียน

ตอบสนอง)

บุคคลตัวอย่างที่ดีที่สุดที่ที่สุดในพระคัมภีร์ซึ่งได้แสดงให้เห็นการกลับใจแท้จริงคือ กษัตริย์ดาวิด ในสดุดีบทที่ 51 เราได้พบคำอธิษฐานขอการอภัยโทษบาป “เพราะข้าพระองค์ทราบถึงการละเมิดของข้าพระองค์ และบาปของข้าพระองค์อยู่ต่อหน้าข้าพระองค์เสมอ ขอทรงชำระข้าพระองค์ด้วยต้นหุสบ ข้าพระองค์จึงจะสะอาด ขอทรงล้างข้าพระองค์ และข้าพระองค์จะขาวกว่าหิมะ ข้าแต่พระเจ้าขอทรงสร้างใจสะอาดภายในข้าพระองค์และพินน้ำใจที่หนักแน่นขึ้นใหม่ภายในข้าพระองค์” (สดุดี 51:3,7,10)

คำพูดและท่าทีของกษัตริย์ดาวิดแสดงออกถึงการกลับใจใหม่ที่แท้จริง องค์ประกอบของการกลับใจใหม่มีด้วยกัน 3 ประการคือ...

ประการแรก คือ ความคิด นี่เป็นส่วนที่เราขอให้พระเจ้าช่วย เราต้องรู้ว่าเราจำเป็นต้องขอความช่วยเหลือจากพระองค์ และเราต้องสำนึกด้วยว่า ความบาปของเราน่ากลัวเพียงไร เราต้องรู้ว่าความบาปทำลายชีวิตของเราได้ เราต้องจัดการกับมันอย่างเด็ดขาดด้วยความช่วยเหลือของพระเจ้า

ประการที่สอง การกลับใจใหม่นั้นเกี่ยวข้องกับความรู้สึกของเรา เราต้องเสียใจที่เราได้ทำบาปอย่างจริงใจ บางคนกล่าวว่า “เขาไม่ได้เสียใจกับสิ่งที่เขาทำลงไป แต่เขาเสียใจที่ถูกจับได้” อย่าให้เราเป็นเช่นนั้น แต่ให้เราเสียใจและต้องการเลิกจากบาปนั้นจริงๆ พระเจ้าทรงรู้ว่าเราจริงใจหรือไม่ เราไม่มีวันหลอกพระองค์ได้

ประการที่สาม การกลับใจใหม่เกี่ยวข้องกับการกระทำของเรา ไม่เพียงแต่เราจะต้องสำนึกว่า ความบาปของเราเป็นสิ่งที่ร้ายแรงและเราเสียใจกับมัน แต่เราต้องตั้งใจที่จะไม่ทำบาปอีก หลายคนมาหาพระเจ้าด้วยความรู้สึกเสียใจต่อสิ่งที่ตนได้กระทำลงไป เขาร้องไห้ คร่ำครวญ แต่ก็กลับออกไป โดยไม่ได้กลับใจจริงๆ เขาไม่ต้องการละทิ้งความบาปอย่างสิ้นเชิง

อีกสิ่งหนึ่งที่เราต้องทำเกี่ยวกับความบาปของเรา คือ เชื่อว่าพระเจ้าสามารถที่จะดูแลเราให้พ้นจากบาปได้ นี่เป็นสิ่งที่เปาโลได้กล่าวไว้ในโรม (อ่านโรม 10:9-10)

เราต้องเชื่อว่าพระเจ้าสามารถช่วยเราได้ มิฉะนั้นก็เท่ากับว่าเราไม่ได้เชื่อและวางใจในพระองค์ แต่ถ้าเราเชื่อจริงๆ เราก็จะต้องไว้วางใจและกระทำตามความเชื่อด้วย ลองนึกถึงภาพเด็กชายที่ติดอยู่บนต้นไม้ พ่อของเขาบอกว่า ถ้าเขากระโดดลงมาพ่อจะรับเขาไว้ เราคิดอย่างไรถ้าเด็กคนนั้นพูดว่า “พ่อครับ ผมเชื่อว่าพ่อจะรับผมแต่ผมไม่กระโดดลงไปหรอก” เขาเชื่อพ่อของเขาจริงหรือไม่?

ถ้าเราเชื่อพระเจ้า เราต้องแสดงออกมาเป็นการกระทำด้วย เราจะบอกเพื่อนๆ ว่า เราพบคำตอบแห่งชีวิตที่แท้จริงแล้ว เราจะบอกใครๆ ว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ชุบพระเยซูให้เป็นขึ้นมาจากความตาย ขณะเดียวกันเราต้องมีชีวิตที่แสดงให้เห็นว่า พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของเราอีกด้วย

ตรวจสอบตนเอง

แจกคำถามนี้ให้ทุกคนและให้ใส่เครื่องหมายถูกหน้าสิ่งที่เขาเห็นว่าทำยากที่สุด เมื่อทำเสร็จแล้วให้พวกเขาอภิปรายว่าเหตุใดสิ่งนั้นจึงทำได้ยาก

- * ขอมรับว่าตนเป็นคนผิด
- * ขอให้เพื่อนอภัยโทษ (ขอโทษเพื่อน)
- * ใจดีต่อคนที่เราไม่ชอบ กำจัดนิสัยไม่ดีในตัวเรา
- * ขอพระเจ้าอภัยบาป
- * เลิกทำความผิดที่เราชอบทำ
- * เลิกคบเพื่อนที่ทำให้เราเสียคน
- * ปฏิเสธการกระทำผิดที่จะช่วยให้เราเด่นดัง

2. พระเจ้าทรงช่วยเราอย่างไร? (1ยอห์น 1:5-10)

เมื่อเรากลับใจใหม่แล้ว พระเจ้าจะทรงยกโทษความบาปผิดของเรา และเราจะได้เริ่มต้นชีวิตใหม่อย่างสะอาด แต่หากเราเกิดทำบาปลงไปอีก มันก็แสดงว่าเราไม่ดีพอที่จะเป็นคริสเตียนใช่ไหม? ไม่ใช่เช่นนั้นแน่ เพราะเรายังเป็นมนุษย์และแต่ละวันที่เราดำเนินชีวิตอยู่ในโลกนี้เราก็พลาดพลั้งไปได้ ซึ่งบางอย่างก็มีผลร้ายแรงต่อชีวิต

แต่พระเจ้าประทานโอกาสแก่เราในการที่จะจัดการกับความบาปที่เราอาจทำลงไปหลังจากที่เราได้รับความรอด ยอห์นได้บอกเราว่า เราควรทำอะไร (อ่าน 1ยอห์น 1:9)

ใน 1ยอห์น 1:8 ยอห์นพูดอย่างตรงไปตรงมามากทีเดียว ผู้ที่กล่าวว่าตนไม่เคยทำบาปก็เท่ากับทำให้พระเจ้าเป็นผู้พูดมุสา พระเจ้าตรัสว่า เราทุกคนทำบาป เราขอมรู้ยอห์นว่าผู้ที่พูดความจริงคือใคร มนุษย์มักชอบหลอกลวงตนเองเสมอ

ผู้ที่ขอมสารภาพความบาปและเชื่อว่าพระเยซูทรงอภัยโทษให้เรา และพระองค์ทรงชำระสิ่งที่อยู่ภายในใจของเราด้วยนั้นเขาจะเป็นอิสระจากการผูกมัดของบาป

ความดีของพระเจ้านั้นน่าอัศจรรย์ยิ่ง พระองค์ทรงเห็นว่าเราช่วยตนเองไม่ได้ ทรงเห็นการกบฏของเรา แต่พระองค์ทรงให้อภัยเรา เป็นการสงบศึกระหว่างเรากับพระองค์ แล้วก็ทรงทำกิจในเราเพื่อซ่อมแซมความเสียหายที่เราได้ทำลงไป

เราพยายามแล้วพยายามอีกที่จะช่วยตัวของเราเอง แต่แล้ววันหนึ่งเราก็พบว่าพระองค์ทรงช่วยเราเรียบร้อยแล้ว พระบุตรของพระเจ้าทรงไถ่เราแล้วด้วยราคาสูง คือ ชีวิตของพระองค์เอง พระเจ้าทรงนำเรามาหาพระองค์และชำระเราให้สะอาดเพื่อให้เราเป็นอย่างที่เราควรจะเป็น

คำถาม...เปาโลบอกว่าพระเยซูคริสต์ได้ทรงทำให้เรากินดีกับพระเจ้า คำว่า “กินดี” หมายถึงอะไร? (หนุนใจให้ผู้เรียนตอบสนอง)

การคืนดีเกี่ยวข้องกับ การนำไปสู่สภาพเดิม ความบาปทำให้เราเป็นศัตรูกับพระเจ้า การกบฏของเราทำให้เกิดสงคราม พระเจ้าได้ทรงนำให้เราคืนดีกับพระองค์ นั่นคือ พระองค์นำเราให้มีความสัมพันธ์สนิทกับพระองค์

ในสมัยพระคัมภีร์เดิม ผู้ที่ก่อเรื่องจะต้องเป็นผู้ที่พยายามทำให้สัมพันธ์ภาพอันดีกลับคืนมาใหม่ แต่ในสมัยของพระเยซูคริสต์ พระองค์เป็นผู้รับความเจ็บปวด และรับความบาปแทนเรา เป็นผู้นำเรามาคืนดีกับพระองค์ เดียวนี้ เราได้รับการอภัยและการชำระแล้ว และได้ถูกนำกลับมาสู่สภาพที่มนุษย์เคยใกล้ชิดกับพระเจ้า ราวกับว่าเราไม่เคยทำบาปมาก่อนเลย

สนทนา

เมื่อเราได้รับความรอดมีอะไรเปลี่ยนแปลงในชีวิตบ้าง? หลังจากนั้นพูดรายการนี้ให้นักเรียนฟัง

- * บาปได้รับการอภัย
- * ทำที่ , ทศนคติต่อ โลกเปลี่ยนแปลง
- * ได้รับชีวิตนิรันดร์
- * เปลี่ยนการดำเนินชีวิต
- * มีสันติสุขในใจ
- * มีความหวังสำหรับอนาคต

3. เดินไปกับพระเจ้า โรม 8:37-39

หลังจากที่พระเจ้าอภัยบาปเราและทรงชำระเราเพื่อให้มีสัมพันธ์สนิทกับพระองค์แล้ว เราจึงสามารถดำเนินชีวิตในความสัมพันธ์อันสนิทสนมกับพระองค์ได้ ยอห์นกล่าวว่าเราเป็นลูกของพระเจ้า พระเจ้าผู้ทรงยิ่งใหญ่ได้ทรงเลือกเราให้มีความสัมพันธ์กับพระองค์ด้วยความรักเป็นการส่วนตัว เช่นเดียวกับพระบุตร ได้มีความชื่นชมกับพระบิดามาตั้งแต่สมัยปฐมกาล

สิ่งที่เราต้องทำก็คือ เชื่อวางใจในพระเจ้า และเชื่อฟังพระองค์อย่างลูกที่เชื่อฟังพ่อแม่ ส่วนอื่นๆพระเจ้าจะทรงทำเอง การทำเช่นนี้เรียกว่าเป็นการดำเนินชีวิตในความสว่าง (ยอห์น 1:7)

คำถาม... หากฉันไม่รู้สึกว่าฉันรอดแล้ว นั่นหมายความว่าฉันก็ยังไม่รอดใช่ไหม? เมื่อฉันทำผิด พระเจ้าก็ทรงทอดทิ้งฉันไปใช่ไหม?

พระเจ้าได้ประทานความแน่ใจอันยิ่งใหญ่แก่เรา คือ เมื่อเราได้มีความสัมพันธ์กับพระเจ้าแล้วจะไม่มีใครหรือสิ่งใดมาเปลี่ยนแปลง ความรักของพระเจ้าที่มีต่อเราไปได้เลย ความรักอันยิ่งใหญ่ของพระองค์จะอยู่กับเราเสมอตราบที่เรามีชีวิตที่สนิทสนมกับพระองค์

แบ่งปันความคิด

- 1) สิ่งที่เราพยายามเอาชนะเพื่อที่จะดำเนินชีวิตเป็นที่พอพระทัย

2) เราจะขอความช่วยเหลือจากใคร ได้บ้างเมื่อถูกล่อลวงให้ทำบาป

อภิปราย

ในเมื่อเราสามารถช่วยเพื่อนที่กำลังต่อสู้กับการล่อลวงได้ ให้ครูนำอภิปรายในหัวข้อ “เยาวชนคริสเตียน จะช่วยเพื่อนที่กำลังพยายามเอาชนะการล่อลวงได้อย่างไร”

ดำเนินชีวิตในความจริง

ความบาปเป็นสิ่งที่น่ากลัวมาก มันยึดและผูกมัดและในที่สุดมันก็ฆ่าเรา เมื่อใดที่เราสำนึกว่าเราไม่สามารถช่วยตัวเองได้ขอให้รู้ว่า พระเจ้าเท่านั้นที่ช่วยได้และเวลานั้นเราก็สามารถจัดการกับความบาปได้

อย่างไรก็ตาม เราไม่สามารถหนีพ้นไปจากความจริงที่ว่าบาปของเรา พระเจ้าทรงอภัยให้ได้เสมอ บาปก่อให้เกิดความเจ็บปวดทั้งต่อตัวเราและผู้อื่น เป็นความเจ็บปวดที่ไม่สามารถลบล้างอย่างหมดสิ้นได้ นอกจากพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ ฉะนั้นเราต้องเลือกทางเดินของเราให้ดี อ่านกาลาเทีย 6:7-8 เราต้องเลือกว่าเราจะไปทางไหน ยิ่งเราเลือกทางของพระเจ้าเร็วเท่าใด เราจะเริ่มต้นได้ดีเท่านั้นและชีวิตของเราจะเป็นพร

เราได้เลือกทางของพระเจ้าแล้วหรือยัง เคยประสบความยินดีและสันติสุข เมื่อบาปของเราได้รับการอภัยแล้วหรือไม่ เมื่อเรามาหาพระเจ้าด้วยการสำนึกผิดและยอมรับพระเยซูคริสต์ เมื่อนั้นแหละที่พระเจ้าจะรับเราและปกป้องดูแลเรา

ครั้งนี้อาจเป็นครั้งแรกที่เราต้องการความช่วยเหลือจากพระเจ้า วันนี้เป็น โอกาสดีที่เราจะมาหาพระเจ้า และถวายตัวแด่พระองค์ แน่แน่นอนพระองค์จะทรงช่วยเราและทำให้ชีวิตของเราสดใสมีความหมายยิ่งขึ้น

บทที่ 4 อัจฉริยะ

- เป้าหมาย
- 1) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของการรับบัพติศมาในน้ำ
 - 2) ให้ผู้เรียนตัดสินใจรับบัพติศมาในน้ำและดำเนินชีวิตใหม่

ข้อพระคัมภีร์ มัทธิว 28:19 มาระโก 16:14-16 กิจการ 8:9-13 , 26-38 , 156:25-33 โรม 6:1-5 1โครินธ์ 12:12-13

ข้อท่องจำ เหตุฉะนั้น เราจึงถูกฝังไว้กับพระองค์แล้ว โดยการรับบัพติศมาเข้าส่วนในการตายนั้น เพื่อว่าเมื่อพระคริสต์ได้ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจากความตายโดยเดชพระสิริของพระบิดาแล้ว เราก็จะดำเนินตามชีวิตใหม่ด้วยเหมือนกัน (โรม 6:4)

อุปกรณ์การสอน พจนานุกรมพระคัมภีร์ พระคัมภีร์ แบบฝึกหัดบทที่ 4

เริ่มต้นบทเรียน

มีเด็กวัยรุ่นคนหนึ่งถามว่า ทำไมผมจะต้องรับบัพติศมาในน้ำ? มันเป็นแค่ประเพณีสืบต่อกันมาที่ไม่มี ความหมาย ไม่ใช่หรือ? เราอาจมีความคิดเห็นเช่นนี้ด้วย

การรับบัพติศมาในน้ำเป็นพิธีที่ไม่มี ความหมายหรือ ถ้าเป็นเช่นนั้น เหตุใดคริสตจักรจึงยังคงรักษาพิธีนี้ไว้? พระเยซูคริสต์มิได้ทรงสั่งให้คริสตจักรรักษาระเบียบพิธีต่างๆมากมาย แต่มีสองพิธีที่พระองค์ทรงให้เขาได้ปฏิบัติอย่างสัตย์ซื่อ ซึ่งเป็นส่วนของการปฏิบัติและการนมัสการในคริสตจักร นั่นก็คือ การรับบัพติศมาในน้ำ และพิธีศีลมหาสนิท นี่เป็นสิ่งที่คริสตจักรทั่วไปได้รักษาไว้

พิธีต่างๆอาจดูน่าเกรงขาม ศักดิ์สิทธิ์แต่มันจะเป็นสิ่งที่ไม่มีความหมายอะไร ถ้าผู้ร่วมในพิธีนั้นไม่มีความหมาย คริสตจักรมิได้รักษาพิธีบัพติศมาในน้ำเพราะเห็นว่ามันน่าสนใจ แต่เพราะการรับบัพติศมาในน้ำเป็นสัญลักษณ์ของความจริงอันอัศจรรย์ในชีวิตของผู้ที่รับเชื่อ

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

ในเมื่อคริสตจักรได้รักษาพิธีนี้ไว้ เราควรมาเรียนรู้ว่าเราได้รับบัพติศมาในน้ำทำไม? และเราควรปฏิบัติอย่างไร? ให้เรามาดูพระวจนะของพระเจ้าเพื่อหาคำตอบกัน

1. เป็นพระบัญชาของพระเยซู (มัทธิว 28:19 มาระโก 16:14-16)

ทราบไหมว่าพระเยซูเองทรงรับบัพติศมาในน้ำด้วยและทรงส่งสาวกของพระองค์ให้กระทำตาม พระเยซูได้ทรงปรากฏพระองค์หลังจากคืนพระชนม์แก่สาวก 12 คน ขณะที่เขากำลังรับประทานอาหาร เขากำลังรู้สึกท้อถอยและเศร้าใจที่พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์ เขาท้อถอยจนไม่ยอมเชื่อว่าการคืนพระชนม์ของพระองค์ วันนั้นที่พระองค์ปรากฏแก่เขา ทรงสั่งให้เขาประกาศพระกิตติคุณและทรงบอกเขาว่าให้ผู้นั้นเชื่อรับบัพติศมาด้วย เวลา นั้นสาวกอาจไม่เข้าใจแต่สิ่งที่เขาต้องทำคือ ทำตามคำบัญชาของพระองค์

กิจกรรมกลุ่ม

หลายคนไม่เข้าใจความหมายของการรับบัพติศมาที่แท้จริง แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่ม ให้มีหัวหน้ากลุ่มอภิปรายตามหัวข้อต่อไปนี้

- 1) คนที่จะรับบัพติศมาในน้ำ ควรมีคุณสมบัติอย่างไรบ้าง?
- 2) เราจะรับบัพติศมาได้เมื่อไหร่?
- 3) เราควรรับบัพติศมาอย่างไร?
- 4) เหตุใดเราจึงเชื่อว่าคริสเตียนทุกคนจำเป็นต้องรับบัพติศมาในน้ำ?

เมื่ออภิปรายเสร็จให้แต่ละกลุ่มสรุปผลการอภิปรายให้ทั้งชั้น

บางครั้งเราก็เป็นเหมือนสาวกที่ไม่เข้าใจการรับบัพติศมาในน้ำ แต่พระคัมภีร์ได้บอกชัดเจนเกี่ยวกับรับบัพติศมานี้

1. ต้องทำโดยการจุ่ม

คำถาม... การจุ่มหมายถึงอะไร?

การจุ่มคือ การลงไปใต้น้ำ คำมีดลงไปใต้น้ำให้ท่วมตัวจนมิด การรับบัพติศมาซึ่งบันทึกในพระคัมภีร์ได้ชี้ให้เราเห็นว่า เขาได้รับบัพติศมาโดยการจุ่มลงไปใต้น้ำ พระเยซูเองก็เช่นเดียวกัน (อ่าน มัทธิว 3:13-17) เราจึงเชื่อว่า เมื่อรับบัพติศมาเราควรจุ่มตัวผู้รับลงให้มิดน้ำตามที่คนสมัยพระคัมภีร์ได้ทำ เมื่อเราทำตามตัวอย่างในพระคัมภีร์เราจะไม่ทำผิดพลาด

2. เราจะต้องรับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระเยซูทรงสั่งไว้อย่างชัดเจน (อ่านมัทธิว 28:19) เราจึงควรที่จะทำตามพระองค์

คำถาม... ในเมื่อเราได้รู้ความจริงบางประการของการรับบัพติศมาในน้ำแล้ว เราจะตอบผู้ที่สงสัย และไม่เห็นความสำคัญของการรับบัพติศมาอย่างไร เช่น เขาอาจพูดว่า “รับบัพติศมาไปทำไม? ไม่เห็นมีความหมายเลย”

คำพยาน

ให้ผู้เรียน 2-3 คนเตรียมตัวมาล่วงหน้าเพื่อเป็นพยานถึงการรับบัพติศมาในน้ำของเขา คำพยานต้องสั้นและมีรายละเอียดดังนี้

- 1) เหตุที่ตัดสินใจรับบัพติศมา
- 2) การรับบัพติศมามีความหมายต่อเขาเป็นส่วนตัวอย่างไร?
- 3) การรับบัพติศมามีผลทางจิตวิญญาณอย่างไร?
- 4) ข้อเสนอแนะต่อเพื่อนที่อยากรับบัพติศมาแต่ยังลังเลใจอยู่

2. ตัวอย่างจากพระคัมภีร์ (กิจการ 8:9-13 , 26-38 , 16:25-33)

เราพบตัวอย่างของการรับบัพติศมาในน้ำในพระคัมภีร์ใหม่หลายครั้ง ถ้าเราสังเกตให้ดีก็จะเห็นชัดว่าการรับบัพติศมาในน้ำมีความสัมพันธ์กับคำว่า “ความเชื่อ” ครั้งแล้วครั้งเล่าเราอ่านพบว่าเมื่อคนหนึ่งรับเชื่อ หลังจากนั้นก็จะรับบัพติศมา ให้เรามาดูตัวอย่างในพระคัมภีร์กัน

1) **ซีโมนรับบัพติศมา** (กิจการ 8:9-13) ซีโมนเป็นหมอผี แต่เมื่อฟิลิปเทศนาด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้าในสะมาเรีย มีหลายคนได้รับความรอดและซีโมนก็เป็นหนึ่งในพวกนั้น หลังจากที่เขารับเชื่อ เขาก็รับบัพติศมารวมกับคนอื่นที่เชื่อในเวลาเดียวกัน

2) **ขันทีชาวเอธิโอเปียรับบัพติศมา** ฟิลิปได้รับการทรงนำไปยังถิ่นทะเลทรายที่นั่นเขาพบกับขันทีชาวเอธิโอเปียซึ่งกำลังนั่งอ่านหนังสืออิสยาห์อยู่บนรถม้าของเขา เขาไม่เข้าใจในสิ่งที่เขาอ่านแต่เขาก็สนใจหนังสือนั้นมาก

พระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสให้ฟิลิปเข้าไปหาขันทีผู้นั้น และเขาได้มีโอกาสอธิบายพระธรรมอิสยาห์ให้ขันทีฟังและได้พูดคุยไปถึงข่าวประเสริฐซึ่งขันทีก็ได้รับเชื่อและยอมรับว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า เมื่อรถม้ามาถึงบ่อน้ำแห่งหนึ่ง ขันทีได้ขอร้องให้เขาได้รับบัพติศมา ซึ่งฟิลิปได้กล่าวแก่เขาว่า “ถ้าท่านเต็มใจเชื่อ ท่านก็รับได้” และวันนั้นเอง ขันทีก็รับบัพติศมาหลังจากที่เขาเชื่อ

3. **ผู้คุมได้รับบัพติศมา** (กิจการ 16:25-35)

เปาโลกับสิลาสต้องถูกคุมขังในคุกเพราะประกาศพระกิตติคุณ คืนนั้นประมาณเที่ยงคืนขณะที่ทั้งสองกำลังร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าก็เกิดแผ่นดินไหวใหญ่จนประตูคุกเปิดหมดทุกบานเนื่องจากแรงสะเทือนของแผ่นดิน ยิ่งกว่านั้น โซ่ตรวนที่ล่ามนักโทษไว้ก็หลุดออกหมดด้วย เมื่อผู้คุมตื่นขึ้นมาเห็นประตูคุกเปิดอยู่ก็คิดว่านักโทษหนีหายไปแล้วจึงชักดาบออกมาหมายจะฆ่าตัวตาย แต่เปาโลได้ห้ามไว้และบอกเขาว่า นักโทษทุกคนยังอยู่ ทำให้เขารู้สึกเกรงกลัวจนตัวสั่นและถามเปาโลว่าเขาจะรอดได้อย่างไร เปาโลและสิลาสบอกให้เขาเชื่อและวางใจในพระเยซูเจ้า หลังจากนั้นเขาก็ได้รับบัพติศมารวมทั้งครอบครัวของเขา (กิจการ 16:33)

เปรียบเทียบ

ให้ทำงานเป็นคู่ โดยเปิดข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้

มาระโก 16:16

กิจการ 8:12

กิจการ 8:37-38

กิจการ 10:43,47,48

กิจการ 16:31,33

กิจการ 18:8

หลังจากนั้นให้อภิปรายเปรียบเทียบความหมายของคำว่า “บัพติศมา” และ “เชื่อ” (เขียนคำทั้งสองไว้บนกระดานด้วย)

3. ความหมายของการรับบัพติศมา (โรม 6:1-3 1โครินธ์ 12:12-13)

พระเยซูคริสต์และคริสตจักรสมัยแรกได้ให้ความสำคัญกับการรับบัพติศมามาก เราก็ควรสำนึกถึงความสำคัญของการรับบัพติศมานี้ด้วยเช่นกัน

ในหนังสือโรม เปาโลได้ให้ความหมายของการรับบัพติศมาในน้ำว่า คือ การทำให้เราเป็นเหมือนพระเยซู และการมีส่วนในพระองค์ (โรม 6:4) จากประโยคนี้เราพบว่าชีวิตในบาปของเราตายไป เมื่อเรารับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด การจุ่มตัวลงไปในน้ำคือ เครื่องหมายแสดงถึงการตายและการถูกฝังไว้ เมื่อเราขึ้นมาจากน้ำก็เป็นเครื่องหมายแสดงว่าเรามีชีวิตใหม่ในพระคริสต์แล้ว การรับบัพติศมาในน้ำเป็นการแสดงออกภายนอกให้รู้ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงทำกิจภายในเราแล้ว (1 โครินธ์ 12:12-13) เมื่อเราได้รับความรอดพระวิญญาณทรงบัพติศมาเราให้เข้าไปในพระกายพระคริสต์

การรับบัพติศมาในน้ำยังเป็นการประกาศให้โลกรู้ว่าชีวิตของข้าพเจ้ารับการเปลี่ยนแปลง พระเยซูทรงอยู่ในตัวของข้าพเจ้า ตัวแก่นั้นไม่มีชีวิตอยู่ต่อไป เดียวนี้ข้าพเจ้าเป็นคนใหม่แล้ว (2 โครินธ์ 5:17)

พระคัมภีร์บอกเราว่าเมื่อพระคริสต์ทรงช่วยเราให้รอด เราก็เป็นคนใหม่ ขณะนี้พระเยซูทรงอยู่ในเราและเราก็ปรารถนาที่จะอยู่เพื่อพระองค์ เราปรารถนาจะอยู่ห่างจากสิ่งที่ไม่พอพระทัย เมื่อเราเชื่อฟังคำสั่งของพระองค์ด้วยการรับบัพติศมาในน้ำเท่ากับว่าเรามีความสัมพันธ์อันงดงามกับพระเยซูและเป็นการให้โลกรู้ว่ามีสิ่งดีเกิดขึ้นในตัวเรา

เรามีพลังที่จะต่อต้านกับการล่อลวงทุกอย่างและมีชีวิตอยู่เพื่อพระเยซู ได้ก็เพราะพระองค์ได้ทรงมีชีวิตอยู่ในเรา

เล่นละคร

เลือกผู้เรียน 2 คนเล่นละคร เพื่อแสดงให้เห็นว่า การรับบัพติศมาเป็นคำพยานต่อสาธารณชนถึงสิ่งที่พระเยซูทรงทำเพื่อเรา คนหนึ่งเล่นเป็นผู้ที่ได้รับบัพติศมาแล้ว อีกคนเป็นเพื่อนที่ยังไม่กลับใจ ให้คนเป็นเพื่อนถามคำถามเกี่ยวกับการรับบัพติศมาเช่น “ทำไมเธอถึงรับบัพติศมา?” “ทำไมต้องถูกจุ่มลงไปในน้ำ?” ให้ละครนี้ชี้ให้เห็นถึงคุณค่าของการเป็นพยานถึงการรับบัพติศมา

คำถาม การรับบัพติศมาในน้ำบอกให้โลกรู้ถึงการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในชีวิตของเราอย่างไร?

ดำเนินชีวิตในความจริง

จากบทเรียนวันนี้ เราเรียนรู้ว่าพระเยซูทรงรับบัพติศมาในน้ำ และทรงสั่งให้เราได้รับบัพติศมาในน้ำด้วยการรับบัพติศมามีใช่เป็นเพียงเครื่องหมายแสดงว่าเรารับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด แต่เป็นการแสดงออกถึงการเชื่อฟังของเรา

เมื่อเราได้รับความรอดแล้ว เราควรทำในสิ่งที่พระองค์พอพระทัย คือ การรับบัพติศมา ถ้าเราปฏิเสธไม่เชื่อฟัง แม้คำสั่งพื้นฐานเช่นนี้ ก็เป็นการยากที่เราจะเติบโตในพระองค์ และมีความสัมพันธ์กับพระองค์เป็นอย่างดี

การรับบัพติศมาในน้ำเป็นประสบการณ์อันน่าอัศจรรย์ ถ้าเราจะคิดว่าเป็นเวลาเกือบ 20 ศตวรรษมาแล้วที่คริสเตียนได้รับบัพติศมาโดยการจุ่มในน้ำ ขอให้เราได้ตั้งใจที่จะรับ และพิธีนี้จะมีความหมายยิ่งต่อชีวิตคริสเตียนของเรา

พระคัมภีร์ได้ชี้ให้เห็นว่า การรับบัพติศมาเป็นสิ่งที่ถูกต้องตามหลักความเชื่อในพระคริสต์ หากยังไม่ได้รับเชื่อ ตัดสินใจรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดเสียวันนี้ และเราจะพบสันติสุขดังเช่น นายคุกผู้นั้น พระเจ้าจะไม่ทรงทำให้เราผิดหวัง พระองค์ทรงพร้อมที่จะช่วยเราในเวลา

บทที่ 5 ส่วนในหนึ่ง

เป้าหมาย เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจพื้นฐานของพระคัมภีร์เกี่ยวกับตรีเอกานุภาพ

ข้อพระคัมภีร์ เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4 มัทธิว 3:16-17, 28:19 2 โครินธ์ 13:14 1 ทิโมธี 2:5

ข้อท่องจำ ขอให้พระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้า ความรักแห่งพระเจ้า และความสนิทสนมซึ่งมาจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ จงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด (2 โครินธ์ 13:14)

อุปกรณ์การสอน แบบฝึกหัดบทที่ 5 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

เนื่องจากในพระคัมภีร์มีเรื่องหนึ่งที่ทำให้มนุษย์รู้สึกสับสนไม่เข้าใจอย่างชัดเจน นั่นคือ เรื่องของตรีเอกานุภาพ บางคนก็เชื่อว่ามิพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น และไม่ยอมรับเรื่องตรีเอกานุภาพ คือ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ขณะที่อีกส่วนหนึ่งที่เชื่อในเรื่องตรีเอกานุภาพก็ไม่เข้าใจเรื่องความเป็นหนึ่งของพระเจ้าในองค์เดียวกัน

เป็นที่น่ายินดีที่พระคัมภีร์ได้สอนถึงพระลักษณะของพระเจ้าอย่างชัดเจน แต่การที่เราจะเข้าใจความหมายอย่างลึกซึ้งนั้นเป็นเรื่องที่ยาก

เหตุผลของความยากในการเข้าใจความหมายก็คือ เราเป็นเพียงมนุษย์ซึ่งมีความจำกัดหลายๆด้าน ความรู้ของเรายังไม่สมบูรณ์ ความเข้าใจของเราในหลายๆเรื่องยังไม่เพียงพอ ฉะนั้นเมื่อเรากล่าวถึงพระลักษณะธรรมชาติของพระเจ้าผู้ซึ่งไม่มีขีดจำกัดในพระองค์ ทรงเป็นอยู่นิรันดร์ก่อนเราและหลังเรา จึงพอจะสรุปได้ว่าเราไม่สามารถที่จะเข้าใจถึงพระองค์ได้อย่างแน่นอน พระองค์ต่างหากที่จะทรงรู้จักและเข้าใจเราดีจริงๆแล้วถ้ามนุษย์สามารถเข้าใจพระเจ้าได้อย่างละเอียดแล้วก็เท่ากับว่า เรายิ่งใหญ่พอๆกับพระองค์ทีเดียว

อีกประการหนึ่ง ความคิดเกี่ยวกับตรีเอกานุภาพไม่สามารถนำไปเปรียบเทียบกับสิ่งใดที่เรารู้จักในโลกนี้ได้ เราอาจพยายามหาตัวอย่างนำมาเปรียบเทียบกับองค์ตรีเอกานุภาพที่จะแสดงให้เห็น 3 สิ่งภายใน 1 สิ่ง แต่ก็ไม่สามารถอธิบายธรรมชาติที่แท้จริงของพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์

การศึกษาเรื่องตรีเอกานุภาพเป็นสิ่งที่น่าสนใจมากและเป็นสิ่งที่ท้าทาย เราไม่อาจนำพระเจ้าเข้าห้องทดลองและแยกแยะพระองค์ออกมาได้ แต่เราจะศึกษาได้จากพระคัมภีร์ว่าพระองค์ทรงมีพระลักษณะอย่างไร

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

เขียนภาพ

เขียนรูปต่อไปนี้เพื่อแสดงตัวอย่างความเสมอภาคในองค์ตรีเอกานุภาพ อธิบายว่าแต่ละบุคคลในตรีเอกานุภาพมีคุณสมบัติอย่างไร

รูปภาพหน้า 20

คริสเตียนในยุคเริ่มแรกได้แสวงหาที่จะรู้จักพระเจ้าจากพระคัมภีร์ เช่นเดียวกับเรา “เขาถามตัวเองว่า พระวณะได้กล่าวถึงพระลักษณะของพระเจ้าอย่างไร?” และเขาได้สรุปจากพระคัมภีร์ดังนี้... “เรานมัสการพระเจ้าองค์เดียวซึ่งเป็นสามและนมัสการองค์ตรีเอกานุภาพ ผู้ทรงเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันโดยไม่แบ่งแยกพระองค์” คำกล่าวนี้หมายความว่าอย่างไร? และเหตุใดพวกเขาจึงกล่าวเช่นนั้น?

1. สามบุคคล (มัทธิว 3:16,17,28:19)

สาวกของพระเยซูเป็นชาวยิว และชาวยิวมีความภาคภูมิใจในพระเจ้าองค์เดียวของเขา สิ่งนี้เป็นสิ่งหนึ่งที่แยกพวกเขาออกจากคนต่างชาติ แต่ประสบการณ์ที่พวกเขามีกับพระเยซูนั้นได้ทำให้เขาต้องเปลี่ยนแปลงความคิด

พระเยซูได้ตรัสถึงพระเจ้าองค์เดียวของชาวยิวว่า ทรงเป็นพระบิดาของพระองค์ และทรงมีความสัมพันธ์พิเศษคือ...เป็นอันหนึ่งอันเดียวกันกับพระบิดา สิ่งที่พระเยซูทรงกระทำเป็นสิ่งที่ไม่ควรทำ ไม่ว่าจะป็นทรงรักษาโรค ทรงเป็นผู้เลี้ยงดู เหนืออื่นใดพระเยซูทรงอภัยบาปมนุษย์ซึ่งพระเจ้าเท่านั้นที่ทรงมีสิทธิอภัยบาปได้ และยังมีเหตุการณ์ที่พระเจ้าตรัสจากสวรรค์ว่า พระเยซูเป็นพระบุตรของพระองค์ มัทธิว ได้บันทึกเวลาที่ทั้งพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอยู่ที่เดียวกัน (มัทธิว 3:16-17)

ในขณะนั้นพระเยซูทรงประทับอยู่ในน้ำ พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาด้วยสัญญาณแห่งนกพิราบและพระบิดาได้ตรัสลงมาจกสวรรค์พระเจ้าองค์เดียวกัน ทั้งสามพระองค์ได้บ่งบอกถึงพระลักษณะความเป็นหนึ่งเดียวกัน คือ ตรีเอกานุภาพ

ถาม... ทุกครั้งที่ผู้เชื่อได้รับบัพติศมาในน้ำได้มีการย้ำความเชื่อเรื่องตรีเอกานุภาพอย่างไร (มัทธิว 28:19) พระนามเดียว สามบุคคล

ยอห์น ได้บอกเราว่า พระวาทีดำรงอยู่กับพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าและได้มาบังเกิดเป็นเนื้อหนัง (ยอห์น 1:1,2,14) จากคำตอบนี้เราจะเห็นพระเจ้าในสองบุคคล ยอห์นพบว่า พระเยซูผู้ที่เขาได้ติดตามมานั้นทรงอยู่กับพระเจ้ามาตั้งแต่ปฐมกาล พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า แต่ได้มาบังเกิดเป็นมนุษย์อย่างเราๆ

คริสตจักรสมัยเริ่มแรกได้ตระหนักว่า พระเยซูทรงเป็นพระเจ้า และพระเยซูก็ทรงเป็นพระเจ้า และหลังจากวันเพ็นเทกอสต์เป็นต้นมา เขาก็เห็นว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์มีความสำคัญในฐานะที่ทรงเป็นพระเจ้าด้วย ทรงเป็นพระเจ้าดังที่พระบิดา และพระเยซูเป็น คือ พระเจ้า

ดังนั้น ขอให้เราจำไว้เสมอว่า องค์ตรีเอกานุภาพ และทั้งสามบุคคลนั้นมีความแตกต่างกันด้วย

2. พระเจ้าองค์เดียว (เฉลยธรรมบัญญัติ 6:4, 1ทิโมธี 2:5)

หมายความว่า เรามีพระเจ้าสามองค์หรือ? มิใช่เช่นนั้น แต่พระเจ้าได้ทรงสำแดงพระองค์ผ่านมายังพระเยซูคริสต์ในเฉลยธรรมบัญญัติ 6:4 กล่าวว่า “โอ คนอิสราเอลจงฟังเถิด พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราทั้งหลายเป็นพระเจ้าเดียว” เราจะเห็นว่า พระเยซูเองทรงเคารพในธรรมบัญญัติ พระองค์ทรงอ้างถึงพระธรรมตอนนี้เมื่อมีคนถามว่า ธรรมบัญญัติข้อใดสำคัญที่สุด พระเยซูได้ตรัสชัดแจ้งว่า มีพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น

เราจะเห็นการย้ายความเชื่อในเรื่องพระเจ้าองค์เดียวตลอดทั้งเล่ม อาจารย์เปาโลกล่าวว่า มีพระเจ้าองค์เดียวเท่านั้น (อ่าน 1 โครินธ์ 8:4) ความหมายก็คือ พระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทรงเป็นพระเจ้าองค์เดียว แยกเป็น 3 บุคคล แต่ไม่แยกเป็นพระเจ้า 3 องค์

บางคนคิดว่าพระเจ้าทรงเข้มงวด และเรียกร้องมาก และมองว่าพระเยซูทรงเมตตา มีความรักจนถวายเป็นชีวิต เพื่อให้พระเจ้า ผู้ทรงพระพิโรธพอพระทัย นั่นเป็นการเข้าใจองค์ตรีเอกานุภาพผิดไป

ความจริงพระเจ้านี้แหละที่ทรงรักเรามากจนได้ประทานพระองค์เองเพื่อรับโทษบาปคือ ความตายแทนเรา

ศึกษาข้อพระคัมภีร์

แบ่งผู้เรียนออกเป็น 4 กลุ่ม ตั้งผู้นำกลุ่มและเลขานุการ ให้แต่ละกลุ่มศึกษาข้อพระคัมภีร์ต่อไปนี้

- ก. ปฐมกาล 1:1,2,26,27 เปรียบเทียบกับ โคลโลสี 1:16,17
- ข. มัทธิว 3:5-17
- ค. มัทธิว 28:19-20 2 โครินธ์ 13:14
- ง. ยอห์น 14:16,26,15:16

และตอบคำถามต่อไปนี้

- ** ข้อเหล่านี้กล่าวถึงใคร?
- ** กล่าวว่อย่างไร?
- ** คำสำคัญที่อธิบายภารกิจหรือความสัมพันธ์ขององค์บุคคลทั้งสามคือ...?
- ** สรุปการค้นคว้าของผู้เรียนสั้นๆ

3. ความเข้าใจที่ไม่สมบูรณ์ (1 โครินธ์ 13:12)

ไม่เป็นสิ่งที่น่าประหลาดใจถ้าเกิดเราไม่เข้าใจเรื่องตรีเอกานุภาพอย่างชัดเจน ในความเป็นจริงแล้ว เราต้องรู้ว่า พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่ เราไม่สามารถเข้าใจพระองค์ลึกซึ้งในรายละเอียดเท่าที่เราอยากได้เลย แม้กระทั่งทุกวันนี้ นักวิทยาศาสตร์ยังไม่สามารถพูดได้ว่า เขารู้จักโลกและจักรวาลที่พระเจ้าทรงสร้างมาทุกกระเบียดนิ้ว นักวิทยาศาสตร์กำลังค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับสรรพสิ่งต่างๆในโลก และดูเหมือนว่า การค้นคว้าของเขานั้น จะไม่มีวันจบสิ้นเช่นเดียวกัน เราไม่สามารถรู้จักพระเจ้าได้อย่างลึกซึ้งจนกว่าพระองค์พอพระทัยที่จะเปิดเผยพระองค์เองในด้านต่างๆให้เรา

“เพราะว่าบัดนี้เราเห็นสลัวๆเหมือนดูในกระจก แต่เวลานั้นจะได้เห็นพระพักตร์ชัดเจน เดียวนี้ความรู้ของข้าพเจ้าไม่สมบูรณ์ เวลานั้นข้าพเจ้าจะรู้แจ้งเหมือนพระองค์ทรงรู้จักข้าพเจ้า” (1 โครินธ์ 13:12)

อาจารย์เปาโลให้ข้อคิดแก่เราว่า เราไม่รู้ทุกอย่างที่เราอยากรู้แต่วันหนึ่งเราจะเข้าใจ ในเวลานี้เราควรจะพอใจว่า สิ่งที่เราจำเป็นต้องรู้เกี่ยวกับพระเจ้านั้น ได้สำแดงให้เราเห็นในพระเยซูคริสต์แล้ว พระเยซูทรงสำแดงพระบิดาให้แก่เราพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เช่นกันทรงสำแดงพระบิดาและพระคริสต์ให้แก่เรา

เขียนบนกระดาน

แม้ว่าพระคัมภีร์บางตอนยากที่จะเข้าใจ ให้ครูหนุนใจเขาและชี้ให้เห็นว่า สิ่งซึ่งครูจะเขียนลงบนกระดานต่อไปนี้ มีส่วนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจพระคัมภีร์ดีขึ้น

- * การศึกษาอย่างจริงจัง
- * อธิษฐาน
- * พระวิญญานบริสุทธิ์
- * ครูที่พระเจ้าประทาน
- * หนังสือคัมภีร์ต่างๆ

ดำเนินชีวิตในความจริง

ดูเหมือนว่าความเชื่อเรื่องตรีเอกานุภาพจะเป็นเรื่องที่ยากที่จะเข้าใจมากที่สุด แม้คำว่า “ตรีเอกานุภาพ” จะไม่ปรากฏในพระคัมภีร์แต่เราก็มีหลักฐานแน่ชัดสำหรับหลักข้อเชื่อนี้ ไม่มีวิธีที่เราจะอธิบายได้ชัดเจนว่า พระบิดาเป็นพระเจ้า พระเยซูทรงเป็นพระเจ้า และพระวิญญานบริสุทธิ์ก็ทรงเป็นพระเจ้าเช่นกัน แต่ทั้งสามคือหนึ่ง มิได้เป็นพระเจ้าสามองค์

ถึงแม้เราไม่อาจเข้าใจได้อย่างที่เราปรารถนา แต่เรารู้ว่าวันหนึ่งเราจะเข้าใจ เราจะพบกับพระเจ้าและจะรู้จักพระองค์เช่นเดียวกับที่พระองค์ทรงรู้จักเรา วันนั้นจะเป็นวันที่ยิ่งใหญ่จริงๆ

บางทีอาจมีบางคนที่ไม่พร้อมจะพบกับพระเจ้า หรือบางคนอาจไม่เคยรู้จักพระเยซูผู้ได้มาสำแดงพระเจ้าให้เรารู้จัก ให้เราเชิญพระองค์เข้ามาในใจเสียวันนี้ และขอทรงเติมเราด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ (ครูนำอธิษฐาน)

อธิษฐาน

ให้ผู้เรียนยืนล้อมกันเป็นวงกลม และให้คนหนึ่งอธิษฐานขอพระเจ้าทรงเพิ่มเติมความเข้าใจเกี่ยวกับตรีเอกานุภาพ และทูลพระองค์ว่า เราอยากที่จะจำนนต่อหน้าพระทัยของพระเจ้าในเรื่องที่ได้เรียน

บทที่ 6 คนใจดีโลก

เป้าหมาย เพื่อแสดงให้เห็นว่า เขาเป็นคริสเตียนที่มีชัยชนะในโลกนี้ได้อย่างไร

ข้อพระคัมภีร์ มัทธิว 4:1-11 1โครินธ์ 10:13 อีบรู 4:15 ยากอบ 1:14 1ยอห์น 2:1

ข้อท่องจำ พระเจ้าทรงสัตย์ซึ้ง พระองค์จะไม่ทรงให้ท่านต้องถูกทดลองเกินกว่าที่ท่านจะทนได้ และเมื่อทรงทดลองท่านนั้น พระองค์ก็จะทรงโปรดให้ท่านมีทางที่จะหลีกเลี่ยงได้ด้วย เพื่อท่านจะมีกำลังทนได้ (1โครินธ์ 10:13)

อุปกรณ์การสอน แบบฝึกหัดบทที่ 6 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ถาม...การเป็นคริสเตียนหมายความว่าอย่างไร? หมายความว่า ชีวิตของเราจะไม่พบปัญหาอีกเลยหรือเปล่า? ถ้าเราเชื่อพระเจ้าแล้วชีวิตของเรายังมีปัญหายุ่งจะมีประโยชน์อย่างไร? (แนะนำผู้เรียนในการอภิปรายว่าการเป็นคริสเตียนไม่ได้นำปัญหาออกจากชีวิตของเรา แต่ในความเป็นจริงการเป็นคริสเตียนอาจมีความยากลำบากและพบกับปัญหาได้)

สิ่งที่คริสเตียนใหม่ต้องเรียนรู้ก็คือ มาเป็นคริสเตียนแล้ว ไม่ได้หมายความว่าชีวิตนั้นจะมีแต่ความสุขเพียงอย่างเดียว แต่ในขณะเดียวกันเขาก็ต้องเผชิญกับปัญหาต่างๆด้วยเมื่อมีชีวิตอยู่ พระเยซูคริสต์ประทานชีวิตใหม่ให้เราพร้อมกับมรดกแห่งชีวิตนิรันดร์ในสวรรค์ แต่กว่าเราจะได้พบพระองค์ เรายังต้องดำเนินชีวิตอยู่ในโลกที่เต็มไปด้วยปัญหามากมาย ซึ่งในความเป็นจริงเมื่อเป็นคริสเตียนเราต้องต่อสู้เพิ่มขึ้นเป็นการต่อสู้ฝ่ายวิญญาณเพื่อพยายามจะมีชีวิตที่บริสุทธิ์ และเป็นที่ยอมรับของพระเจ้า เรามีศัตรูฝ่ายวิญญาณซึ่งพระคัมภีร์เรียกว่า สิ่งโศกอำมหิต คอยตามหาผู้ที่มันจะกัดกินได้ (1เปโตร 5:8)

นี่มิได้หมายความว่าจะทำให้เรารู้สึกท้อใจ คริสเตียนสามารถมีชีวิตที่มีชัยชนะและบริสุทธิ์ได้ในโลกปัจจุบันนี้ คริสเตียนควรเรียนรู้ว่า ปัญหา ความยากลำบากและการทดลองนั้น เป็นสิ่งที่เราต้องเผชิญเพื่อเราจะได้ไม่หลงจากทางของพระเจ้า และเราจะสามารถชื่นชมยินดีในพระเยซูคริสต์ที่ทรงช่วยให้เรามีกำลังและสติปัญญาจนเราเอาชนะได้

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

อภิปราย

การล่อลวงหรือการทดลองมีประโยชน์สำหรับเราบ้างไหม? ให้ผู้เรียนได้ตอบสนอง จากนั้นชี้ให้เห็นว่า พวกเราส่วนใหญ่กลัวการทดลองเพราะไม่เข้าใจว่าสิ่งนั้นจะช่วยให้เราแข็งแกร่งขึ้นในพระเจ้า ทุกครั้งที่เราต่อสู้ในการทดลองก็เป็นการสร้างความแข็งแกร่งในความเชื่อของเรา และงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เพิ่มขึ้นในชีวิตของเราด้วย

1. แหล่งที่มาของการทดลอง (ยากอบ 1:14 มัทธิว 4:1-11)

การมอบดวงใจของเราให้พระคริสต์เป็นประสบการณ์อันน่ามหัศจรรย์ที่สุดที่เราไม่เคยพบ การที่เรารู้ว่าพระเจ้าทรงอยู่กับเราทุกเวลาเป็นความจริงที่หนุนใจเรามาก แต่... หลังจากที่เรได้มอบชีวิตแด่พระเยซูแล้ว พระคัมภีร์ก็ได้บอกเราด้วยว่า เราจะต้องพบกับความยากลำบากและการทดลอง เราทุกคนจะถูกทดลองให้ทำสิ่งที่ไม่ควรทำ พุดในสิ่งที่ไม่ควรพูด แต่... ไม่ว่าสิ่งทีทดลองเรานั้นเลวร้ายสักปานใด จนกว่าเรายอมแพ้การทดลองนั้นแหละ ความบาปถึงได้เกิดขึ้น พระเยซูทรงถูกทดลองเหมือนกับพวกสาวกและคริสเตียนที่อยู่ในโลกทุกคนก็ถูกทดลอง ซึ่งในบางครั้งเราก็พ่ายแพ้และทำบาปต่อพระเจ้า

ถาม... เราคิดอย่างไร ทำไมพระเจ้าอนุญาตให้เราพบการทดลอง?

เราเองก็เหมือนกับคนอื่นๆ เราอาจสงสัยว่าการทดลองนั้นมาจากไหน อะไรเป็นเหตุ

ประการแรก พระวาทะของพระเจ้าบอกเราว่า ความปรารถนาของเราเองอาจเป็นต้นเหตุของการทดลอง หรือการทดลอง (ยากอบ 1:14)

ตัวอย่าง...เรารู้ว่าการอิจฉาริษยาเป็นสิ่งที่ผิด แต่บางครั้งเรารู้สึกอิจฉาเพื่อนที่มีเสื้อผ้าสวยๆ เราเคยคิดอยากให้มีสิ่งที่ไม่ดีเกิดขึ้นกับเขาเหล่านั้นไหม?

ความอิจฉาริษยาเป็นสิ่งชั่วร้ายมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อมีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำของเรา

ถาม... ความอิจฉาริษยาทำร้ายบุคคลทั้งสองฝ่ายที่เกี่ยวข้องอย่างไร? บางทีเราถูกทดลองให้โกรธและทำร้ายจิตใจของผู้อื่น แม้กับคนที่เรารักที่สุด เมื่อความโกรธพุ่งขึ้นมาในตัวผู้ใด มันก็จะเป็นพลังมหาศาลแห่งการทดลอง ความโกรธสามารถนำไปสู่การกระทำที่โหดร้ายทุกอย่างแม้แต่การฆาตกรรม

ต้นเหตุอีกประการคือมาร พระคัมภีร์เรียกมารว่า ผู้ทดลองใจหรือผู้ล่อลวง (ดูในมัทธิว 4:3 วิวรณ์ 20:10) มันอยู่เบื้องหลังการล่อลวงทุกอย่าง มันใช้สิ่งต่างๆ ในโลกที่เราความปรารถนาและความทะเยอทะยานของมนุษย์มาล่อลวงเรา และมันยังใช้ความปรารถนาของเราเองทำให้เราทำผิดต่อพระเจ้า ดังนั้น พระคัมภีร์จึงได้เตือนเราอย่างชัดเจนเกี่ยวกับการรักโลก (1ยอห์น 2:15)

เมื่อยอห์นกล่าวว่า “อย่ารักโลก” คำว่าโลกนั้นหมายถึง สิ่งใดก็ตามที่ไม่ว่าจะเป็นวัตถุหรือคนหรือกิจกรรมใดๆ ที่อาจนำเราออกจากพระคริสต์ พระเจ้าทรงสอนเราชัดเจนว่าอย่ารักสิ่งนั้น ซาตานจะใช้สิ่งเหล่านั้นล่อลวงเราให้ห่างจากทางของพระเจ้า

ทำรายงาน

ให้คนหนึ่งอ่าน 1ยอห์น 2:15 และให้แต่ละคนจดรายการสิ่งที่ล่อลวงทดลองพวกเขา 5 อย่าง เมื่อเสร็จแล้วให้แต่ละคนเสนอวิธีที่จะสู้กับการทดลองตามแบบอย่างของคริสเตียนหน้าชั้น

2. พระเจ้าจะทรงช่วยเรา (1 โครินธ์ 10:13 ฮีบรู 4:15)

คำนิยามที่ผิด ยาเสพติด สุรา การอุจาดลามก การผิดศีลธรรมล้วนแล้วแต่เป็นส่วนของโลก ทุกวันนี้ในฐานะที่เรายังเป็นวัยรุ่น เราอาจรู้สึกว่ามีแรงหนุนคำชักชวนจากเพื่อนหรือคนอื่นๆ ที่จะทำให้เราไปมีส่วนในกิจกรรมที่ทำลายตัวเราเองและทำบาปต่อพระเจ้า สิ่งสำคัญสำหรับคริสเตียนก็คือ พระเจ้าทรงยิ่งใหญ่กว่าอำนาจของ

วิญญาณชั่วในโลกนี้ พระองค์ทรงสัญญาว่าจะทรงช่วยเราให้เอาชนะการทดลองทุกอย่างให้เราหาวิธีที่พระองค์ทรงช่วยเรากันคิดว่า

ประการแรก พระเจ้าตรัสว่า พระองค์จะไม่ให้เราถูกทดลองหนักเกินกว่าที่เราจะทนได้ อ่าน (1 โครินธ์ 10:13) พระคำข้อนี้บอกเราว่าเราจะไม่ถูกการทดลองโถมทับเข้ามาอย่างท่วมท้น ถึงแม้ว่าบางครั้งดูเหมือนว่าจะเป็นเช่นนั้นก็ตาม

อภิปราย

ใน 1 โครินธ์ 10:13 มิได้เป็นคำสัญญาลมๆแล้งๆ แต่พระเจ้าทรงมีวิธีที่จะให้เราหลีกเลี่ยงการทดลองได้ แบ่งกลุ่มให้ผู้เรียนออกความเห็นว่ามีวิธีเหล่านั้นคืออะไรบ้าง (คำตอบที่เป็นไปได้คือ การอ่าน ศึกษาพระคัมภีร์ การไปร่วมประชุม หลีกเลียงจากสถานที่ที่จะทำให้การทดลองมีมากขึ้น สวมคัมภีร์ของคริสเตียน การอธิษฐาน การช่วยเหลือจากเพื่อนคริสเตียน) ให้แต่ละกลุ่มแบ่งปันรายการ ขณะที่เขียนบนกระดาน

ประการที่สอง พระเยซูจะไม่ให้เราพบการทดลองใดๆที่พระองค์ไม่เคยประสบกับพระองค์เอง จำได้ไหมว่าพระองค์ทรงเคยดำเนินอยู่ในโลกที่ชั่วร้ายเช่นกัน ทั้งในเวลานั้นกับเวลานี้ ซาตานยังคงทำการล่อลวงอยู่เช่นเดิม

เราเคยรู้สึกถูกเพื่อนปฏิเสธ ถูกทอดทิ้ง ดูเหมือนว่าไม่มีใครสนใจเราเลยหรือไม่? พระเยซูทรงถูกคนที่พระองค์ช่วยให้ได้รับความรอดนั้นปฏิเสธพระองค์ จึงไม่น่าสงสัยเลยที่เราจะรู้ดีว่าพระองค์ทรงเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดที่เราได้อยู่ พระองค์เข้าใจและทรงรักเรามากอย่างที่ไม่มียุทธศาสตร์คนใดทำได้ ดังนั้นเมื่อเราท้อถอยเหนื่อยใจหรือถูกทอดทิ้ง จำไว้ว่าพระเยซูทรงรู้ เมื่อเราถูกล่อลวงให้ทำสิ่งที่ผิด จำไว้ว่าพระเยซูทรงเคยถูกทดลองมาแล้วเช่นกัน และพระองค์ทรงช่วยเราได้ เพราะแม้พระองค์เคยถูกล่อลวง แต่พระองค์มิได้พ่ายแพ้ต่อการทดลองใจนั้น (ฮีบรู 4:15)

ประการที่สาม พระคัมภีร์สั่งให้เราต่อสู้กับมาร (ยากอบ 4:7) ประโยคนี้สำคัญ ถ้าเราไม่เชื่อฟัง เราก็จะพบความล้มเหลวและความหายนะ คำว่า “ต่อต้าน” คือ การที่เราต้องต่อสู้การทดลองที่เข้ามาในใจของเรา และเร้าความปรารถนาของเรา ถ้าเรายอมให้ใจของเราอยู่กับการล่อลวงนั้นเท่ากับเรากำลังถามหาความเดือดร้อนให้กับตัวเอง

ประการที่สี่ พระเจ้าทรงให้เรา มีสิทธิพิเศษคือ การอธิษฐาน เมื่อเราถูกล่อลวงให้ทำบาปสิ่งดีที่สุดในเราควรทำคือ อธิษฐาน ไม่จำกัดว่าเราอยู่ ณ ที่ใด พระเจ้าทรงได้ยินคำทูลขอความช่วยเหลือของเรา พระเจ้าจะทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาเสริมกำลังและหนุนใจ ให้เราจำไว้เสมอว่าพระเยซูทรงอธิษฐานเพื่อเราอยู่ (ยอห์น 17:15)

ถาม...เหตุใดการปล่อยใจของเราให้อยู่กับการล่อลวงจึงเป็นอันตราย?

2. พระเจ้าทรงให้อภัย (1 ยอห์น 2:1)

ในชั้นเรียนเยาวชนแห่งหนึ่ง ครูกำลังแบ่งปันความจริงกับนักเรียนในเรื่องที่พระเจ้าทรงปรารถนาที่จะช่วยนักเรียน เมื่อเขาถูกทดลอง ขณะที่อภิปรายอยู่นั้น นักเรียนคนหนึ่งได้ถามคำถามที่สำคัญมากซึ่งหลายคนคงอยากถามเช่นกัน

“ผมรู้ว่าพระเจ้าทรงช่วยให้เราไม่แพ้การทดลองได้ แต่ถ้าเกิดเราแพ้ล่ะครับ?” นี่เป็นคำถามที่สำคัญมากเพราะว่าในการดำเนินชีวิตคริสเตียนบางครั้งเราก็อาจทำผิดต่อพระเจ้าได้

ถาม...เมื่อเราพลาด ซาตานเคยพยายามใส่ความคิดที่ว่า พระเจ้าทรงเมินเรา ไม่สนใจเราหรือไม่? ถ้าเหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้น เราควรทำอย่างไร?

ศึกษาชีวิตของเปโตร

เราต้องรู้ว่าแม้แต่คริสเตียนที่เข้มแข็งก็พลาดพลั้งได้ อ่าน ลูกา 22:54-62 เสร็จแล้วตอบคำถามต่อไปนี้

- 1) เปโตรยอมแพ้การทดลองอย่างไร? เหตุใดเขาจึงยอมแพ้?
- 2) เขาารู้สึกถึงความล้มเหลวของเขาอย่างไร?
- 3) พระเจ้าช่วยฟื้นฟูใจเขาอย่างไร?
- 4) เราเป็นเหมือนเปโตรอย่างไร?

(อ่าน 1ยอห์น 2:1) ข้อนี้เป็นการเตือนเราเกี่ยวกับความบาป บางคนพลาดไปเพราะไม่คิดว่าบาปเป็นเรื่องน่ากลัว แต่พระเจ้าทรงเห็นว่าบาปเป็นสิ่งชั่วร้ายอย่างแท้จริง ถ้าไม่มีการกลับใจก็จะทำให้วิญญาณของเราพินาศไปชั่วนิรันดร์นอกจากนี้ยังบอกให้เราารู้ถึงความรักของพระเจ้าที่มีต่อเรา พระองค์ทรงรู้ถึงความอ่อนแอของเรา ทรงให้โอกาสแก่เราเมื่อเราทำผิดต่อพระองค์ ดังนั้นเมื่อเราพลาดลงไปขอพระเจ้าอภัยบาปแก่เรา พระองค์จะทรงอภัยให้แน่นอน ให้เราวางใจในพระสัญญาของพระองค์ อย่ายอมให้มารป้อนความคิดที่ทอดยเข้าไปในใจของเรา มันต้องการให้เราคิดว่าพระเจ้าไม่สนใจเราหรือว่าความผิดพลาดของเรานั้นใหญ่มากจนพระเจ้าไม่ทรงให้อภัย แต่สิ่งที่เราควรฟังคือพระวจนะของพระเจ้าว่าอย่างไร ไม่ใช่ฟังผู้ดลวง

พระเจ้าประทานกำลังแก่เราที่จะเผชิญกับการทดลองได้ พระองค์ทรงส่งพระวิญญาณมาช่วยเรา พระเจ้าทรงเต็มไปด้วยพระเมตตาและทรงอภัยให้แก่ทุกคนที่ตอบสนองต่อพระองค์ ไม่ว่าเราทำผิดอย่างไร แต่พระเจ้าทรงรักเราแน่นอน พระองค์ไม่พอพระทัยความผิดของเรา พระองค์ทรงเสียดพระทัยเมื่อเราทำบาป แต่ไม่ว่าอย่างไรพระองค์ยังรักเราเสมอ

ดำเนินชีวิตในความจริง

การดำเนินชีวิตคริสเตียนไม่ใช่ของง่ายและไม่ใช่ของยาก แต่มนุษย์ทุกคนมีความทุกข์ยากหลายประการ การต่อสู้ต่อความปรารถนาและการถูกกดดันจากคนอื่นหรือตัวเราเองให้ทำผิดต่อพระเจ้านั้น เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในชีวิตจริงและซาตานเองก็ไม่ทอดย มันพยายามที่จะทำลายสิ่งดีงามและบริสุทธิ์ที่พระเจ้าสร้างมา

เมื่อเราต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเราแล้ว ทำให้เราแตกต่างจากคนในโลกนี้ การต่อสู้นี้มีคุณค่าไหมสำหรับชีวิตของเรา?แน่นอน เมื่อถึงวันสุดท้ายของการสิ้นสุดของโลกนี้เราจะเห็นอย่างชัดเจน ผู้ที่ไม่รับเชื่อพระเจ้าและไม่ยอมรับใช้พระองค์อาจดูเหมือนว่าชีวิตของเขามีความสุขดีในโลกนี้ แต่เมื่อชีวิตจบสิ้นลงเขาจะต้องยืนต่อหน้าพระเจ้า เขาจะรู้สึกอย่างไร คนที่คิดว่า การต่อสู้ในชีวิตคริสเตียนนั้นยิ่งใหญ่เกินไปและไม่รับเอาในโลกนี้ เขาจะต้องเสียใจเมื่อต้องยืนให้การต่อพระพักตร์พระเจ้า

ถ้ายังไม่ได้รับเชิญพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด ขอเชิญให้ตัดสินใจวันนี้ พระเยซูจะทรงให้สันติสุขและความชื่นชมยินดีแก่เราและจะประทานกำลังให้เราเพื่อเอาชนะการทดลองทุกชนิดได้

อธิษฐานถวายตัว

ให้ทุกคนจับมือกันและอธิษฐานถวายตัวพร้อมกับครู อธิษฐานขอพระคริสต์ประทานกำลังในการต่อสู้การทดลองทุกครั้ง จากนั้นหนุนใจให้ผู้เรียนวางใจว่า พระเจ้าจะทรงนำและชี้ทางแก่พวกเขาทุกวัน

บทที่ 7 ฤทธาานุภาพ

- เป้าหมาย** 1) เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจว่าพระเจ้าทรงประสงค์ที่จะให้ผู้เชื่อทุกคนรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์
- 2) และหนุนใจให้เขาแสวงหา และเติมชีวิตให้เต็มด้วยพระวิญญาณ
- ข้อพระคัมภีร์** ปฐมกาล 1:1-2 โยเอล 2:28-30 กิจการ 1:8,2:1-4,16,38,39 1โครินธ์ 12 เอเฟซัส 1:13-14
- ข้อท่องจำ** ด้วยว่าพระสัญญานั้นตกแก่ท่านทั้งหลายกับลูกหลานของท่านด้วย และแก่คนทั้งหลายที่อยู่ไกล คือ ทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงเรียกมาเฝ้าพระองค์ (กิจการ 2:39)
- อุปกรณ์การสอน** พจนานุกรมและศัพทานุกรมพระคัมภีร์ แบบฝึกหัดบทที่ 7 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ในปี ค.ศ. 1876 นักเคมีชาวสวีเดนชื่อ อัลเฟรด โนเบล ได้ประดิษฐ์อุปกรณ์ที่สำคัญที่สุดอย่างหนึ่งของวงการอุตสาหกรรมสมัยใหม่ นั่นคือ ดินระเบิด ปัจจุบันนี้ดินระเบิดมีประโยชน์อย่างสูงในงานก่อสร้าง งานเหมืองแร่และใช้ในอุตสาหกรรม

เมื่อเกิดการระเบิดขึ้น เราจะได้แรงอัดช่วงสั้นๆประมาณ 1,000,000 ปอนด์/ตารางนิ้ว และจะได้กระแสนคลื่นกระแทกอย่างฉับพลันที่เดินทางด้วยความเร็วหลายพันฟุตต่อวินาที ซึ่งผลที่เกิดขึ้น ก็คือ แรงแมกนิตที่สามารถทำลายทั้งหินและพื้นดิน ในปัจจุบัน มีการใช้ดินระเบิดแทนคนงานจำนวนมากที่ทำงานขุดเหมืองหรือเจาะอุโมงค์ใต้ดินอย่างคุ่มค่าและประหยัดเวลามาก

จะเป็นการอัศจรรย์มากทีเดียว หากเรามีดินระเบิดฝ่ายวิญญาณที่สามารถอัดแรงดันพิเศษเข้าสู่ชีวิตของเรา เพื่องานของพระเจ้า เป็นพลังที่ช่วยเราให้ดำเนินชีวิตแบบที่พระเจ้าพอพระทัย และในความจริง พลังอันมหาศาลนั้นก็คือ องค์พระวิญญาณบริสุทธิ์นั่นเอง

ในวันฟื้นเทกอสต์พระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกเทลงมาบนผู้เชื่อที่กำลังรอคอยอยู่เพื่อให้คำพยากรณ์ในพันธสัญญาเดิมสำเร็จ พระเยซูทรงบอกให้สาวกมุ่งหวังและรอคอยการเทลงมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระองค์เรียกว่าพระสัญญาของพระบิดา (ลูกา 24:49) ซึ่งประสบการณ์แห่งวันฟื้นเทกอสต์นั้นยังมีอยู่ในปัจจุบัน

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. ฤทธิ์อำนาจอันไม่จำกัด (ปฐมกาล 1:1,2 โรม 8:11)

ก่อนอื่นใด เราต้องทราบว่าพระวิญญาณทรงเคลื่อนไหว ทรงทำการตั้งแต่ปฐมกาลในการเนรมิตสร้างโลกแล้ว (อ่าน ปฐมกาล 1:1-2) พระองค์ทรงมีส่วนในการสร้างจักรวาล พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีส่วนในฤทธิ์เดชอันยิ่งใหญ่ของพระผู้สร้าง พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าดังพระบิดาและพระบุตร

พระวิญญาณทรงเป็นบุคคลหนึ่งเช่นเดียวกับพระบุตร พระองค์ทรงนำเรา ทรงสอนและทรงหนุนใจเรา ในการดำเนินชีวิต ทรงเคลื่อนไหวท่ามกลางเรา ดังนั้นเราควรรู้จักพระองค์อย่างถูกต้องว่า พระองค์ทรงเป็นพระเจ้า

พระวิญญาณทรงทำงานในชีวิตของผู้พยากรณ์และทรงคลอใจคนอื่นๆ ในการเขียนพระวจนะของพระเจ้า เราจึงมีพระคัมภีร์ไว้อ่าน เราสามารถพูดได้ว่า พระวิญญาณทรงเป็นผู้เขียนพระคัมภีร์

พระวิญญาณทรงทำพระราชกิจของพระองค์ในชีวิตของมารีย์ เชอตันครรภ์โดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ทรงสถิตอยู่ในพระเยซู ทรงช่วยพระเยซูในราชกิจต่างๆ และพระองค์ได้ทำให้พระเยซูเป็นขึ้นมาจากความตาย อีกทั้งจะทรงทำให้เรามีชีวิตใหม่ด้วยเช่นกัน (อ่าน โรม 8:11)

ค้นหาพระคัมภีร์

ให้ค้นพระคัมภีร์เพื่อจะรู้จักพระลักษณะบุคลิกของพระวิญญาณ โดยแบ่งผู้เรียนเป็นคู่และให้เขาเตรียม แบ่งปันการค้นคว้าหน้าชั้น

1) 2เปโตร 1:21	ทรงคลอใจ
2) กิจการ 9:31	ทรงเล่าโลม
3) ยอห์น 14:26	ทรงสอน
4) ยอห์น 16:13	ทรงชี้ทาง
5) เอเฟซัส 4:30	ทรงเสียดพระทัย
6) โรม 5:5	ทรงรัก
7) กิจการ 16:6	ทรงห้าม
8) กิจการ 13:2	พระองค์ตรัส
9) อิสยาห์ 63:10	ไม่พอพระทัย

พระวิญญาณยังแบ่งปันของประทานให้แก่คริสตจักร เปาโลบอกเราว่าพระวิญญาณทรงทำพระราชกิจใน คริสตจักรด้วยการนำสมาชิกให้เข้ามาสู่การเป็นอย่างพระคริสต์ ของประทานทั้งหลายไม่ว่าจะเป็นการรักษาโรค ความเชื่อและอื่นๆซึ่งเป็นของประทานจากพระวิญญาณทั้งสิ้น (ดูบทที่ 8)

นี่หมายความว่าพระเจ้าผู้ทรงสร้างโลกนี้ได้ทรงทำการในคริสตจักรปัจจุบัน ทรงให้มีการอัศจรรย์ และ ประทานชีวิตใหม่ให้แก่ผู้ที่เข้ามาเชื่อในพระองค์ พระวิญญาณได้เทฤทธิ์เดชของพระองค์ลงมาให้แก่คริสตจักร เพื่อความเจริญของคริสตจักร

อภิปราย

เรารู้ได้อย่างไรว่าพระวิญญาณทรงทำการในทุกวันนี้? และเราจะต้องทำอย่างไรเพื่อให้พระองค์ทรงทำ การในชีวิตของเรา?

2. พระวิญญาณเพื่อเรา (โยเอล 2:28-30 กิจการ 1:8,2:1-4,16,38,39)

ผู้เผยพระวจนะในพันธสัญญาเดิมต่างเฝ้ารอคอยวันที่พระเจ้าจะเสด็จมาและเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรานั้นคือพระเมสสิยาห์จะเสด็จมาและนำแผ่นดินของพระเจ้ามายังโลก เป็นเวลาที่พระเจ้าเองจะทรงครอบครองมนุษย์ด้วยความยุติธรรม โยเอลตระหนักว่าอาณาจักรของพระเจ้านี้ คือ วันที่พระเจ้าจะเทพระวิญญาณลงมาเหนือมนุษย์ (โยเอล 2:28-30)

ในสมัยของพระคัมภีร์เดิม พระเจ้าได้ทรงประทานวิญญาณแก่แต่ละคน เพื่องานเฉพาะอย่างเท่านั้น ไม่ใช่ทุกคนเช่น พระวิญญาณได้ประทานพลังแก่แซมสัน เป็นต้น แต่เมื่อถึงเวลา พระเจ้าได้สัญญาที่จะให้พระวิญญาณแก่ทุกคน คนของพระเจ้าทุกคนสามารถชื่นชมยินดีในการเต็มล้นของพระวิญญาณของพระเจ้า

คำพยากรณ์ของโยเอลสำเร็จในวันเพ็นเทกอสต์ เปโตรกล่าวว่า “เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นตามคำซึ่งโยเอลผู้เผยพระวจนะได้กล่าวไว้” (กิจการ 2:16) พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาเหนือสาวก 120 คน ที่รวมกันอยู่ในห้องชั้นบน เขามีจิตใจและวิญญาณเป็นอันเดียวกัน

ถาม...เมื่อพระวิญญาณเสด็จมาเหนือคนทั้ง 120 คน เกิดอะไรขึ้นต่อมา? (กิจการ 2:2-4)

เมื่อชายหญิงเหล่านี้ได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาเริ่มต้นพูดภาษาอื่นๆที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พูด เป็นภาษาที่เขาไม่เคยเรียน เป็นภาษาที่มีอยู่จริงเพราะมีคนที่มีมาจากประเทศต่างๆ ได้ยินคนเหล่านี้พูดภาษาของตน

หลังจากที่เปโตรได้อธิบายถึงการอัศจรรย์ที่เกิดขึ้นแล้ว ท่านก็ได้เทศนาเรื่องพระเยซูและแผ่นดินของพระองค์แก่ฝูงชน เมื่อประชาชนฟังแล้วก็ถามว่า เขามีส่วนในแผ่นดินใหม่นี้ได้อย่างไร (อ่าน กิจการ 2:38-39)

เปรียบเทียบข้อพระคัมภีร์

อ่าน โยเอล 2:28-30 และกิจการ 2:1-4,14,15,16,39 เปรียบเทียบพระคัมภีร์ทั้ง 2 เล่มตามหัวข้อต่อไปนี้

- 1) มีหัวข้อใดที่เหมือนกัน?
- 2) ใครเป็นผู้พูดในทั้ง 2 ข้อ?
- 3) ข้อความใดเป็นพระสัญญาและข้อความใดเป็นสิ่งที่สำเร็จ?
- 4) ใครเป็นผู้ให้สัญญา?
- 5) เป็นสัญญาเพื่อใคร?

ถาม...สิ่งเหล่านี้มีความหมายกับเราดังที่มีความหมายแก่คนยุคก่อนหรือไม่? เราจะประยุกต์ใช้กับพวกเราในศตวรรษที่ 20 นี้ได้อย่างไร? (หนุนใจให้มีการตอบสนอง) เปโตรกล่าวต่อไปว่า พระสัญญานั้นมิใช่สำหรับเขาเท่านั้น แต่สำหรับลูกหลานของเขาทุกคน และผู้ที่อยู่ไกลออกไปด้วย คือ พวกเราทุกคนที่เชื่อนั่นเอง พระสัญญาแห่งการเสด็จมาของพระวิญญาณมีเพื่อทุกคนที่เข้ามาอยู่ในแผ่นดินของพระเจ้า

การที่พระวิญญาณสถิตอยู่กับเรานั้นเท่ากับว่าพระองค์ทรงเป็นแหล่งชีวิต และพลังของเรา พระเจ้าองค์พระวิญญาณได้สถิตอยู่ในเราทุกวันทุกเวลา เราสามารถวางใจในพระสุรเสียงที่นำเราได้อย่างไม่หวั่นไหว เราฟังฟังในพระองค์ได้เมื่อเราต้องการความช่วยเหลือ

พระเยซูทรงสัญญาแก่เราว่า พระวิญญาณจะเสด็จมาหาเราและประทานกำลังแก่เรา เพื่อการรับใช้ (กิจการ 1:8) การสถิตอยู่ของพระวิญญาณทำให้เรามีชีวิตคริสเตียนที่มีพลัง ไม่ว่าเรากำลังเป็นพยานด้วยคำพูดหรือด้วยการมีชีวิตที่เป็นตัวอย่างอันดี คำพยานนี้จะมีพลังของพระผู้สร้างจักรวาลด้วย

คำพยานส่วนตัว

ให้ครูหรือผู้เรียนเป็นพยานถึงประสบการณ์ในการรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณ หนุนใจให้อภิปรายกันในแง่ของ พระคัมภีร์ทั้งคำพยานและการอภิปรายควรทำด้วยท่าทีเคารพรักและยกย่อง

3. พระองค์ทรงทำกิจในเรา (โรม 8:14-17,26,27 เอเฟซัส 1:13-14)

พระเจ้าทรงสัญญาที่จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ทุกคนที่เข้ามาในแผ่นดินของพระเจ้า แล้วหลังจากนั้นพระองค์จะทรงทำอะไร?

เราได้กล่าวมาแล้วข้างต้นว่า พระวิญญาณทรงทำการในคริสตจักร โดยการนำผู้เชื่อเข้าสู่พระกายของพระคริสต์ พระวิญญาณทำงานในใจของผู้เชื่อแต่ละคน

(อ่าน โรม 8:26,27) พระวิญญาณทรงช่วยเราในการอธิษฐาน บางครั้งเราไม่รู้ว่าเราควรขอหรืออธิษฐานอย่างไร เมื่อเราวางใจในพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ก็ทรงช่วยเรา พระองค์ทรงรู้น้ำพระทัยพระเจ้า เพราะพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า และพระวิญญาณทรงทำกิจภายในเรา เพื่อให้เราเป็นเหมือนพระคริสต์มากขึ้น เมื่อเรารู้ว่าเราไม่สามารถทำตัวให้เหมาะสมอย่างที่เราควรจะเป็น พระวิญญาณจะเป็นผู้ช่วยเราให้มีชีวิตเป็นพระฉายาของพระคริสต์

พระวิญญาณทำให้เราแน่ใจในฐานะที่พระองค์ประทานฐานะแก่เราให้เป็นลูกพระเจ้าของแผ่นดินของพระองค์ด้วย (โรม 8:14-17) บางครั้งซาตานหรือคนบางคนพยายามทำให้เราคิดว่าเราไม่เป็นคริสเตียนแท้จริง ซึ่งเวลานั้นพระวิญญาณจะทรงกระซิบในใจเราว่า พระเจ้าทรงรักเราเป็นบุตรของพระเจ้า และไม่มีอะไรจะมาเปลี่ยนฐานะของเราได้

ท้ายที่สุดพระวิญญาณทรงทำงานในเราเพื่อประกันว่าสิ่งที่พระเจ้าสัญญาไว้ พระองค์จะทรงกระทำให้สำเร็จ เปาโลบอกเราว่า เราได้รับการประทับตราด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (อ่าน เอเฟซัส 1:13-14)

ถาม...พระวิญญาณทรงเป็นมัดจำหรือหลักประกันด้วยวิธีใด?

ในสมัยเปาโล มีประเพณีเกี่ยวกับการให้ประกัน คือ เมื่อมีคนมาซื้อที่ดินผืนหนึ่งไป ผู้ขายจะให้ผงคลีจากที่ดินผืนนั้นแก่คนซื้อ เป็นการประกันว่ามีที่ดินผืนนั้นจริง และส่วนที่เหลือก็เป็นเหมือนส่วนที่ให้นี้ ผู้ซื้อก็จะแน่ใจว่าเขาไม่ได้ซื้อหนองน้ำหรือที่ดินที่ไม่ดี เช่นเดียวกัน พระเจ้าประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์มาให้เราเพื่อเป็นหลักประกันว่า เราจะได้รับแผ่นดินของพระองค์ พระวิญญาณเป็นประกันว่า แผ่นดินนั้นมาสู่เราแล้ว ถึงแม้ว่าเรายังไม่ได้ครอบครองแผ่นดินทั้งหมดก็ตาม

อภิปราย

คนส่วนมากจะเข้าใจพระเจ้าและพระเยซูคริสต์ แต่อาจงมงายเมื่อกล่าวถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราต้องเข้าใจถึงราชกิจของพระองค์ในโลกและในชีวิตของเราเอง ถามคำถามต่อไปนี้เพื่อเราจะได้สรุปว่าผู้เรียนได้เรียนรู้อะไรบ้างเกี่ยวกับพระวิญญาณ

- 1) พระวิญญาณบริสุทธิ์คือผู้ใด?
- 2) พระองค์ทรงมีหน้าที่อย่างไรในชีวิตของเรา?
- 3) เราทำอะไรได้บ้างเมื่อพระองค์สถิตกับเรา?
- 4) เราจะมีความรู้สึกไวต่อพระวิญญาณมากขึ้นได้อย่างไร?

ดำเนินชีวิตในความจริง

พระวิญญาณของพระเจ้านั้นคือ พระเจ้า พระองค์ทรงเป็นฤทธานุภาพทั้งสิ้นของพระเจ้า พระวิญญาณเสด็จมาหาเราโดยพระกรุณาของพระเจ้า พระเจ้าทรงสัญญาว่าพระองค์จะประทานพระวิญญาณในวันสุดท้ายนั้นคือเวลาปัจจุบันนี้

เดี๋ยวนี้พระวิญญาณจึงมาหาผู้เชื่อทุกคน ทรงปรารถนาที่ทำงานกับเราและในชีวิตของเรา พระองค์จะทรงช่วยให้เรามีชีวิตตามน้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์จะช่วยให้เราเข้าใจความจริงแห่งพระวจนะของพระองค์ และให้เราแนบในใจความรอดที่ได้รับ

ถ้ายังไม่เคยเชิญองค์พระวิญญาณให้เข้ามาในชีวิต หรืออาจไม่เคยเข้ามาในแผ่นดินของพระเจ้า พระวิญญาณทรงรอคอยอยู่ และพร้อมที่จะช่วยเรา เพียงยินยอมต่อพระองค์ในวันนี้ กรุณาผู้เรียนอธิษฐาน

บทที่ 8 เครื่องมือจากพระเจ้า

เป้าหมาย ให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายแห่งของประทานและให้เขารับและใช้ของประทานนั้น

ข้อพระคัมภีร์ 1 โครินธ์ 12:1-11, 13:1-13, 14:12

ข้อท่องจำ เหตุฉะนั้นเมื่อท่านทั้งหลายกำลังร้อนใจแสวงหาของประทานฝ่ายพระวิญญาณแล้วก็จงอุตสาหะกระทำตัวของท่านให้สามารถที่จะทำให้คริสตจักรเจริญขึ้น (1 โครินธ์ 14:12)

อุปกรณ์การสอน แบบฝึกหัดบทที่ 8 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

เราเคยมีโอกาสดูเข้าไปดูช่างทำนาฬิกาหรือช่างเพชรพลอยหรือไม่? ถ้าเคยเข้าไปดูใกล้ๆ ก็จะสังเกตเห็นว่ามีเครื่องมือเครื่องใช้ที่เราไม่เคยเห็นมาก่อน งานที่เขาทำนั้นจำเป็นต้องมีเครื่องมือพิเศษ ซึ่งสามารถช่วยทำงานที่ละเอียดและซับซ้อนได้

ถ้าได้มีโอกาสสำรวจดูเครื่องมือที่ช่างไม้หรือช่างซ่อมรถยนต์หรือแพทย์ใช้ก็อาจต้องประหลาดใจ เพราะมีเครื่องมือหลายชนิดที่เราไม่คิดว่าจะมีอยู่ เครื่องมือเหล่านี้มีหลายแบบ หลายชนิดสำหรับงานต่างๆ แต่เป้าหมายของเครื่องมือเหล่านั้นเหมือนกัน นั่นคือ มุ่งหมายจะให้ผู้ใช้ได้ทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ

ของประทานแห่งพระวิญญาณก็เช่นเดียวกับเครื่องมือซึ่งมีหลายอย่างเหมาะสมสำหรับความต้องการที่ต่างกัน ดังที่อาจารย์เปาโล ได้อธิบายไว้ใน 1 โครินธ์ 12 ว่าร่างกายมีอวัยวะต่างกันฉันใด คนในคริสตจักรก็มีความแตกต่างกัน ไปฉันนั้น ดังนั้นของประทานจึงมีหลายอย่างเพื่อให้เหมาะสมสำหรับความต้องการของคริสตจักร เพื่อให้คริสตศาสนิกชนทำงานของพระเจ้าได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

บทเรียนคราวที่แล้วทำให้เราได้เห็นฤทธานุภาพอันมหัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พระเจ้าประทานแก่ผู้เชื่อ วันนี้เราจะมาดูของประทานซึ่งพระวิญญาณจะมอบแก่ผู้เชื่อเพื่อการรับใช้พระเจ้า

กิจกรรม

แจกกระดาษ ดินสอแก่ผู้เรียนให้แต่ละคนเปิดไปที่ 1 โครินธ์ 12:1-11 และจกรายการของประทานแล้วให้เขาเขียนคำจำกัดความสั้นๆ เป็นการนำบทเรียน

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. เครื่องมือแต่ละชนิด (1 โครินธ์ 12:1-11)

พระเยซูทรงมอบงานให้สาวกของพระองค์คือ การสร้างคริสตจักร แต่งานนี้จำเป็นต้องมีเครื่องมือหรือของประทานพิเศษ พระคัมภีร์ได้ช่วยให้เราเห็นว่ามิใช่ของประทานหรือเครื่องมืออะไรบางอย่างที่จะช่วยให้งานนี้พบกับความสำเร็จ ในการสร้างคริสตจักร พระคัมภีร์ได้บอกเราว่าใครคือผู้ให้ ต้องมีอะไรบ้าง จะได้มาอย่างไร และเครื่องมือแต่ละชิ้นทำอะไรได้บ้าง

ประการแรก เราต้องรู้ว่าเป้าหมายของเราคืออะไร และคุณเจตน์ความเข้าใจในของประทานแห่งพระวิญญาณอยู่ใน 1 โครินธ์ 12:7 เครื่องมือแห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้ามีไว้ใช้เพื่อประโยชน์แก่ทุกคนที่เกี่ยวข้อง

เครื่องมือเหล่านี้มีอะไรบ้าง?

เขียนของประทานทั้ง 9 อย่างลงบนกระดานเพื่อใช้อ้างอิงขณะที่สอน

- 1) ถ้อยคำประกอบด้วยสติปัญญา
- 2) ถ้อยคำประกอบด้วยความรู้
- 3) ความเชื่อ
- 4) ของประทานแห่งการรักษาโรค
- 5) การอัศจรรย์หรือการอิทธิฤทธิ์
- 6) การเผยพระวจนะ
- 7) การสังเกตวิญญาณต่างๆ
- 8) การพูดภาษาแปลกๆ
- 9) การแปลภาษาแปลกๆ

ถ้อยคำประกอบด้วยสติปัญญา

ในบางสถานการณ์มนุษย์ไม่สามารถหาทางแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นได้ด้วยตัวเอง แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงโปรดให้บางคนมีสติปัญญาในการแนะนำพิเศษซึ่งเหมาะสำหรับสถานการณ์นั้นๆ และการแนะนำนั้นเป็นถ้อยคำแห่งสติปัญญา

มีตัวอย่างของประทานนี้ทั้งในพันธสัญญาเดิม (อ่าน ดาเนียล 5:13,14) และพันธสัญญาใหม่ (อ่าน กิจการ 15:12-21) ในคราวนั้นคริสเตียนไม่สามารถตกลงกันได้เกี่ยวกับการปฏิบัติต่อคนต่างชาติ

ถ้อยคำประกอบด้วยความรู้

ถ้อยคำประกอบด้วยความรู้เป็นข้อเท็จจริง เจาะจงเกี่ยวกับตัวบุคคล สถานที่ หรือเหตุการณ์ซึ่งไม่อาจล่วงรู้ได้โดยวิธีการปกติธรรมดา เราจะได้รับข้อมูลจากพระเจ้าเกี่ยวกับชีวิตในอดีตหรือข้อมูลอื่นเกี่ยวกับคนคนนั้น เมื่อพระเยซูทรงอยู่ในโลก พระองค์ได้แสดงให้เห็นถึงเครื่องมือนี้ชัดเจน (ยอห์น 1:47,48,4:16-19,11:11-14)

ตัวอย่างถ้อยคำประกอบด้วยความรู้ใน ยอห์น 4:16-19 ขณะที่สาวกของพระเยซูเข้าเมืองไปเพื่อซื้ออาหาร พระองค์ได้สนทนากับหญิงชาวสะมาเรียคนหนึ่ง

พระเยซูตรัสกับนางว่า “ไปเรียกผัวของเจ้ามาเถิด” นางทูลพระองค์ว่า “ดิฉัน ไม่มีผัวเจ้าค่ะ” พระเยซูตรัสกับนางว่า “เจ้าพูดถูกแล้วว่าผัวไม่มี เพราะเจ้าได้มีผัวห้าคนแล้ว และคนที่เจ้ามีอยู่เดี๋ยวนี้ก็ไม่ใช่ผัวของเจ้า เรื่องนี้เจ้าพูดจริง” นางทูลพระองค์ว่า “ท่านเจ้าค่ะ ดิฉันเห็นจริงแล้วว่า ท่านเป็นผู้เผยพระวจนะ”

พระเยซูไม่เคยพบหญิงผู้นี้มาก่อน แต่พระองค์ได้รับถ้อยคำประกอบด้วยความรู้เกี่ยวกับชีวิตของเธอและได้เปิดเผยถึงชีวิตแต่งงานกับประวัติการหย่าร้างและชีวิตปัจจุบันของเธอ ถ้อยคำเหล่านี้ทำให้หญิงผู้นี้ได้รับรู้ถึงพระคุณของพระเจ้าที่อยู่ในพระเยซู ทำให้เธอกลับใจและประกาศข่าวดีนี้

ความเชื่อ

ความเชื่อนี้มีไว้เป็นอย่างเดียวกับความเชื่อที่นำไปสู่ความรอด แต่เป็นของประทานพิเศษในการที่คนหนึ่งจะวางใจในพระเจ้า สำหรับคำตอบที่เหนือความเข้าใจมนุษย์ คริสตจักรจำเป็นต้องมีความเชื่อนี้ ในการที่จะประกาศข่าวประเสริฐไปทั่วโลก

ของประทานแห่งการรักษาโรค

พระเจ้าประทานของประทานนี้สำหรับสถานการณ์เฉพาะคนที่ได้รับของประทาน ไม่ใช่ผู้รักษา แต่เขาเป็นทางผ่านชั่วคราวสำหรับฤทธิ์การรักษาโรคของพระเจ้า มีตัวอย่างมากมายสำหรับของประทานนี้ในคริสตจักรสมัยเริ่มแรก (อ่าน กิจการ 3:6,7,8;7:19;11,12 ยากอบ 5:14,15)

การอัศจรรย์หรืออิทธิฤทธิ์

บางครั้งพระวิญญาณทรงใช้มนุษย์ทำในสิ่งที่เป็นไปได้ในสายตามนุษย์ ตัวอย่างการอิทธิฤทธิ์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุด คือ การทำให้คนเป็นขึ้นมาจากความตาย (ยอห์น 11:41-44 กิจการ 9:40,20:7-12)

การเผยพระวจนะ

การเผยพระวจนะคือ ข้อมูลที่เราได้รับจากพระเจ้า เป็นข้อมูลที่พระเจ้าให้โดยไม่ได้ล่วงรู้หรือเข้าใจมาก่อน ซึ่งข้อมูลเหล่านี้เรียกว่า การสำแดงจากพระเจ้า และการสำแดงสามารถเกิดขึ้นในลักษณะของความฝัน นิมิต ความประทับใจพิเศษหรือความรู้ เมื่อได้รับแล้วต้องมีการตีความหมายว่า พระเจ้าตรัสอะไร มีความหมายอะไร? และเมื่อเข้าใจแล้วก็นำไปใช้เพื่อหนุนใจ เตือนสติ สั่งสอน และบอกถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต (อ่าน กิจการ 21:10-13,27:21-26)

การสังเกตวิญญาณต่างๆ

คำว่า “สังเกต” หมายความว่า “บอกความแตกต่างระหว่าง” คำว่า “วิญญาณ” หมายถึงสิ่งต่อไปนี้ในพระคัมภีร์ คือ ทูตสวรรค์ วิญญาณชั่ว จิตวิญญาณของมนุษย์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ การเฝ้ามอง สิ่งปกคลุมหรืออิทธิพลเบื้องหลังที่จู่โจมบุคคลหนึ่ง ดังนั้น การสังเกตวิญญาณจึงเป็นความสามารถในการแยกแยะ บอกความแตกต่างระหว่างประเภทต่างๆของวิญญาณและการเฝ้ามอง

ตัวอย่าง อ่านกิจการ 16:16-18 เมื่อเปาโลพบกับหญิงสาวผู้หนึ่ง ซึ่งดูเหมือนจะพูดสิ่งที่จริง หญิงนั้นตามเปาโลกับพวกเราไปร้องว่า “คนเหล่านี้เป็นทาสของพระเจ้าสูงสุดมากแล้วประกาศทางรอดแก่ท่านทั้งหลาย” เขาทำอย่างนั้นหลายวัน ฝ่ายเปาโลก็งุนงงใจ หันหน้าสั่งผีนินว่า “ในนามของพระเยซูคริสต์ เอ็งจงออกมาจากเขา” ผีนินก็ออกมาในเวลาสั้น

แม้ว่าสิ่งที่ผู้หญิงคนนั้นพูดจะถูก แต่เปาโลสังเกตว่าเธอมีวิญญาณของผีหมอกอยู่ เธอไม่ได้พูดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่โดยวิญญาณชั่วตัวหนึ่ง

(อ่าน 1 ทิโมธี 4:1) ถ้าซาตานมาหาเราในลักษณะที่ดูร้ายคงไม่มีพวกเราคนใดถูกล่อลวงให้ตามมันไป แต่ซาตานและวิญญาณชั่วมักปลอมตัวเป็นคนดี ดังนั้นเราจำเป็นต้องทูลขอของประทานแห่งการสังเกตวิญญาณ เพื่อเราจะไม่หลงกลเชื่อการกระทำของซาตานและรับสิ่งเท็จแทนความจริงของพระเจ้า

การพูดภาษาแปลกๆ

เมื่อมีการพูดภาษาแปลกๆ ในคริสตจักร ควรอธิษฐานขอสติปัญญาจากพระเจ้าเพื่อให้มีการแปลภาษาแปลกๆ นั้นด้วย เพื่อจะทำให้คริสตจักรเจริญขึ้น ซึ่งพระเจ้าอาจจะตรัสกับใครบางคนในที่ประชุมเป็นพิเศษ หรืออาจตรัสกับทุกคนในคริสตจักรเป็นพิเศษ เพื่อเสริมสร้างซึ่งกันและกันก็ได้

การแปลภาษาแปลกๆ

การแปลนี้มีได้หมายถึงการแปลคำต่อคำจากภาษาแปลกๆ นั้น แต่เป็นการให้ความหมายพื้นฐานหรือให้เนื้อหาของสิ่งที่พูดในภาษาแปลกๆ การใช้ของประทานทั้งสองอย่างด้วยกันเป็นการยืนยันความเห็นชอบของพระเจ้าในที่ประชุม หรือบางทีก็เป็นคำสอนในการดำเนินชีวิต

กิจกรรมกลุ่ม

แบ่งผู้เรียนออกเป็นกลุ่มๆ อภิปรายโดยให้หัวข้อต่อไปนี้หนึ่งข้อต่อหนึ่งกลุ่ม

- 1) ของประทานเหล่านี้เป็นประโยชน์ต่อคริสตจักรอย่างไร?
- 2) ทุกคนรับของประทานได้ไหม?
- 3) เราจะมีส่วนเกี่ยวข้องและรับใช้ด้วยของประทานเหล่านี้ได้อย่างไร?

2. การใช้เครื่องมือเหล่านี้ (1 โครินธ์ 13)

เมื่อเรารู้ว่าของประทานมีอะไรบ้างและรู้ว่าพระเจ้าจะประทานเครื่องมือที่เหมาะสมให้ เราในสถานการณ์ต่างๆ จำเป็นอย่างยิ่งที่เราจะต้องรู้จักวิธีใช้เครื่องมืออันทรงพลัง ไม่มีใครสามารถหยิบเครื่องมือหนึ่งมาใช้โดยไม่ได้เรียนรู้ก่อนว่าควรจะใช้อย่างไร ของประทานที่พระเจ้าให้นั้นจะไม่มีประโยชน์หากเราไม่ได้ใช้ด้วยความรัก

(อ่าน 1 โครินธ์ 13:1-3) อาจารย์เปาโลกล่าวว่าเราไม่ต้องพูดภาษาแปลกๆ ไม่ต้องเผยพระวจนะหรือ? เปล่าเลย ท่านกล่าวว่าของประทานเหล่านี้จะไม่มีคุณค่าแต่อย่างใดถ้าเราไม่ใช่ด้วยความรัก

บางคนภูมิใจมากที่พระเจ้าทรงใช้เขา ถ้าพระเจ้าทรงใช้ให้เราพูดภาษาแปลกๆ เราอาจคิดว่าเราเป็นคนพิเศษ ถ้าคิดเช่นนั้นเท่ากับเราคิดผิด

ดังนั้นเราจึงต้องรับใช้ในงานพิเศษที่พระเจ้าทรงเรียกด้วยความรัก เปาโลได้ให้นิยามของคำว่า “ความรัก” ไว้ดังนี้

“ความรักนั้นคืออดทนนาน และกระทำคุณให้ ความรักไม่อิจฉา ไม่อวดตัว ไม่หยิ่งผยอง ไม่หยาบคายน ไม่คิดเห็นแก่ตนเองฝ่ายเดียว ไม่ฉุนเฉียว ไม่ช่างจดจำความผิด” (1 โครินธ์ 13:4-5)

ถาม...ทำไมทำที่ดังกล่าวจึงเป็นสิ่งสำคัญ? (อภิปราย)

เพราะว่าความรักนี้จะช่วยลดความกระทบกระทั่งระหว่างสมาชิกในคริสตจักร ถ้าเราต่างรับใช้กันด้วยความรักก็จะมีใครคิดที่จะแข่งขันชิงดีชิงเด่นกัน จะไม่มีใครเสียใจที่พระเจ้าใช้อีกคนหนึ่งในการพูดภาษาแปลกๆ และจะไม่มีใครเกิดความรู้สึกขุ่นเคืองในการที่พระเจ้าทรงใช้เขาด้วยวิธีที่พิเศษกว่าผู้อื่น

ความรักนี้จะเป็นพยานแก่ผู้ที่ไม่เชื่อ ซึ่งอาจเข้ามาในการประชุม ลองนึกดูซิว่าเขาจะหันออกจากคริสตจักรรวดเร็วเพียงไร หากเขามาในคริสตจักรและเห็นสมาชิกโต้เถียงกันเรื่องของประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ จำไว้ว่าเครื่องมือที่ใช้อย่างไม่เหมาะสมหรือไม่ระมัดระวังย่อมทำให้เกิดการเสียหายมากกว่าผลดี

สำรวจประสบการณ์ชั้นเรียน

ใช้ตอบคำถามต่อไปนี้ ใช่... ไม่ใช่

- 1) ของประทานแห่งพระวิญญาณจำเป็นต่อคริสตจักรของเรา
- 2) ฉันเคยเห็นการรักษาโรค
- 3) ฉันเคยได้ยื่นการพูดและแปลภาษาแปลกๆ
- 4) ฉันเคยได้ยื่นการเผยพระวจนะ
- 5) ฉันปรารถนาของประทาน แต่ก็อายที่จะใช้
- 6) ถ้าฉันได้รับของประทาน ฉันจะใช้ในคริสตจักร
- 7) ฉันได้รับของประทานแล้ว และฉันกำลังใช้ในคริสตจักร

3. จุดมุ่งหมายของเครื่องมือ (1 โครินธ์ 14:12)

จุดประสงค์ที่พระเยซูทรงวางไว้แก่เราคือ การสร้างคริสตจักร เราต้องทำตามอย่างพระองค์ในการที่จะก้าวไปถึงเป้าหมายนั้น เคยสังเกตไหมว่าพระเยซูไม่ได้ทำสิ่งใดเพื่อพระองค์เองเลย? พระองค์ทรงปฏิบัติภารกิจเพื่อผู้อื่น ทรงรักผู้อื่นอย่างสม่ำเสมอ ทรงสร้างเขาและทรงช่วยให้เขาเติบโต คำจำกัดความที่ดีก็คือ การเสริมสร้าง เราควรเสริมสร้างกันและกัน พระเจ้าทรงให้เราเครื่องมือพิเศษเพื่อให้เราทำงานง่ายขึ้นและจะประสบความสำเร็จเป็นอย่างดี

บุญเข้าไปสู่ความสำเร็จของเรา ส่วนใหญ่ คือ แรงจูงใจของเรานั้นเอง หากเรารู้สึกว่า การที่ได้ช่วยเสริมสร้างผู้อื่นก็ทำให้เรามีความสุขแล้ว เท่ากับว่าเรากำลังเดินตามพระคริสต์ (อ่าน 1 โครินธ์ 14:12) เราควรกระทำตามอย่างพระคริสต์ พระองค์เสด็จไปตามแคว้นต่างๆเพื่อกระทำการดี สิ่งนี้ไม่ใช่ธรรมชาติแท้ของมนุษย์ แต่เป็นลักษณะของพระเจ้าซึ่งสามารถทำผ่านเราได้โดยอาศัยของประทานจากพระองค์

ดำเนินชีวิตในความจริง

ให้จับคู่สนทนากันในหัวข้อ “เราจะมีส่วนได้รับและใช้ของประทานแห่งพระวิญญาณอย่างไร?” จากนั้นให้แบ่งปันคำตอบหน้าชั้น

เราอาจมีเครื่องมือเปี่ยมพลังที่ดีที่สุดในโลก แต่ถ้าเราไม่ใช้ มันก็จะไม่ให้ผลดีกับใครเลย เราได้รับของประทานแห่งพระวิญญาณ โดยการใช้ของประทานนั้น จะมีเหตุการณ์บางอย่างเกิดขึ้นที่ทำให้เราต้องใช้ของประทาน ฉะนั้นจงไวต่อเสียงของพระเจ้า ฟังว่าพระองค์ต้องการใช้เราเมื่อไหร่ จงยอมให้พระวิญญาณทำงานผ่านตัวเรา เพราะทรงเป็นเพื่อนใกล้ชิดที่ดีที่สุดของเรา

บางครั้งเราจะนำเพื่อนมาหาพระเจ้าและเราอาจมีถ้อยคำซึ่งช่วยเขาได้จริงๆ จงยอมรับว่านี่เป็นถ้อยคำแห่งสติปัญญาที่พระเจ้าประทานให้ ให้เราขอบคุณพระเจ้าสำหรับสิ่งนั้น และหากเราต้องอยู่ในสถานการณ์ที่ต้องแก้ไขปัญหา และเราไม่รู้จะอย่างไร ให้เราหันหาพระเจ้า พระองค์จะส่งถ้อยคำแห่งความรู้อมาให้ในสถานการณ์นั้นๆ

เป้าหมาย 1) เพื่ออธิบายการรักษาโรคของพระเจ้า
2) และให้ผู้เรียนวางใจในพระเจ้าผู้ทรงประทานกำลังให้เขา และอวยพระพรให้เขามี
สุขภาพแข็งแรง

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 4:1,21 2พงษ์กษัตริย์ 1:2 อีสยาห์ 53:4,5 มีคาห์ 6:13 ยอห์น 11:4,25,26 กิจการ
10:38 2โครินธ์ 12:7-10

ข้อท่องจำ มีผู้ใดในพวกท่านเจ็บป่วยหรือ จงให้ผู้นั้นเชิญบรรดาผู้ปกครองของคริสตจักรมาและให้ท่าน
เหล่านั้นอธิษฐานเผื่อเขาและเจิมเขาด้วยน้ำมันในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า (ยากอบ 5:14)

อุปกรณ์การสอน หนังสือพิมพ์และวารสารเก่าๆ กรรไกร กาว กระดาษ แบบฝึกหัดบทที่ 9 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

คำพยาน

เชิญคนที่เคยได้รับการรักษาโรคจากพระเจ้ามาเป็นพยานก่อนเริ่มบทเรียน

เรารู้สึกว่าโลกนี้น่าอยู่เมื่อทุกอย่างราบรื่น เรารู้สึกเบิกบาน เมื่อทุกอย่างอยู่ภายใต้การควบคุมของเรา แต่
ทันทีที่มีอุบัติเหตุหรือความเจ็บป่วยเกิดขึ้น โลกของเราก็กลายเป็นความโศกเศร้า ไม่น่าอยู่อีกต่อไป ความท้อแท้
เข้ามาแทนที่ความมั่นใจ เมื่อเราเจ็บป่วยและอยู่กับความเจ็บปวดเรารู้สึกว่าเราไม่สามารถควบคุมอะไรได้เลย เรา
ช่วยตัวเองไม่ได้ ต้องอยู่ภายใต้การดูแลของผู้อื่น

ตั้งแต่วันที่อาดัมและเอวาทำบาปเป็นต้นมา สรรพสิ่งที่พระเจ้าทรงสร้างก็ต้องต่อสู้กับโรคร้ายแรง
นั่นก็คือความเจ็บป่วยและความตาย ถึงแม้ว่าเราจะมีวิทยาศาสตร์ที่ก้าวหน้า และค้นพบยาชนิดต่างๆ แต่ก็หนีไม่
พ้นความเจ็บป่วย ความตาย และความบาปนำเราออกจากความสมบูรณ์ของสวนเอเดนที่ปราศจากความเจ็บป่วย
และทรมาน

ในฐานะที่เราทั้งหลายเป็นคริสเตียน เรารู้ว่าพระเยซูทรงมีชัยชนะเหนือความบาปและความตาย พระองค์
ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา ทรงสัญญาจะให้ชีวิตนิรันดร์ และเราจะรอคอยวันแห่งความชื่นชมยินดีคือวันที่
เราจะมีกายใหม่อยู่ครอบครองแผ่นดิน โลกใหม่กับพระเยซูคริสต์ตลอดไปด้วยความยินดี ที่นั่นเราจะไม่พบความ
เจ็บป่วยและความตายอีกต่อไป แต่ขณะที่เราอยู่ในโลกนี้ ปัญหาที่ต้องพบก็คือ การต่อสู้กับความเจ็บป่วยในชีวิต
อาจมีคำถามเกิดขึ้นในใจว่า “เหตุใดเราจึงเจ็บป่วย?” “พระเจ้าทรงรักษาโรคในปัจจุบันหรือไม่?” “แล้วทำไม
บางครั้งพระเจ้าไม่รักษา?” เหล่านี้เป็นคำถามที่เราจะอภิปรายกันในบทเรียนวันนี้

อภิปรายจากภาพ

แบ่งผู้เรียนเป็นกลุ่มให้แต่ละกลุ่มมีอุปกรณ์คือ กระดาษโปสเตอร์ หนังสือพิมพ์ นิตยสาร กรรไกรและกาว ให้ความเวลาแต่ละกลุ่มสัก 5 นาที ตัดรูปที่แสดงความเจ็บป่วย ความทุกข์ของมนุษย์ แล้วปะรูปเหล่านี้ลงบนกระดาษโปสเตอร์ ใช้ภาพนี้ช่วยในการอภิปรายต่อไป

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. เหตุใดเราจึงเจ็บป่วย? (ปฐมกาล 48:1,21 พงษ์กษัตริย์ 1:2 มีคาห์ 6:13 ยอห์น 11:4)

มีหลายคนเห็นเรื่องความบาปครั้งแรกที่อาดัมและเอวาทำนั้นเป็นเรื่องตลกขบขัน แต่ที่จริงแล้วนั้นเป็นเรื่องน่าสลดใจต่างหาก เพราะ โลกที่พระเจ้าทรงสร้างนั้นเพียบพร้อม จนกระทั่งวินาทีนั้นที่เขาเลือกการไม่เชื่อฟังพระเจ้า จากวันนั้นเป็นต้นมามนุษย์ก็ต้องทุกข์ทรมานกับความเจ็บป่วย และความตาย เมื่อบาปเข้ามาในโลกเราทุกคนก็รับมรดกแห่งความเจ็บป่วยไปด้วย

เราอาจจะได้ยินคนที่บอกว่า “ผมไม่เคยเจ็บป่วยสักวัน” เขาอาจภาคภูมิใจกับสิ่งนี้ แต่สุดท้ายสิ่งที่ทุกคนจะหนีไม่พ้นคือความตาย (อ่าน ปฐมกาล 48:1,2,21) ยาโคบรู้ว่าความตายมิได้เป็นเครื่องหมายของความ โกรธหรือการละเลยของพระเจ้า แต่เป็นเพียงส่วนหนึ่งในธรรมชาติมนุษย์ที่ต้องพบความรักและความเอาใจใส่ของพระเจ้า

ยังมีหลายครั้งที่ความเจ็บป่วยเกิดขึ้นเพราะความผิดของเราเองที่ไม่ระมัดระวัง เราไม่อาจตำหนิพระเจ้าได้ เรื่องนี้ก็มีตัวอย่างจากพระคัมภีร์ด้วย (อ่าน 2 พงษ์กษัตริย์ 1:2)

บางครั้งพระเจ้าต้องการให้เราได้หันมาระลึกว่า เราเป็นผู้ที่พระองค์ทรงสร้างในบางเวลา พระเจ้าอาจยอมให้เราได้รับผลแห่งธรรมชาติบาปของเรา (อ่าน มีคาห์ 6:13)

อภิปราย

หัวข้อนี้ “ความบาปและความเจ็บป่วยสัมพันธ์กันอย่างไร?”

- 1) เมื่ออาดัมทำบาปเท่ากับเปิดทางให้มนุษย์พบความทุกข์ ความเจ็บป่วยและความตาย
- 2) เมื่อคนหนึ่งเจ็บป่วย มิได้หมายความว่าเกิดจากบาปของเขาเสมอไป

(อ่าน ยอห์น 9:1-3)

เมื่อเราหันหลังให้กับความรักของพระเจ้า และไม่เชื่อฟังพระองค์ก็เท่ากับว่าเรากำลังเสี่ยง พระเจ้ามีพระประสงค์ที่จะให้บุตรของพระองค์รักและเชื่อฟังพระองค์ เมื่อเราหันหลังให้พระองค์ก็เหมือนกับคนที่หนีออกจากบ้าน ไปอยู่ตามถนนชีวิตเสี่ยงตายมากขึ้น เราจะเสี่ยงต่อความบาปมากขึ้นด้วย โดยได้รับผลของบาปตอบแทน

แต่มิได้หมายความว่าความเจ็บป่วยเป็นผลจากบาปเสมอไป เพราะไม่มีคำตอบแน่นอนตายตัวสำหรับความเจ็บป่วยและความตาย พระเจ้าปฏิบัติต่อเราแต่ละคนไม่เหมือนกันทรงยอมให้บางอย่างเกิดขึ้น เพื่อเราจะนำสง่าราศีมาสู่พระองค์ (อ่าน ยอห์น 11:4)

พระเจ้าทรงมีความสัมพันธ์กับเราแต่ละคนแตกต่างกัน เมื่อพระองค์ทรงยอมให้สิ่งนั้นเกิดขึ้น ไม่เป็นการถูกต้องที่เราจะสรุปถึงสาเหตุของความเจ็บป่วยเอาเอง อ่านตัวอย่างความเจ็บป่วยจากพระคัมภีร์บางตอนทั้งสาเหตุของความเจ็บป่วยนั้นๆ (ให้อ่านข้อความในพระคัมภีร์ต่อไปนี้เงียบๆแล้วครุ่นถามโดยอธิบายสั้นๆเกี่ยวกับสาเหตุ

และลักษณะของความเจ็บป่วยนั้น กันดารวิถี 12:1-10 2พงศาวดาร 26:4-5,16-21 กิจการ 12:20-24 ยอห์น 5:1-15,9:1-3)

ศึกษาพระคัมภีร์

“คริสเตียนควรทำอะไรเมื่อป่วย” ใช้ข้อพระคัมภีร์ข้างล่างนี้ช่วยตอบคำถาม

- 1) สดุดี 103:1-3 เชื่อว่าพระเจ้าทรงต้องการที่จะรักษา
 - 2) ยากอบ 5:14-15 ขอให้เพื่อนอธิษฐานเพื่อ
 - 3) ยอห์น 15:6 เชื่อว่าพระเจ้าจะทรงรักษา
 - 4) กิจการ 3:6-8 ขอบคุณพระเจ้า
 - 5) ยากอบ 1:2-4 รอคอยอย่างอดทน
2. การรักษาเป็นอย่างไร? (อิสยาห์ 53:4-5 ยอห์น 11:25,26 กิจการ 10:38)

สำหรับคริสเตียนแล้ว ความเจ็บป่วยนั้นไม่สำคัญเท่ากับการที่เราเชื่อว่าเรามีความหวังใจในพระเจ้า (อ่านอิสยาห์ 53:4-5) พระเยซูทรงเต็มพระทัยที่จะจ่ายราคาบาปของเรา ถ้าพระองค์ไม่ได้ทนทุกข์เพื่อเราแล้ว เราก็จะต้องแบกการทนทุกข์ความเสียใจและความเจ็บปวดด้วยตัวของเราเอง แต่พระองค์ได้ทรงก้าวเข้ามารับการลงโทษนั้นแทน ตามกฎหมายแล้ว คนๆหนึ่งไม่อาจถูกลงโทษถึงสองครั้งสำหรับความผิดอันเดียวกัน ถ้าเราเชื่อในพระเยซู เราก็ไม่ต้องรับโทษนั้นอีก เพราะพระเยซูทรงรับการลงโทษนั้นไปแล้ว

พระเยซูได้ให้คำสัญญาอันน่าตื่นเต้นและสำคัญแก่เราก่อนที่จะสิ้นพระชนม์ จำได้ไหมเมื่อลาซารัสตายมารธากับมารีย์ผู้พี่รู้สึกผิดหวังมาก เมื่อพระเยซูไม่มารักษาเขาให้ทัน พระองค์ทรงบอกเขาว่า พระองค์ทรงกระทำราชกิจของพระองค์ได้หลายวิธี ไม่เพียงแต่รักษาโรคได้ พระองค์ทรงมีอำนาจเหนือความตายด้วย

คำสัญญาเรื่องการรักษาโรคเป็นสิ่งน่าตื่นเต้น แต่พระสัญญาที่จะทรงให้ชีวิตนิรันดร์ก็ยิ่งใหญ่กว่า และสิ่งเดียวที่จะช่วยให้พ้นจากโรคแห่งความตายก็คือ การเชื่อในพระเยซูคริสต์

พระเยซูทรงสอนสาวกของพระองค์ว่า พวกเขาจะทำในสิ่งที่พระองค์ทำและยังจะทำในสิ่งที่ยิ่งใหญ่กว่าด้วย นี่เป็นคำสัญญาที่สำคัญมากสำหรับคริสตจักร ทั้งสมัยแรกและสมัยปัจจุบัน เหตุที่คริสเตียนสามารถทำในสิ่งที่อัศจรรย์ได้เพราะเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้จะประทานอำนาจให้แก่เขา

พระเยซูและสาวกไม่ได้ทำการอัศจรรย์ด้วยตนเองแต่ได้อาศัยฤทธานุภาพของพระเจ้า เปโตรอธิบายไว้ชัดเจนในกิจการ 10:38 พระเจ้าทรงอยู่กับเราดังที่พระองค์สถิตอยู่กับพระเยซู ถ้าเราจะยอมให้พระองค์ทรงอยู่ด้วยและทำการผ่านชีวิตเรา

3. เหตุที่ไม่ได้รับการรักษา (ยอห์น 11:4 2โครินธ์ 12:7-10)

สิ่งที่ยากจะเข้าใจหรือยอมรับได้ก็คือ การอธิษฐานขอการรักษาแต่ไม่ได้รับคำตอบ หรือบางทีก็ไม่ได้คำตอบที่เราต้องการ มีบางครั้งพระเจ้าทรงรักษาคนหนึ่งทันทีที่ได้รับการอธิษฐานเพื่อ แต่ก็ไม่เป็นเช่นนั้นเสมอไป

พัฒนาทัศนคติ เมื่อคนหนึ่งป่วย ทำที่ของเพื่อนที่มีต่อเขาเป็นสิ่งสำคัญมาก ให้ครูทำสำเนารายการต่อไปนี้แจกคนละหนึ่งแผ่น และให้ตรวจรายการที่ตนคิดว่าควรจะทำเพื่อคนป่วย

- * อธิษฐานเพื่อเขา
- * เยี่ยมเยียนเขา
- * เล่าเรื่องความป่วยของเราให้เขาฟัง
- * เล่าความดีศรีร้อนของเราแก่เขา
- * เล่าข่าวดีให้เขาฟัง
- * เล่าเรื่องการแตกแยกให้เขาฟัง
- * วิจารณ์เขา
- * นำของขวัญไปให้

มีเด็กหญิงผู้หนึ่งชื่อ สัมโอ อายุเพียง 9 ปี ป่วยเป็นมะเร็งในเม็ดเลือด เธอไม่ได้เป็นคนบาปมหันต์ พ่อของเธอเป็นผู้รับใช้พระเจ้า ไม่มีใครตอบได้ว่าทำไมเธอจึงต้องป่วยและทำไมเธอจึงไม่หาย

เวลาผ่านไป อาการของเธอทรุดหนักลงทุกทีแพทย์เองก็ไม่ได้ให้ความหวังอะไรเลย ไม่มีการรักษาจากพระเจ้า ไม่มีการอัศจรรย์ ในที่สุดก็เห็นชัดว่าเธอต้องตายแน่ๆ แต่เธอได้บอกพ่อแม่ของเธอว่าในสวรรค์เธอจะไม่เจ็บป่วยอย่างนี้อีก เธอจะสบายดีและในที่สุดเธอก็เสียชีวิตลง

แต่เรื่องของ สัมโอ ยังไม่จบเพียงแค่นี้ ทั้งแพทย์และพยาบาลที่ได้ฟังและเห็นชีวิตที่มีความรักของพระคริสต์ในตัวเธอได้มอบหัวใจของเขาแก่พระเจ้า คนในครอบครัวที่ได้เห็นหลังให้กับพระเจ้าก็ได้กลับมาหาพระองค์ในงานพิธีศพของเธอ แม้ว่าข้อสงสัยเกี่ยวกับการรักษาโรคของพระเจ้าไม่ได้รับคำตอบ แต่พระเจ้าก็ทรงได้รับเกียรติอย่างแท้จริง

บทเรียนที่พระเยซูทรงสอนสาวกของพระองค์ คือ ไม่ว่าจะเป็ความเจ็บป่วยหรือความตาย จะเป็นการรักษาในโลกนี้หรือในโลกหน้า พระเจ้าควรจะได้รับเกียรติ (อ่าน ยอห์น 11:4)

(2 โครินธ์ 12:7-9) เปาโลได้เรียนรู้ว่า พระเจ้าไม่ได้นำเอาปัญหาของเราออกไป แต่ทรงใช้ปัญหานั้นสอนเรา บทเรียนที่ได้จากการทนทุกข์และความเจ็บปวดนั้น มักเป็นบทเรียนที่สำคัญมากจนพระเจ้าทรงให้มีในพระคัมภีร์เพื่อเป็นบทเรียนแก่เรา (2 โครินธ์ 12:10)

ดำเนินชีวิตในความจริง

เราจะละเลยไม่สนใจร่างกายของเราไม่ได้เพราะเราต้องพึ่งพามัน แต่บางครั้งเราก็ทำผิดโดยคิดว่ามันเป็นส่วนสำคัญที่สุดของเรา แต่ที่จริงแล้ว ร่างกายอยู่ภายใต้การบังคับจิตใจและวิญญาณของเรา

เมื่อเราป่วย เรามักจะถามว่า “ทำไมฉันจึงป่วย” แต่เราควรถามด้วยว่า “สิ่งนี้จะนำส่งเราสู่พระเจ้าอย่างไร?” เป็นคำถามที่เรามักไม่ค่อยถาม เราอยากให้เห็นใจ และอยากให้พระเจ้ารักษาเราทันทีมากกว่า

แต่ตราบไคที่เรายังอยู่ในโลก เราก็ต้องพบกับความเจ็บป่วย ไม่ว่าจะตายในวัยชรา หรือพบอุบัติเหตุ สิ่งสำคัญคือ การยอมให้พระเยซูเข้ามาครองชีวิตและเปิดใจที่จะยอมรับพระเยซูไม่ว่าจะเป็นการรักษาหรือการทนทุกข์

เราวางใจในการรักษาของพระคริสต์ได้เสมอ แต่เมื่อพระเจ้ามิได้ทรงรักษาอย่างทันทีทันใดตั้งใจเราแล้ว ก็ให้เราเต็มใจรอคอยให้พระเจ้าทรงทำการในทางที่พระองค์ทรงเห็นว่าดีที่สุด

การรักษาโรคเป็นของประทานที่มีคุณค่าและให้การเล้าโลมใจมากที่สุด การสิ้นพระชนม์นำมาซึ่งความรอดจากบาปและผลของบาป เมื่อเรามอบดวงใจของเราแด่พระองค์ พระองค์อาจทรงทำการอัศจรรย์ใหม่ๆ แต่ก่อนอื่นเราต้องยอมรับว่า เราต้องการพบพระองค์ และรับของประทานแห่งความรอดซึ่งสิ่งนี้จะนำการรักษามาให้

อธิษฐานเพื่อ

ให้ลงรายชื่อบุคคลที่ผู้เรียนรู้ว่ากำลังป่วยและต้องการคำอธิษฐานเพื่อ เอรายชื่อนั้นวางไว้ตรงกลาง แล้วล้อมวงกันอธิษฐานเพื่อคนที่มีชื่ออยู่ในรายการนั้น

บทที่ 10 สิ่งที่ต้องระลึก

เป้าหมาย 1) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายพิธีมหาสนิทและให้เขาระลึกถึงการวายพระชนม์ของพระเยซูคริสต์

2) และให้เขามีความสัมพันธ์ที่แนบสนิทกับพระองค์มากขึ้น

ข้อพระคัมภีร์ ยอห์น 6:48-56 1 โครินธ์ 11:23-34

ข้อท่องจำ เพราะว่าเมื่อท่านทั้งหลายกินขนมปังนี้และดื่มจากถ้วยนี้เวลาใด ท่านก็ประกาศการวายพระชนม์ขององค์พระผู้เป็นเจ้า จนกว่าพระองค์จะเสด็จมา (1 โครินธ์ 11:26)

อุปกรณ์การสอน น้าองุ่น ขนมปัง แบบฝึกหัดบทที่ 10 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ถาม... ประสบการณ์หรือเหตุการณ์พิเศษที่สุดในชีวิตที่จำได้คืออะไร? (หนุนใจให้ผู้เรียนตอบ) เช่น ได้รถจักรยานคันใหม่...การไปค่ายกับเพื่อนๆ...นัดกับคนที่เราชอบไปเที่ยวด้วยกัน... เป็นต้น

ลองนึกถึงเหตุการณ์พิเศษที่เราจำได้ครั้งแรกในชีวิต (ให้ผู้เรียนมีโอกาสตอบ) ความคิดจิตใจของเราเป็นเรื่องอัศจรรย์ นักวิทยาศาสตร์กล่าวว่า ขณะที่เราพยายามใช้สมองของเรามากที่สุดนั้น เราใช้มันเพียงเล็กน้อยไม่กี่เปอร์เซ็นต์ของความสามารถ แท้จริงแล้วสมองของเราสามารถบรรจุความทรงจำไว้มากเพียงไรก็ลองคิดดูแล้วกัน ที่จริงเราเองมักจะลืมในสิ่งที่เราไม่ได้เห็น ไม่ได้ประสบด้วยตนเอง ดังนั้นจึงเกิดวันหยุดเพื่อให้เราระลึกถึงเหตุการณ์ที่ผ่านมาแล้ว เช่น วันจักรี วันพ่อแห่งชาติ เป็นต้น สิ่งที่ได้เกิดขึ้นในอดีตจะค่อยๆลดความสำคัญลงไป หากเราไม่เห็นถึงความสำคัญของมัน พระเยซูทรงทราบดีว่าคริสเตียนก็มักลืมบางสิ่งที่สำคัญไปได้ง่าย ๆ เหมือนกัน พระองค์จึงให้มีการระลึกถึงการเสวยสละอันยิ่งใหญ่ที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อเราบนไม้กางเขน ซึ่งพิธีระลึกนี้เราเรียกว่า **พิธีมหาสนิท** เป็นเวลาที่เราร่วมในการกินขนมปังและน้าองุ่น ซึ่งเป็นการระลึกถึงพระวรกายที่ได้แตกสลายของพระคริสต์และพระโลหิตที่ได้หลั่งออกมาเพื่อเรา

วันนี้เราจะมาพิจารณาอย่างละเอียดว่า พิธีนี้มีความหมายอย่างไร

กลุ่มเล็ก

แบ่งผู้เรียนออกเป็น 4 กลุ่มใหญ่ ให้แต่ละกลุ่มตอบหนึ่งคำถาม

- 1) พิธีมหาสนิทคืออะไร?
- 2) เหตุใดเราจึงเข้าร่วมพิธีนี้?
- 3) ส่วนประกอบในพิธีนี้แสดงถึงอะไร?
- 4) ในการเข้าร่วมพิธี เราควรมีคุณสมบัติอย่างไร?

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. ขนมอบ้าง (พระวรกาย) (ยอห์น 6:48-51 1 โครินธ์ 11:23-24)

จากหนังสือ ยอห์น 6:48-51 นั้นคำว่า “อาหาร” ในภาษาเดิมคือ ภาษากรีก ได้ใช้คำที่มีความหมายว่าเป็น “ขนมอบ้าง” ซึ่งเปรียบได้กับ “ข้าว” ที่เราต้องกินอยู่ทุกวันนี้เอง

ในหลายประเทศ รวมทั้งประเทศอิสราเอลอาหารหลักของเขาคือ ขนมอบ้าง ซึ่งเป็นสิ่งที่พวกเขากินกันแทบทุกมือเหมือนที่เรากินข้าวทุกมือ ขนมอบ้างเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่ง ดังนั้น เมื่อพระเยซูทรงกล่าวว่า พระองค์ทรงเป็นอาหารที่ดำรงชีวิต (ยอห์น 6:51) นั่นก็หมายความว่า พระองค์ทรงเป็นศูนย์กลางของชีวิต เราขาดพระองค์ไม่ได้ เช่นเดียวกับที่เราต้องกินขนมอบ้างต้องกินข้าวอยู่เสมอ ถ้าขาดอาหารเหล่านี้ก็ต้องตายแน่ๆ

แต่ข้าวหรือขนมอบ้างและอาหารอื่นๆ ทำให้เราอิ่มได้เพียงชั่วระยะเวลาสั้นๆ ถ้าเรายอมรับพระองค์เป็นอาหารของเรา (เป็นชีวิตของเรา) เราจะได้ชีวิตนิรันดร์ และเราจะไม่ต้องการสิ่งอื่นอีก สิ่งนี้ดีที่สุดแล้ว

เปรียบเทียบ

พระเยซูทรงใช้ตัวอย่างง่ายๆ เพื่ออธิบายความจริงฝ่ายวิญญาณ ทรงเปรียบเทียบพระองค์เองกับอาหาร เพื่อช่วยให้เราเข้าใจพระองค์และเป้าหมายของพระองค์ในการเสด็จมาในโลก อ่าน ยอห์น 6:22-35 แล้วเขียนหัวเรื่องทั้ง 4 ลงบนกระดาษ เขียนคำอธิบายด้านซ้าย ส่วนด้านขวาเว้นว่างไว้เพื่อให้ผู้เรียนได้คิดข้อเปรียบเทียบครุต้องช่วยพวกเขาคิดเมื่อได้แล้วก็เขียนลงด้านขวาซึ่งเราได้ให้ความคิดไว้แล้ว

อาหาร	พระเยซู
ให้อิ่ม หายหิว	ทำให้ความหิวฝ่ายวิญญาณอิ่มได้
ให้ร่างกายมีชีวิตอยู่ได้	ให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณ
พระเจ้าจัดหา	พระเจ้าประทาน
พอใจชั่วคราว	พอใจนิรันดร์
สามัคคีในสังคม	สามัคคีธรรมฝ่ายวิญญาณ
ต้องกินเพื่อได้ชีวิต	ต้องเชื่อเพื่อได้ชีวิตนิรันดร์

พระเยซูทรงทราบว่า สาวกของพระองค์ต้องการการหนุนใจและการระลึกถึงสิ่งที่ได้ทรงกระทำ ดังนั้น ก่อนที่พระองค์จะถูกตรึงและเสด็จสู่สวรรค์ พระองค์ทรงสั่งให้เขาทำพิธีพิเศษ คือ พิธีศีลมหาสนิท เปาโลอธิบายถึงพิธีนี้อย่างชัดเจนให้แก่คริสเตียนเมืองโครินธ์ (อ่าน 1 โครินธ์ 11:23-24)

ถาม...เหตุใดพระเยซูจึงสอนเรื่องพิธีมหาสนิทแก่สาวกในคืนวันที่พระองค์ถูกทรยศ ทรงมีจุดมุ่งหมายใด? (หนุนใจให้ผู้เรียนตอบ)

เมื่อพระเยซูทรงหักขนมอบ้างเพื่อเลี้ยงคนถึง 5,000 คนนั้น ขนมอบ้างก็เพิ่มมากขึ้น และยังมีเหลืออีกมาก เมื่อพระวรกายของพระองค์แตกหักบนไม้กางเขนก็เท่ากับว่ามีความรอดรอไว้สำหรับคนที่รับพระองค์

พระเจ้าสั่งให้คริสเตียน “หักขนมอบ้าง” ร่วมกันก็เพื่อเป็นการระลึกถึงองค์พระเยซูและระลึกถึงสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อเขา ความทรงจำนี้จะดำรงอยู่เสมอ ขนมอบ้างซึ่งเป็นสัญลักษณ์ถึงพระวรกายของ

พระองค์นั้นจะได้เตือนใจเราว่า พระองค์ได้เสด็จมาในโลกและรับสภาพเป็นมนุษย์ เพื่อพระวรกายนั้นจะได้แตกสลายเพื่อเรา

2. น้ำองุ่น (พระโลหิต) (ยอห์น 6:53-56)

เราเคยเห็นคนที่มาคริสตจักรเพื่อมาฟังเทศนา อธิษฐานสารภาพบาป เมื่อยามที่มีปัญหา หรือบางทีเขามา ลักพักแล้วก็หายไปเลย พระเยซูไม่ต้องการให้เราเป็นเช่นนั้น พระองค์ปรารถนาให้เรามีความสัมพันธ์กับพระองค์ เป็นส่วนตัว จนกระทั่งพระองค์ทรงเป็นส่วนสำคัญในชีวิตของเรา จนเราตระหนักว่าถ้าเราไม่มีพระองค์ในชีวิต ชีวิตนี้ก็ไม่มีความหมาย

ของจริง

นำน้ำองุ่นและขนมปังมาในชั้นเรียน อธิบายความหมายของทั้งสองอย่างให้ผู้เรียนเข้าใจคำสอนจากพระคัมภีร์ว่า ขนมปัง และน้ำองุ่นไม่ใช่ร่างกายจริงของพระเยซู แต่เป็นสัญลักษณ์ของพระกายและพระโลหิตของพระองค์

เมื่อเรากินขนมปังและดื่มน้ำองุ่น เท่ากับว่าเรากำลังมีส่วนร่วมด้วยพระองค์มากขึ้นหลังจากที่เราได้รับการ อภัยบาป และรับพระองค์เข้ามาในจิตใจ การดื่มน้ำองุ่นซึ่งเป็นเครื่องหมายเล็งถึงพระโลหิตนั้น ช่วยให้เรามั่นใจ ว่า พระองค์ทรงอยู่ในเราจริงๆ และทรงชำระเราจากความผิดบาปทั้งสิ้น

เมื่ออ่าน ยอห์น 6:53-56 หากดูตามตัวอักษร ก็เป็นเรื่องค่อนข้างน่าหวั่น แต่...เราจำเป็นต้องมีสิ่งเตือนใจ เพื่อให้ระลึกถึงสิ่งที่เปี่ยมฝ่ายวิญญาน

ถาม...พระเยซูทรงสอนอะไร? (อ่าน 1 โครินธ์ 11:25)

สาวกของพระเยซูจะร่วมรับประทานอาหารกันบ่อยๆ ฉะนั้นทุกครั้งที่พวกเขาจะร่วมโต๊ะกัน พระองค์ก็ปรารถนาให้พวกเขาระลึกถึงสิ่งที่พระองค์ทรงกระทำเพื่อเขา การกินขนมปังและดื่มน้ำองุ่นด้วยกันนี้จะเตือนใจให้สาวกคิดถึงความรักและการสิ้นพระชนม์ของพระองค์

สาวกรุ่นแรกของพระเยซูเป็นชาวยิวทั้งหมด พวกเขาคุ้นเคยกับงานเลี้ยงและงานฉลองพิเศษ เขาฉลอง พิธีปีศาจทุกปี พิธีปีศาจเกี่ยวข้องกับการเสียดสละช่วยให้ชาวยิวระลึกถึงคราวที่เขาได้รับการช่วยกู้จากพระเจ้า พวกเขาต้องฆ่าลูกแกะที่ไร้ตำหนิ และพรมเลือดของลูกแกะนั้นที่ไม่วางกบประตูหน้าบ้าน แล้วปิ้งแกะนั้นกิน พร้อมกับขนมปังไร้เชื้อและฝักรสขม

สิ่งเหล่านี้มีความหมายพิเศษสำหรับพวกเขา เลือดที่ขอบประตูในครั้งนั้น ได้ช่วยป้องกันลูกหัวปีให้พ้นจากชุดแห่งความตาย ส่วนลูกแกะก็จะต้องสมบูรณ์ไม่มีที่ติและปิ้งรับประทานโดยไม่ให้กระดูกหักแม้สักท่อน (ดูเพิ่มเติมได้ที่ อพยพ 12)

เมื่อพระเยซูสิ้นพระชนม์ พระองค์ทรงเป็นเครื่องบูชาที่สมบูรณ์ การสิ้นพระชนม์นั้นเป็นการถวายเครื่องบูชาครั้งสุดท้าย พระองค์ทรงไร้ที่ติ พระองค์นำการอภัยโทษและชีวิตนิรันดร์มาให้ทุกคนที่เชื่อและยอมรับพระองค์ เขาไม่ต้องถวายเครื่องบูชาตั้งสมัยก่อนอีกต่อไป พวกเขาเพียงแค่ต้องจำไว้เสมอว่า พระคริสต์ได้ทรงทำ อะไรเพื่อเขา

3. การระลึกถึง (1 โครินธ์ 11:26-34)

เมื่อเราคิดถึงว่าพระเจ้าทรงมีส่วนในชีวิตของเรา และเราเป็นส่วนหนึ่งของพระองค์ เราก็มีความชื่นชมยินดี การได้มีส่วนร่วมได้ะกับองค์พระผู้เป็นเจ้าจึงเป็นโอกาสพิเศษอันน่าตื่นเต้นในชีวิตของเรา “เพราะว่าเมื่อท่านทั้งหลายกินขนมปังนี้และดื่มจากถ้วยนี้เวลาใด ท่านก็ประกาศการถวายพระชนม์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าจนกว่าพระองค์จะเสด็จมา” (1 โครินธ์ 11:26)

โอกาสพิเศษนี้ช่วยให้เราได้ระลึกถึงพระเยซูคริสต์ว่าพระองค์กระทำอะไรเพื่อเรา และให้เรามองไปข้างหน้าถึงวันที่พระองค์จะกลับมาเพื่อรับเราทั้งหลายทุกคนไปอยู่กับพระองค์

ให้เราสำรวจตัวเอง (1 โครินธ์ 11:27-28) ในเวลานี้ เราควรรู้ว่า พระเยซูทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อเรา โดยเฉพาะถ้าเราทำพิธีนี้อย่างไม่สมควร เราก็ไม่ได้ถวายพระเกียรติแด่พระองค์ ความรักที่เรามีต่อพระองค์ จะช่วยให้เราดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์และสัตย์ซื่อต่อพระพักตร์พระองค์เสมอไป

คริสเตียนในคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ได้ทำผิดใหญ่ประการหนึ่งคือ แทนที่เขาจะมาเพื่อสามัคคีธรรมและนมัสการพระเจ้า เขากลับมาสังสรรค์และกินเลี้ยงกันด้วยความสนุกสนานอย่างเดียว (1 โครินธ์ 11:29-34)

ถึงแม้พิธีมหาสนิทจะเป็นการฉลองเป็นโอกาสแห่งความชื่นชมยินดี แต่ก็ก็เป็นเรื่องที่เราต้องเอาจริงเอาจัง เราไม่ควรถือว่าการสละพระชนม์ชีพของพระเยซูเป็นเรื่องเล็กน้อย ดังนั้นขณะที่เรารับประทานขนมปังและน้ำองุ่น เราควรคิดว่าทั้งสองอย่างเป็นสัญลักษณ์ของพระกายและพระโลหิตของพระเยซู เป็นเครื่องหมายของความรักยิ่งใหญ่และการให้อภัย แต่ในขณะเดียวกันก็เป็นเครื่องหมายของความเจ็บปวดและการทนทุกข์

ถาม... สิ่งใดบ้างในชีวิตเราที่คิดว่าพระเจ้าจะไม่พอพระทัย เมื่อเราเข้าร่วมในพิธีมหาสนิท? อ่าน 1 โครินธ์ 11:27-28 แล้วให้เขาสำรวจตนเองและอธิบายการยกโทษจากพระเจ้า เน้นความสำคัญของการสำรวจจิตใจก่อนเข้าสู่พิธีมหาสนิท

ดำเนินชีวิตในความจริง

เมื่อเราเข้าร่วมในพิธีมหาสนิท 2 อย่างที่เราอาจทำผิด อย่างแรกคือ รู้สึกว่าตัวเองมีบาปจนไม่อยากจะมีส่วนในพิธีนี้ หรือสองเราเข้าส่วนในพิธีนี้โดยใจลอยไม่เอาจริงเอาจังไม่ระลึกถึงความหมายของพิธี และไม่สำรวจชีวิตของตนเอง

เมื่อเรามีส่วนในพิธีนี้ ให้คิดถึงสิ่งที่พระเยซูได้ทรงเสียดสละพระองค์เองเพื่อเรา เราได้รับการอภัยบาปเพราะพระโลหิตที่หลั่งออกและพระวรกายที่แตกหักของพระองค์

พิธีมหาสนิทจะเป็นประสบการณ์อันสำคัญยิ่งในชีวิตของเรา เมื่อเรามีความชื่นชมยินดีพร้อมไปกับความรู้สึกสำนึกในพระคุณของพระเจ้าและมีความปรารถนาที่จะมีชีวิตอันบริสุทธิ์จำเพาะพระพักตร์ของพระองค์ เราได้รับพิธีนี้มิใช่เพราะเราสมควรที่จะรับ แต่เราได้รับเพราะเราจะได้มีส่วนเข้าร่วมในการตายของพระเยซูคริสต์

ไม่มีประสบการณ์ใดจะใหญ่ไปกว่าการที่เรารู้ว่า พระบุตรของพระเจ้ารับโทษแทนความบาปของเรา บางคนที่ยังไม่ได้รับ ครุจึงขอเชิญให้รับพระเยซูคริสต์ในวันนี้ จงฉวยโอกาสและเชิญพระองค์เข้ามาในใจ

เป้าหมาย 1) เพื่อผู้เรียนจะเข้าใจความหมายของคำว่า “คริสตจักรในพระคัมภีร์”

2) และหนุนใจให้เขาเป็นสมาชิกที่เข้มแข็งของคริสตจักร

ข้อพระคัมภีร์ กิจการ 2:47, 11:22 โรม 16:5 1 โครินธ์ 12:12-26 กาลาเทีย 1:2 เอเฟซัส 2:19-22 ฮีบรู 12:23 1 เปโตร 2:5

ข้อท่องจำ ถึงกายนั้นเป็นกายเดียว แต่ก็ยังมีอวัยวะหลายส่วนและอวัยวะเหล่านั้นแม้จะมีหลายส่วนก็ยังเป็นกายเดียวกันฉันใด ในพระคริสต์ก็ทรงเป็นฉันนั้น (1 โครินธ์ 12:12)

อุปกรณ์การสอน ยางรัดของ กระดาษ ดินสอ แบบฝึกหัดบทที่ 11 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

เราเคยถามตัวเองใหม่ว่า “ฉันมีส่วนอะไรในคริสตจักร?” “ฉันทำอะไรได้บ้างในคริสตจักร?” เป็นการง่ายที่จะรู้สึกที่เราถูกทอดทิ้ง แต่ในฐานะที่เราเป็นอนุชนหรือเยาวชน เรามีหลายสิ่งที่จะทำเพื่อคริสตจักร และเราก็เป็นส่วนสำคัญของคริสตจักรด้วย

ความเห็นหลายอย่างเกี่ยวกับคริสตจักร ลัทธิในกายต่างๆหลายร้อยแบบที่เกิดขึ้น และต่างก็อ้างว่าตนได้พบกับสวรรค์แล้ว ซึ่งทำให้เราต้องถามตนเองว่า ใครเป็นคริสตจักรที่แท้จริง? เพราะไม่มีใครสามารถอ้างอย่างเต็มภาคภูมิว่าคริสตจักรของตนเป็นคริสตจักรเดียวที่สมบูรณ์ที่สุด ดังนั้นเราจำเป็นต้องอ่านพระวาจาของพระเจ้า เพื่อจะได้รู้ว่าคริสตจักรที่แท้จริงเป็นอย่างไร?

คำถาม...เมื่อเราคิดถึงคำว่าคริสตจักร เราคิดถึงอะไรบ้าง?...ชี้ให้ผู้เรียนเห็นว่าคำจำกัดความของคริสตจักรนั้นมีหลายอย่าง แต่วันนี้จะเรียนรู้ความหมายจากพระคัมภีร์

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. คริสตจักรคืออะไร? (กิจการ 11:22 โรม 16:5 กาลาเทีย 1:2 ฮีบรู 12:23)

เมื่อกล่าวถึงคำว่าคริสตจักร สิ่งที่คุณส่วนมากเข้าใจ คือ อาคารที่ประกอบด้วยที่นั่ง ไม้กางเขน และธรรมาสัน หลายคนคิดว่าคริสตจักร คือ สถานที่ที่คนไปร่วมประชุม แต่ในพระคัมภีร์ไม่เคยกล่าวว่า คริสตจักรเป็นอาคารหรือคณะนิกายเลย

ในพันธสัญญาใหม่คำว่า “คริสตจักร” มาจากคำภาษากรีก “เอเคเลเซีย” (ekklesia) ซึ่งแปลว่า “เรียกออกมาจาก” ดังนั้น คริสตจักร คือ คริสเตียนที่ถูกเรียกออกมาจากโลกแห่งความบาปเพื่อมานมัสการพระเจ้า มีความสัมพันธ์ที่ดีกับพระเจ้า

ในพระคัมภีร์คำว่า คริสตจักร ไม่ได้หมายความว่าถึงสถานที่ แต่หมายความว่าถึง บุคคลในคริสตจักร ไม่ใช่ตึกหรืออาคาร แต่เป็นคนหลายๆคนที่ได้เข้ามาประชุมร่วมกัน ในพันธสัญญาใหม่คำว่า คริสตจักร มีความหมายถึง 3

อย่างแตกต่างกัน โดยที่หลายครั้งหมายถึง ที่ประชุมซึ่งอยู่ในท้องถิ่นหนึ่งๆ (อ่าน โรม 16:5) คำว่าคริสตจักรในที่นี้คือ คนที่เข้ามาร่วมประชุมกัน ในสมัยแรก คริสเตียนยังไม่มีอาคารคริสตจักร ดังนั้นเขาจะพบกันในที่ต่างๆหลายครั้งเขาจะมาประชุมร่วมกันที่บ้านของคนหนึ่ง ดังเช่นพระคัมภีร์ที่เราได้อ่านผ่านมา ดังนั้นไม่ว่าเขาจะพบกันที่ไหนก็ตาม กลุ่มของผู้เชื่อที่มาประชุมร่วมกันนั้น คือ “คริสตจักร”

คำว่าคริสตจักรยังหมายถึง กลุ่มคริสเตียนทั้งหมดในท้องถิ่นหนึ่งๆ หรือเมืองหนึ่ง (อ่าน กิจการ 11:22,13:1) บางทีคำนี้ใช้ในรูปพหูพจน์แสดงให้เห็นว่า เมืองบางเมืองมีประชุมมากกว่าหนึ่งแห่ง (กาลาเทีย 1:2 1 เธสะโลนิกา 2:14)

ประการสุดท้าย คริสตจักรยังรวมถึงผู้เชื่อทุกคนไม่ว่ายุคใดสมัยใด อยู่ที่ไหน ผู้เขียนฮีบรูกล่าวถึงผู้เชื่อว่าเป็น “ที่ชุมนุมอันร่าเริงของบุตรหัวปี ผู้ซึ่งมีเชื้อจากกรีกไว้ในสวรรค์แล้ว” (ฮีบรู 12:23)

2. สมาชิกภาพในคริสตจักร (กิจการ 2:47)

เรามีส่วนในคริสตจักรได้อย่างไร? ต้องเข้าเรียนก่อนสักปีสองปีหรือไม่? จะต้องปฏิบัติตามว่าจะทำตามกฎต่างๆหรือไม่? สิ่งต่างๆที่กล่าวมานี้ขึ้นอยู่กับรูปแบบของคริสตจักรที่เราจะกล่าวต่อไป

ถ้าจะหมายถึงคริสตจักรทั่วไปนั้น คุณสมบัติอย่างเดียวที่ต้องการคือ ความรอดทางพระเยซูคริสต์ คริสตจักรสากลประกอบด้วยทุกคนที่ต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด ไม่ต้องสมัครเป็นสมาชิก ไม่ต้องกรอกชื่อลงในแบบฟอร์ม เมื่อเราได้รับความรอดแล้วก็เท่ากับเราเป็นส่วนหนึ่งของการสามัคคีธรรมฝ่ายวิญญาณ ซึ่งรวมผู้เชื่อทุกคนไว้

คริสเตียนทุกคนจะต้องมีส่วนร่วมในการประชุมตามท้องถิ่น คริสตจักรท้องถิ่นเป็นส่วนที่พระเจ้าสำแดงให้ชาวโลกเห็นว่า การเป็นสมาชิกในครอบครัวของพระเจ้านั้นเป็นอย่างไร

ถาม...คุณสมบัติที่จำเป็นของการเป็นสมาชิกในคริสตจักรท้องถิ่นคืออะไร?

การที่เราจะเข้าชั้นเรียนรวีวารศึกษาขั้นพื้นฐาน หรือการที่เราจะปฏิบัติตามว่าจะทำตามกฎต่างๆทั้งสองอย่างนี้ผิดไหม? ไม่ผิด เพราะไม่ขัดกับหลักข้อเชื่อและการดำเนินชีวิตคริสเตียน การลงนามปฏิบัติตามจะเป็นการเตือนให้ระลึกว่าชีวิตของเราควรสะท้อนให้เห็นการดำเนินชีวิตตามมาตรฐานของพระเจ้า แต่ทั้งสองประการนี้ไม่ควรกลายเป็นกฎเกณฑ์ที่เคร่งครัดจนเหนือคุณสมบัติที่แท้จริงของการเป็นสมาชิกในคริสตจักรท้องถิ่น (อ่าน กิจการ 2:47)

อภิปราย

ใช้คำถามต่อไปนี้อภิปรายสั้นๆ

- 1) การอยู่ร่วมในคริสตจักรมีประโยชน์อย่างไร?
- 2) เมื่อเป็นสมาชิกคริสตจักรเรามีหน้าที่อย่างไรบ้าง?
- 3) เหตุใดเราจึงควรร่วมในคริสตจักร?
- 4) เราควรทำอย่างไรจึงได้ชื่อว่ายู่ร่วมสามัคคีธรรมในคริสตจักร?

ถาม...ถ้าเราเป็นส่วนของคริสตจักรสากลทันทีที่เราได้รับความรอด ทำไมเราจึงต้องเป็นสมาชิกในคริสตจักรอยู่อีก

การเข้าร่วมประชุมในคริสตจักรกับการเป็นสมาชิกคริสตจักรนั้นแตกต่างกันมาก การเป็นสมาชิก คือ การที่เรามีส่วนร่วมในกิจกรรมของคริสตจักร มิใช่เพียงแต่มาประชุมเพราะชอบการร้องเพลงหรือชอบนักเทศน์ การเป็นสมาชิก คือ เชื่อในสิ่งที่คริสตจักรเชื่อ “ฉันต้องการมีส่วนร่วมในคริสตจักรของฉัน”

3. อาคารใหญ่ (เอเฟซัส 2:19-22 1เปโตร 2:5)

เราเคยนั่งในที่ประชุมและมองไปยังคนรอบข้างพร้อมกับสงสัยว่า เรามีความสำคัญต่อคริสตจักรบ้างหรือไม่? เป็นการง่ายที่จะคิดว่า เราไม่มีค่าอะไรสำหรับที่ประชุมนั้น แต่พระเจ้ามิได้ทรงคิดเช่นนั้น สำหรับพระองค์ทุกคนคือคนสำคัญ

ของจริง

แม้ว่าเราแต่ละคนรู้สึกว่าเป็นคนอ่อนแอ แต่เมื่อเรารวมกันอยู่ในคริสตจักร เรากลายเป็นกลุ่มคนที่แข็งแกร่ง เป็นพระกายของพระคริสต์ เอาดินสอหลายแท่งมารวมและให้ผู้เรียนลองหักดู จะเห็นว่ายากที่จะหักทั้งหมด แต่เมื่อดินสอแท่งเดียวอยู่เดี่ยวๆก็สามารถหักได้ง่ายมาก พร้อมอธิบายประโยชน์ของการอยู่ร่วมกัน

ถาม...จากหนังสือเอเฟซัส 2:20-21 เหตุใดอาจารย์เปาโลจึงเปรียบเทียบคริสตจักรกับพระวิหาร?

วิหารในกรุงเยรูซาเล็มเป็นที่ๆผู้คนมาพบพระเจ้า แน่นอน พระเจ้าทรงอยู่ทุกแห่ง แต่พระองค์ทรงเลือกให้มีสถานที่พิเศษซึ่งประชาชนจะมานมัสการพระองค์ และสัมพันธ์กับการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์ พระวิหารของพระองค์ในปัจจุบันนี้ก็คือ คริสตจักร เราารู้สึกถึงการสถิตของพระองค์ได้เสมอ เมื่อเรามานมัสการร่วมกัน

อาคารของคริสตจักรก็เช่นเดียวกับอาคารทั่วไป คือ ต้องมีรากฐาน รากฐานของคริสตจักรก็คือ งานของอัครทูตและผู้เผยพระวจนะ เขาก่อตั้งคริสตจักรสมัยเริ่มแรกร่วมกับพระคริสต์อย่างใกล้ชิด พระองค์ทรงเป็นครูของเขาโดยตรง และพวกเขาที่เป็นพยานถึงการคืนพระชนม์ของพระองค์

ส่วนสำคัญที่สุดของรากฐานคริสตจักรก็คือ เสามูมเอก หรือศิลาามูมเอก

ถาม...เปาโลกล่าวว่ามีใครเป็นศิลาามูมเอกของคริสตจักร?

ที่คริสตจักรแข็งแรงมากก็เพราะมีพระคริสต์เป็นศิลาามูมเอกของคริสตจักร พระองค์ทรงประสานทุกสิ่งเข้าด้วยกัน สำหรับตึกโบราณหากไม่มีศิลาามูมเอก รากฐานของตึกนั้นจะไม่แข็งแรงพอที่จะรับน้ำหนักของตัวอาคารได้ ถ้าปราศจากพระเยซู คริสตจักรก็ไม่สามารถที่จะมั่นคงได้

ถาม...ถ้าอัครทูตและผู้เผยพระวจนะเป็นรากฐานของคริสตจักร พระเยซูคริสต์เป็นศิลาามูมเอก แล้วใครเป็นส่วนที่เหลือทั้งหมดของอาคาร?

อ่าน 1เปโตร 2:5 ผู้เชื่อทุกคนเป็น “ศิลาที่มีชีวิต” และมีความสำคัญในคริสตจักร

4. พระกายของพระคริสต์ (1 โครินธ์ 12:12-26)

จดหมายฝาก

เปาโลเขียนจดหมายฝากถึงคริสตจักรต่างๆ ถ้าเราเป็นเปาโลเราจะเขียนอะไรบ้าง แจกกระดาษดินสอ แล้วให้เขียนจดหมายส่งให้คริสตจักร เมื่อเสร็จแล้วให้บางคนออกมาแบ่งปันสิ่งที่เขาเขียน

(อ่าน 1 โครินธ์ 12:12-26) เหตุที่ผู้เชื่อทุกคนเป็น “ศิลาที่มีชีวิต” ในอาคารหลังใหญ่ของคริสตจักร ดังนั้นแต่ละคนจึงเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักร ดังนั้นแต่ละคนจึงเป็นส่วนหนึ่งของพระกายฝ่ายวิญญาณของพระคริสต์ ซึ่งไม่สามารถทำหน้าที่ได้อย่างสมบูรณ์นอกจากอวัยวะทุกส่วน (สมาชิกทุกคน) จะทำหน้าที่ของตนอย่างถูกต้องเหมาะสมตามของประทานที่พระเจ้าทรงมอบให้

สิ่งมหัศจรรย์สิ่งหนึ่งเกี่ยวกับพระกายของพระคริสต์ (คริสตจักร) ก็คือ พระเจ้าทรงให้เรามีความแตกต่างกัน (อ่าน 1 โครินธ์ 12:23-26) พระเจ้าทรงมีงานสำหรับเราแต่ละคน ถ้าคริสตจักรอยากจะเจริญตามแบบที่พระเจ้าวางไว้ เราทุกคนก็ต้องทำงานให้ประสานกัน ไม่อิจฉาในสิ่งที่คนอื่นกำลังทำเพื่อพระเจ้า ควรเต็มใจที่จะทำงานของตนและให้พระเจ้าเป็นผู้รับรองผลงานนั้น งานบางอย่างหนักกว่างานอื่นและงานบางชิ้นก็ไม่มีใครมองเห็น แต่ในที่สุดพระเจ้าจะรับรองทุกคนที่ได้ทำงานอย่างสัตย์ซื่อตลอดมา คุณแจสำคัญคือ ความสัตย์ซื่อและการไว้วางใจ

ดำเนินชีวิตในความจริง

เรารู้ว่าคริสตจักรเป็นพระกายของพระคริสต์ แต่ถ้าเราไม่เริ่มปฏิบัติหน้าที่ให้เหมือนร่างกาย คือ ทำงานด้วยกัน เพื่อถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า บทเรียนนี้ก็ไร้ประโยชน์ คริสเตียนต้องพึ่งพากันและกัน ช่วยให้เราเกิดความรู้สึกมั่นคงและปลอดภัย

เราจะต้องเปลี่ยนแปลงอะไรในชีวิตของเราบ้าง? หากเราต้องการเป็นส่วนในร่างกายของพระคริสต์จริงๆ สิ่งแรกที่เราควรกระทำ คือ การแก้ไขความสัมพันธ์ในคริสตจักร

บางทีเราอาจไม่มีปัญหาด้านความสัมพันธ์ แต่เรามีความลำบากใจที่จะค้นหาว่า บทบาทของเราในคริสตจักรควรเป็นอย่างไร จงมองดูรอบตัวของเราว่า เราทำอะไรได้บ้าง ในคริสตจักรทุกแห่งต้องการคนทำงานมากกว่าที่มีอยู่

แต่บางทีเราอาจคิดว่า เรายังไม่เคยมอบชีวิตให้พระคริสต์เลย ถ้าเช่นนั้นเราควรตัดสินใจที่จะมีชีวิตเพื่อพระเยซูเป็นก้าวแรก แล้วเราจะมีโอกาสอีกมากที่จะค้นหาบทบาทและความสัมพันธ์ที่พระองค์มีไว้สำหรับเรา

อภิปราย

ให้เราช่วยกันออกความคิดเห็นถึงวิธีที่เยาวชนจะมีบทบาทมากขึ้นในคริสตจักรของเขา ให้คนหนึ่งจกรายการความคิดบนกระดาน

บทที่ 12 อดทนมากไปไหม?

เป้าหมาย 1) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจเหตุผลและพระพรของการถวายสิบลด

2) ให้เขามีใจในการถวายสิบลด และถวายสิบลดด้วยความซื่อสัตย์

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 14:17-24, 15:1 มาลาคีย์ 3:6-10 2 โครินธ์ 9:6 พิลิปปี 4:4-19 ฮีบรู 7:1-10

ข้อท่องจำ จงนำทศกัณฑ์เต็มขนาดมาไว้ในคลัง เพื่อว่าจะมีอาหารในนิเวศน์ของเรา จงลองดูเราในเรื่องนี้ดูที หรือว่า เราจะเปิดหน้าต่างในฟ้าสวรรค์ให้เจ้าและเทพพระอย่างล้นไหลมาให้เจ้าหรือไม่ (มาลาคีย์ 3:10)

อุปกรณ์การสอน แบบฝึกหัดบทที่ 12 พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

อภิปรายจากหัวข้อต่อไปนี้ก่อนเรียน

- 1) จุดประสงค์และเป้าหมายของการถวายสิบลดคืออะไร?
- 2) ความคิดเรื่องสิบลดมาจากใคร?

อภิปรายเสร็จก็เริ่มใช้บทเรียน

พระเจ้าทรงเข้าใจความรู้สึกของคนในเรื่องของการใช้เงิน ซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นและพระองค์ทรงให้ความสนใจในเรื่องนี้มาก ในพันธสัญญาเดิมพระเจ้าทรงสั่งให้อิสราเอลถวายเครื่องบูชาจากฝูงสัตว์และพืชผักไร่นาของเขา สิ่งเหล่านี้เป็นเหมือนตัวแทน การทำงาน และชีวิตของพวกเขา หรือเปรียบได้ว่ามันเป็นเงินของเขานั่นเอง ทำทิจของแต่ละคนในการถวายเป็นสิ่งที่จะพิสูจน์ความรักและความสัมพันธ์ที่เขาจะมีต่อพระเจ้าได้อย่างดี (อ่าน ลูกกา 21:4 และมัทธิว 6:21) พระเจ้าทรงสนพระทัยวิธีที่เราใช้จ่ายเงินของเราด้วย การถวายสิบลด เพราะแสดงให้เห็นการยอมจำนนต่อพระเจ้า และเป็นวิธีของพระเจ้าที่จะให้คริสตจักรได้มีทุนทรัพย์เพื่อใช้ในพระราชกิจของพระองค์ การถวายสิบลดจึงเป็นเหมือนเทอร์โมมิเตอร์ฝ่ายวิญญาณของเรา

อภิปราย

ให้ผู้เรียนออกมาแจกแจงค่าใช้จ่ายของคริสตจักรในด้านต่างๆ โดยจกรายการไว้บนกระดาน เช่น ค่าก่อสร้าง ค่า น้ำ ค่าไฟ ค่าใช้จ่ายในการประกาศ ค่าพาหนะ ค่าบทเรียน เงินเดือน ซ่อมแซม ช่วยเหลือสังคม ถวายคริสตจักรอื่น ...แล้วใช้คำถามนำการอภิปราย

- 1) คริสตจักรนำเงินจากไหนมาใช้จ่าย?
- 2) ถ้าเราละเลยการถวายคริสตจักรจะเป็นอย่างไร?
- 3) คริสเตียนควรช่วยรับผิดชอบในการทำงานของคริสตจักรหรือไม่? ถ้ามีเขาควรทำแค่ไหน?

จากนั้นชี้ให้ผู้เรียนเห็นการกระทำของอับราฮัมและความซื่อสัตย์ของเขา

บทเรียนวันนี้ เราจะเรียนถึงความสำคัญและผลของการถวายสิบลด

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. อับราฮัม...ตัวอย่างของเรา (ปฐมกาล 14:17-24 ฮีบรู 7:1-10)

อับราฮัมทำให้พระเจ้าพอพระทัยในตัวเขาเนื่องจากเขามีทัศนคติที่ถูกต้องต่อทรัพย์สินสมบัติและความมั่นคงของตน ในหนังสือปฐมกาล 14 ได้บันทึกว่า อับราฮัมต้องไปช่วยโลทหลานชายที่ถูกข้าศึกจับตัวไปและเขาไม่เพียงแต่เอาชนะศัตรูและนำโลทมาเท่านั้น เขายังได้รับทรัพย์สินสมบัติของศัตรูมากมายด้วย และเขาทำอะไรเมื่อเขากลับมาพร้อมกับชัยชนะ? (อ่าน ปฐมกาล 14:17-24)

ถาม... อับราฮัมพบใครเป็นคนแรกและเหตุการณ์นี้สำคัญอย่างไร? (หุนใจให้ตอบ)

เมลคีเซเดคเป็นบุคคลที่น่าสนใจไม่มีใครรู้ว่าเขามาจากไหน ผู้เขียนพระธรรมฮีบรูให้ความสำคัญกับเขามาก (ฮีบรู 7:1-10)

เมลคีเซเดคเป็นแบบอย่างที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อบอกให้เราไปถึงเหตุการณ์ล่วงหน้าที่จะแสดงถึงความสัมพันธ์ระหว่างพระเยซูคริสต์กับเรา ข้อความในหนังสือฮีบรูเตือนเราว่า แม้กระทั่งบุคคลที่ยิ่งใหญ่ซึ่งได้ชื่อว่าเป็นสหายของพระเจ้ายังได้ถวายสิบลด เรายังคงถวายเช่นกัน

ชาวิวดีถือว่า เฝ้าเลวีเป็นเผ่าที่ได้รับการเจิมพิเศษจากพระเจ้าให้เป็นปุโรหิต และให้มีส่วนในสิบลด แต่คนเลวีเป็นเพียงมนุษย์ที่ต้องตาย ส่วนเมลคีเซเดคเป็นตัวแทนของปุโรหิต

กษัตริย์แห่งเมืองโสโดมเสนอให้เก็บรักษาทรัพย์สินที่ยึดมาได้จากการชนะครั้งนี้ (อ่าน ปฐมกาล 14:22,23) พระพรทั้งสิ้นไม่ใช่มาจากความสำเร็จด้วยตัวของเขาเอง แต่พระพรทั้งสิ้นของเขามาจากพระเจ้า และเขาต้องการให้ทุกคนรู้อะไร

มีบทเรียนสำคัญอีกอย่างเกี่ยวกับเงิน คือ อับราฮัมให้ทรัพย์สินแก่ผู้ที่สมควรจะได้รับอีกด้วย (อ่าน ปฐมกาล 14:24) แม้ว่าพระเจ้าเป็นผู้ประทานชัยชนะคนที่ร่วมทำงานก็สมควรได้รับค่าตอบแทน พระเจ้าไม่ทรงต้องการให้คนที่ทำงานเพื่อพระองค์ต้องขาดทุนเพราะงานที่เขาทำ

คำถาม... จะเกิดอะไรขึ้นถ้าสมาชิกไม่ถวาย? (ให้โอกาสตอบ)...เด็กเล็กๆและเยาวชนควรถวายสิบลดหรือไม่ เพราะเขาได้เงินน้อยมาก?...

2. มนุษย์โง่งพระเจ้าได้หรือ? (มาลาคีย์ 3:6-8)

ชาวอิสราเอลรู้สึกลำบากใจในการที่จะเชื่อฟังพระเจ้าเรื่องการถวายสิบลด ในหนังสือมาลาคีย์เรารู้ว่าเขาได้เห็นห่างจากพระเจ้าไป สิ่งเดียวที่ช่วยเขาให้รอดพ้นจากการถูกทำลาย ก็คือ ความรักของพระเจ้า (อ่านมาลาคีย์ 3:6)

ในข้อ 7 พระเจ้าทรงพบกับคนอิสราเอลด้วยเรื่องที่เขาไม่เชื่อฟังคำสั่งของพระองค์ พระองค์ทรงขอให้เขากลับมาหาพระองค์ และทรงย้ำถึงข้อบกพร่องของเขา คือ การไม่ถวายสิบลด พระองค์ทรงบอกชัดว่าเมื่อเราไม่ถวายสิบลดอะไรจะเกิดขึ้น

“จะน้อพระเจ้าหรือ?” แต่เจ้าทั้งหลายได้น้อเรา แต่เจ้ากล่าวว่...เราทั้งหลายจะน้อพระเจ้าได้อย่างไร...ก็น้อในเรื่องทศวงศ์และเครื่องบูชานะสิ” (มาลาคี 3:6-8)

ถาม...เหตุใดพระเจ้าพิจารณาว่าการไม่ถวายสิบลดเป็นเครื่องหมายว่าเรายังไม่เป็นคริสเตียนอย่างสมบูรณ์ และไม่มีชีวิตแห่งการเชื่อฟัง (ให้ผู้เรียนตอบสนอง) สิ่งที่มีเกิดขึ้นก็คือ เขาไม่เชื่อฟังพระคำรัสของพระองค์ คือการไม่ถวายสิบลดซึ่งทำให้พวกเขาขาดพระพร

พระเจ้ามิได้ทรงต้องการการเสียดสละอันยิ่งใหญ่ สิ่งที่พระองค์พอพระทัยมากคือ การที่เราสัตย์ซื่อในการถวายหนึ่งในสิบของที่พระองค์ได้ประทานให้แก่เรา

มองดูรอบๆตัวเราซิว่า คริสตจักรจะดำเนินไปได้ยาวนานสักเท่าใดหากไม่มีการถวายสิบลดอีกไม่นานการไฟฟ้าคงมาตัดไฟ ถ้าไม่ได้จ่ายเงินค่าไฟ คริสตจักรจำเป็นต้องใช้บทเรียนในรวีวารศึกษาจำเป็นต้องมีเงินค่าไบเบิล ผู้รับใช้จำเป็นต้องมีเงินเดือนเพื่อยังชีพ ดังนั้นพระวิหารของพระเจ้าต้องการคนที่มีความสัตย์ซื่อในการถวายและการถวายสิบลดก็ไม่เป็นการถวายที่มากเกินไป เมื่อเทียบกับสิ่งทั้งหมดในชีวิตที่พระเจ้าทรงกระทำเพื่อเรา

พัฒนาทัศนคติ

จำเป็นที่เยาวชนจะต้องมีทัศนคติที่ถูกต้องในการถวาย ให้ค้นข้อพระคัมภีร์เกี่ยวกับการถวายต่อไปนี้ แล้วให้เขาออกมาเขียนบนกระดานว่า พระคัมภีร์พูดถึงการถวายอย่างไร

1) มัทธิว 10:8	ให้เปล่าๆ
2) ลูกา 16:38	ให้ด้วยใจกว้างขวาง
3) 1 โครินธ์ 16:2	ให้ตามพระพร
4) 2 โครินธ์ 8:12	เต็มใจให้
5) 2 โครินธ์ 9:7	ให้ตามที่คิดไว้ให้อย่างชื่นบาน

3. พระพรที่แท้จริง (ปฐมกาล 15:1 มาลาคี 3:10 ฟิลิปปี 4:14-19)

ให้เราหันกลับไปดูแบบอย่างของเรา คือ ท่านอับราฮัม เพื่อจะเห็นว่ารางวัลแห่งความซื่อสัตย์ในการถวายสิบลดนั้นเป็นอย่างไร ท่านที่อับราฮัมประกาศความตั้งใจว่าจะไม่เอาสิ่งใดมาเป็นสมบัติของตนเองเลยนั้น พระเจ้าก็ทรงสัญญาที่พิเศษมากในนิมิตว่า

“อับราฮัมเอ๋ย เจ้าอย่ากลัวเลย เราเป็นโล่ของเจ้า บำเหน็จของเจ้าจะยิ่งใหญ่” พระเจ้าทรงสัญญาว่าพระองค์จะประทานบำเหน็จแก่ผู้ที่ถวายสิบลดอย่างสัตย์ซื่อ และพระสัญญานี้ก็มีมาถึงเราทุกคนด้วย (มาลาคี 3:10)

เราถวายเพียงส่วนหนึ่งที่เรามีอยู่เท่านั้น พระเจ้าก็ทรงพอพระทัยจนเทพระพรมาให้แก่เราจนไม่อาจรับได้หมดพระองค์มิได้ประทานเฉพาะพระพรฝ่ายวิญญาณเท่านั้น แต่ทรงประทานพรฝ่ายวัตถุด้วย

ในพันธสัญญาใหม่กล่าวถึงพระพรของการถวายด้วย เปาโลรู้ว่าของขวัญที่เขาได้รับนั้นก็เพื่อถวายแด่แผ่นดินของพระเจ้า และนำให้ผู้ถวายได้รับรางวัลพิเศษ ในฐานะที่อาจารย์เปาโลเป็นบิดาฝ่ายวิญญาณของชาวฟี

ลิปปีรู้ว่าการถวายเป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งสิ่งนี้ชี้ให้เห็นความเจริญฝ่ายวิญญาณของเขาเหล่านั้น (อ่านฟิลิปปี 4:14-19) แต่การถวายอย่างเดียวนั้นไม่เป็นการเพียงพอ ทำที่ในการถวายก็เป็นสิ่งสำคัญในความสัมพันธ์ระหว่างเรากับพระเจ้า และกับผู้อื่น หนังสือ 2 โครินธ์ 9:6-7 กล่าวว่า “นี่แหละคนที่หว่านเล็กน้อยก็จะเกี่ยวเก็บได้เพียงเล็กน้อย คนที่หว่านมากก็จะเกี่ยวเก็บได้มาก ทุกคนจงให้ตามที่เขาคิดหมายไว้ในใจ มิใช่ให้ด้วยเสียดาย มิใช่ให้ด้วยการฝืนใจ เพราะว่าพระเจ้าทรงรักคนนั้นที่ให้ออกด้วยใจยินดี”

ถาม...เหตุใดพระเจ้าจึงให้ความสำคัญกับทำที่ในการถวายมาก?

บางทีเราอาจคิดว่า “ฉันมีเงินน้อย เงินของฉันจะมีประโยชน์อะไร” จำเรื่องเงินถวายของหญิงม่ายในลูกา 21:1-4 ได้ไหม? เธอถวายเพียงนิดเดียว แต่ถวายอย่างเต็มใจด้วยความรัก เงินนั้นจึงมีค่าต่อพระเจ้ามากกว่าเงินถวายของคนร่ำรวยรวมกันเสียอีก

การถวายสิบลดต้องมาจากความรัก และความตั้งใจที่จะถวายพระเกียรติแด่พระเจ้า ความกตัญญูที่มีต่อพระคุณความรักของพระเจ้า พระองค์ได้ประทานสติปัญญาในการทำงานและสุขภาพ กำลังกายให้ผู้ที่รักพระเจ้า และเอาใจใส่ในการนำผู้อื่นมาถึงพระเจ้าจึงถวายสิบลดด้วยความเต็มใจ

จำไว้ว่า หากเราเริ่มต้นถวายสิบลดตั้งแต่วันนี้ แม้ว่าจะเป็นเงินจำนวนเล็กน้อย พระเจ้าทรงพอพระทัยและจะอวยพรเราอย่างแน่นอน

ถาม...เราจะได้รับพระพรอย่างไร เมื่อเราถวายตัวและถวายเงินในการช่วยเหลือผู้อื่น?

ดำเนินชีวิตในความจริง

ไม่ว่าจะเป็นการถวายเวลา ความสามารถ หรือ ทรัพย์สินเงินทอง เหล่านี้มีได้เป็นธรรมชาติของเรา แต่เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติใหม่เมื่อเรามอบชีวิตแด่พระเยซู โดยตัวของเราเองแล้วเราอยากใช้เงินเพื่อตัวเอง แต่การที่เรารู้จักความรักของพระเจ้านิสัยเราจึงเปลี่ยนไป

สัปดาห์นี้ให้เราพยายามถวายอย่างน้อยหนึ่งในสิบของที่เรามีไม่ว่าจะเป็นเงิน เวลา ความสามารถพิเศษ จงทำอย่างสม่ำเสมอสักกระยะหนึ่ง แล้วเราจะเห็นการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นในชีวิต ความรักเป็นสิ่งที่แปลกยิ่งให้มากขึ้นเท่าใด ก็ยิ่งจะได้รับมาก และทำให้เราอยากให้มากขึ้นอีกสัปดาห์นี้และต่อไป จงพยายามถวายและให้ด้วยความรัก

ก้าวแรกของเราคือ การมอบชีวิตของเราแด่พระเยซูคริสต์ ยอมรับพระเยซูเข้ามาเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอด เมื่อพระองค์ได้เข้ามาควบคุมชีวิตของเราแล้ว ความรักที่เรามีต่อพระองค์ย่อมเพียงพอที่จะให้เราถวาย ทั้งเดี๋ยวนี้ และต่อไป

แบกรับเชิญ

เชิญสัก 1-2 คนมาพูดคุยถึงความคิดส่วนตัวของเขาเกี่ยวกับการถวายและประสบการณ์ในการถวายรวมทั้งพระพรที่ได้รับ ให้เลือกคนที่พูดเข้าใจง่าย เป็นการหนุนใจให้ผู้เรียนอยากถวาย

เป้าหมาย เพื่อช่วยให้ผู้เรียนได้ค้นพบและยอมรับฐานะของเขาในการรับใช้ในแผ่นดินของพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์ มาระโก 16:15 กิจการ 1:8 เอเฟซัส 5:19 โครินธ์ 3:12-16

ข้อท่องจำ แต่ท่านทั้งหลายจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จมาเหนือท่าน และท่านทั้งหลายจะเป็นพยานฝ่ายเราในกรุงเยรูซาเล็ม ทั้งแคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก (กิจการ 1:8)

อุปกรณ์การสอน พงนาอนุกรม กระดาษ ดินสอ พระคัมภีร์

เริ่มต้นบทเรียน

ถาม เราจะรับใช้พระเจ้าได้อย่างไร? (ให้โอกาสตอบ)

เด็กในช่วงอายุ 12-17 ปี เป็นช่วงที่กำลังเติบโตสู่วัยผู้ใหญ่ ซึ่งอยู่ในวัย “หัวเลี้ยวหัวต่อของชีวิต” เด็กในช่วงนี้จะเริ่มสงสัยอะไรหลายอย่างในชีวิต เช่น อยากรู้จุดมุ่งหมายในชีวิตของตน อนาคตจะเป็นอย่างไร และบางครั้งก็เกิดความสงสัยตัวเองว่า “เกิดมาทำไม?” “ฉันจะเป็นคนดีในสังคมได้อย่างไร?” เป็นต้น เราทราบไหมว่าการตอบคำถามเช่นนี้ต้องใช้เวลา ต้องผ่านประสบการณ์และต้องใช้ความคิดที่ลึกซึ้ง

บางคนกล่าวว่า “ให้เราดิ้นรนและร่ำเรงเถิด เพราะพรุ่งนี้เราก็จะตาย” บางคนพูดว่า “เกิดมาได้ครั้งเดียวจงหาความสนุกสนานให้ชีวิตเถิด” หรือบางคนก็มีชีวิตเพื่อ “ชดใช้กรรมเก่า” ปล่อยชีวิตไปตามยถากรรม สิ่งเหล่านี้เป็นทัศนคติและเป็นคำพูดที่ทำให้หมดหวังในชีวิต และมีชีวิตอยู่ไปวันๆเท่านั้น ซึ่งการคิดเช่นนี้ไม่ใช่เป็นน้ำพระทัยพระเจ้า กษัตริย์ซาโลมอนเคยดำเนินชีวิตสนุกสนานมาแล้ว พระองค์ได้อธิบายให้เราเห็นชีวิตของพระองค์ที่แสวงหาแต่ความสนุกสนาน ความร่ำรวย และความสำเร็จ แต่ในที่สุด พระองค์ก็สำนึกได้ว่าสิ่งเหล่านี้ไม่มีความหมายเลย และไม่สามารถทำให้มีความสุขพอใจได้ เพราะทุกสิ่งล้วนอนิจจังทั้งนั้น พระองค์จึงสรุปว่าจุดมุ่งหมายสูงสุดในชีวิตของมนุษย์ก็เพื่อรับใช้พระเจ้าและแสวงหาสติปัญญา

ชีวิตย่อมปราศจากความหมาย หากไม่มีความรักและการปรนนิบัติรับใช้พระเจ้า แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าเราทุกคนจะต้องกลายเป็นศิษยาภิบาล หรือผู้ประกาศ แต่หมายความว่า การรับใช้พระเจ้าจะนำความพอใจที่แท้จริง และยั่งยืนมาสู่เรา ไม่ว่าเราจะทำอะไรอยู่ เราจะมีอาชีพหรือมีฐานะอย่างไรก็ตาม เราสามารถรับใช้พระเจ้าได้ตามขอบพระทานที่พระเจ้าให้กับเรา เพื่อพระองค์จะพอพระทัย ถ้าเรากระทำทุกอย่างในขณะที่เรามีชีวิตอยู่ในโลกนี้เพื่อตัวเราเองแล้ว ในที่สุดสิ่งที่เราสะสมไว้จะถูกทิ้งอยู่เบื้องหลังไม่สามารถนำไปด้วยได้ แต่ถ้าเราทำเพื่อพระเจ้าในขณะที่เรามีชีวิต มีกำลังแข็งแรง เช่นนี้ ก็เหมือนกับว่าเรากำลังสะสมทรัพย์สมบัติไว้ในสวรรค์ซึ่งจะอยู่กับเราตลอดไป ให้เรามาคูว่า วัยรุ่นสามารถรับใช้พระเจ้าได้อย่างไร

ค้นพบความจริงจากพระคัมภีร์

1. การประกาศพระกิตติคุณ (มาระโก 16:15 กิจการ 1:8)

เราเคยรู้สึกท้อถอยบ้างไหม? สาวกของพระเยซูก็เคยรู้สึกเช่นนั้น ความหวังของเขาพังทลายเมื่อพระเยซูได้สิ้นพระชนม์บนไม้กางเขน เขาไม่ยอมเชื่อแม้กระทั่งข่าวดีที่ว่าพระองค์ทรงเป็นขึ้นมาจากความตายแล้ว

แต่พระเยซูได้มายืนอยู่ต่อหน้าเขา พุดคุยกับเขา พระองค์มีงานมากมายให้เขาทำ เมื่อพระองค์ถูกตัดสิ้นประหารชีวิตพวกเขาได้หลบหนีทิ้งพระองค์ไป แต่พระองค์ก็ยังทรงรักพวกเขา พระองค์ทรงรู้จักความอ่อนแอและความเขลา พระองค์ทรงรู้จักความล้มเหลวของมนุษย์และพระองค์ก็ทรงรู้ด้วยว่าพวกเขาจะเป็นพยานที่ดีเพียงไร เมื่อเขาได้รับการเต็มล้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

“เหตุฉะนั้นเจ้าทั้งหลายจงออกไปสั่งสอนชนทุกชาติให้เป็นสาวกของเรา ให้รับบัพติศมาในพระนามแห่งพระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ สอนให้เขาถือรักษาสิ่งสารพัดซึ่งเราได้สั่งพวกเจ้าไว้ นี่แหละเราจะอยู่กับเจ้าทั้งหลายเสมอไปจนกว่าจะสิ้นยุค” (มัทธิว 28:19-20)

อภิปราย

ชาวโลกจะได้รับข่าวประเสริฐเร็วช้าต่างกันเพียงไร? โดยเปรียบเทียบเมื่อคริสเตียนทุกคนช่วยกันเป็นพยานกับการทำงานนี้ให้เป็นหน้าที่ของศิษยาภิบาลกับผู้ประกาศ แล้วให้ตัวอย่างต่อไปนี้บนกระดาน ถ้าคนหนึ่งนำอีกหนึ่งคนมาหาพระเจ้าในหนึ่งปี และทั้งสองต่างนำอีกหนึ่งคนมาหาพระเจ้าในอีกหนึ่งปีต่อมา รู้ไหมว่าชาวโลกทั้งหมดจะได้รับข่าวประเสริฐภายใน 29 ปี ซึ่งการประกาศแบบนี้เรียกว่าการประกาศแบบทวีคูณ

1 ปี	2 คน
2 ปี	4 คน
3 ปี	8 คน
4 ปี	16 คน
5 ปี	32 คน
10 ปี	1,024 คน
15 ปี	32,768 คน
20 ปี	1,048,576 คน
25 ปี	33,554,432 คน
29 ปี	4,000,000,000 คน

สิ่งหนึ่งที่พระเยซูทรงพยายามชี้ให้สาวกของพระองค์เห็นคือ ความต้องการฝ่ายวิญญาณอันยิ่งใหญ่ของมนุษยชาติ (อ่าน ยอห์น 4:35) คนในยุคนี้มีความต้องการเช่นเดียวกับคนยุคก่อน มีวัยรุ่นอย่างเราในประเทศไทยที่ยังไม่รู้จักแม้พระนามของพระเยซู พวกเขาไม่รู้ว่าการรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดนั้นเป็นสิ่งสำคัญที่สุดในชีวิต เด็กๆและเพื่อนๆที่อาศัยอยู่แถวบ้านของเราล่ะ? เรารู้จักพระเยซูไหม? มีอีกกี่คนที่จำเป็นต้องรู้จักพระองค์? มาดูซิว่าเราจะตอบสนองการทรงเรียกของพระเยซูที่มีต่อเราได้อย่างไร

ประการแรก เราต้องขอให้พระเจ้าทรงช่วยให้เรามีชีวิตคริสเตียนที่ดี ไม่ว่าจะอยู่ที่ไหนก็ตาม

ถาม... ทำที่หรือความประพฤติของเราสำคัญต่อการเป็นพยานเรื่องพระเยซูคริสต์อย่างไร?

เมื่อพูดถึงการมีชีวิตคริสเตียนที่ดี เราไม่ได้หมายความว่าถึง ความเพียบพร้อมทุกประการ ซึ่งเราทุกคนต่าง ทำความผิดได้ แม้แต่สาวกของพระเยซูก็ยังทำพลาด แต่ถ้าเราได้แสดงความรัก ความกรุณาของพระเจ้าต่อบุคคลที่อยู่รอบข้างเรา ซึ่งเป็นก้าวแรกที่ยิ่งใหญ่ในการแบ่งปันข่าวประเสริฐแก่ผู้อื่นผ่านชีวิตของเรา (มัทธิว 5:16) พระเจ้ามิได้ทิ้งให้เราต่อสู้ตามลำพัง แต่พระองค์ทรงสัญญาว่าจะทรงช่วยเราโดยจะพระราชทานฤทธิ์เดชให้กับเรา (กิจการ 1:8)

ประการที่สอง เราจะต้องกล้าในการเป็นพยานเรื่องพระเจ้า การมีชีวิตที่เป็นตัวอย่างอันดีนั้นเป็นสิ่งสำคัญ แต่การเป็นพยานก็เป็นสิ่งสำคัญด้วยเพราะหากเราไม่บอกถึงความรอด เขาจะรู้ได้อย่างไรว่า พระเยซูได้เสด็จมาเพื่อช่วยเขา เราจะต้องทำเพราะว่าเราได้รับสิทธิพิเศษจากพระเจ้าที่จะแบ่งปันข่าวประเสริฐแก่ผู้อื่น

ประการที่สาม การเข้ามามีส่วนร่วมในการออกไปประกาศกับคริสตจักร เช่น เชิญเพื่อนของเรามายังชั้นรวีหรือการประชุมต่างๆ การเป็นพยานกับเพื่อนบ้าน การร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับการประกาศ สิ่งเหล่านี้จะช่วยให้เรา มีประสิทธิภาพในการนำผู้อื่นมาพบพระเจ้า

ตรวจสอบ

ทำสำเนารายการต่อไปนี้ แจกทุกคนให้พวกเขาขีดหน้าข้อที่รู้สึกว่าจะสามารถทำได้และรู้สึกสบายใจหรือให้เขาเขียนเพิ่มในสิ่งที่เขาทำได้

- เป็นพยานแต่เพื่อนเป็นการส่วนตัว
- เป็นครูรวีฯ
- ไปเยี่ยมเยียนผู้ใหญ่
- แจกใบปลิว
- อธิษฐานเผื่อผู้อื่นที่ธรรมาสน์
- เยี่ยมคนป่วยที่โรงพยาบาล
- นำการประกาศของเขาวชน
- เป็นปฏิคม
- เป็นหัวหน้าเซลล์
- ทำความสะอาดคริสตจักร
- เล่นดนตรี
- นำนมัสการ
- ร้องเพลงกับคณะนักร้อง

อธิบายว่าพระเจ้าทรงใช้เราทำงานที่ต่างกัน

2. ช่วยเหลือพี่น้องคริสเตียน (โคโลสี 3:12-16)

เป็นการดีที่เราจะรับผิดชอบการเป็นพยานเพื่อพระคริสต์อย่างจริงจัง คริสเตียนทุกคนต้องเป็นพยานเพื่อนำผู้อื่นมาพบพระคริสต์ ขณะเดียวกันเราก็ยังรับใช้พระเจ้าในงานด้านอื่นด้วย (อ่าน โคโลสี 3:16)

พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะให้เราแต่ละคนช่วยเหลือผู้อื่นในการดำเนินชีวิตคริสเตียน

ถาม...เราปรนนิบัติรับใช้กันและกันทางใดบ้าง? (อ่าน โคโลสี 3:12-15)

เราก็เหมือนคริสเตียนทุกคน บางครั้งเรารู้สึกเข้มแข็งมั่นคง แต่บางเวลาเรารู้สึกต้องการความช่วยเหลืออย่างมาก นี่เป็นเหตุผลที่ทำให้เราสามารถรับใช้กันและกันได้

การรับใช้ซึ่งกันและกันที่อัครสาวกเปาโลมักกล่าวถึงนั้น คือ การเสริมสร้างซึ่งกันและกัน หรือการให้ประโยชน์ฝ่ายวิญญาณ ท่านสอนให้คริสเตียนในยุคแรกนั้นได้ช่วยเหลือกันและกันเพื่อจะได้มีชีวิตที่บริสุทธิ์อย่างพระเจ้า แต่คำสอนนี้เกี่ยวข้องกับเราซึ่งเป็นวัยรุ่นยุคใหม่อย่างไร?

อภิปราย

แบ่งเป็นกลุ่มๆ

- 1) วัยรุ่นจะรับใช้เพื่อนที่ป่วยอย่างไร?
- 2) วัยรุ่นจะรับใช้เพื่อนที่ท้อใจอย่างไร?
- 3) วัยรุ่นจะรับใช้เพื่อนที่ญาติพี่น้องเพิ่งเสียชีวิตอย่างไร?
- 4) วัยรุ่นจะรับใช้เพื่อนที่อ่อนแอในความเชื่ออย่างไร?
- 5) วัยรุ่นจะรับใช้คริสเตียนวัยรุ่นที่ไม่มีใครรู้จักอย่างไร?
- 6) วัยรุ่นจะรับใช้เพื่อนคริสเตียนที่ผิดหวังในความรักอย่างไร?

ประการแรก เราสามารถหนุนใจเพื่อนคริสเตียนวัยรุ่นคนอื่นที่ต้องการหนุนใจ เมื่อเห็นเพื่อนคนหนึ่งกำลังอธิษฐาน และรู้สึกว่าเขาต้องการความช่วยเหลือ อธิษฐานกับเขาหรือถ้าเพื่อนบางคนไม่เข้าใจข้อความในพระคัมภีร์ เราก็อาจช่วยเขาได้

ประการที่สอง เมื่อเพื่อนคริสเตียนกำลังเหินห่างไปจากทางของพระเจ้า เราอาจเป็นคนที่จะช่วยเขากลับมาหาพระองค์ได้ เขาอาจฟังคำเตือนของเราในขณะที่ไม่อยากจะฟังคนอื่น

ประการที่สาม เราอาจรับใช้ผู้ใหญ่ได้ด้วย คริสเตียนผู้ใหญ่โดยทั่วไปจะดีใจ เมื่อวัยรุ่นแสดงความสนใจเขา ตัวอย่าง ในการประชุมของค่ายใหญ่แห่งหนึ่ง ผู้รับใช้ท่านหนึ่งนั่งอยู่ที่แถวหน้า หลังจากการประชุมนมัสการเสร็จสิ้นลง เมื่อเขาเงยหน้าขึ้น เขาเห็นกลุ่มอนุชนมาอยู่ล้อมรอบเขา แล้วพวกเขาก็กล่าวแก่ผู้รับใช้ว่า “อาจารย์ช่วยเราหลายครั้งแล้ว ครั้งนี้พวกเราอยากอธิษฐานเพื่ออาจารย์บ้าง” ท่านได้รับการชูใจฝ่ายวิญญาณอย่างมากเมื่ออนุชนได้อธิษฐานเพื่อท่าน

3. รับใช้ด้วยการนมัสการ (เอเฟซัส 5:19)

การนมัสการเป็นอีกวิธีหนึ่งในการรับใช้ เราไม่ควรเห็นว่าเป็นการบิบบังคับให้คนนมัสการ แต่ควรให้การนมัสการเป็นประสบการณ์ที่น่าชื่นชม

เมื่อเราร้องเพลง อธิษฐาน และนมัสการด้วยกันเท่ากับว่าเรา...

1) รัับใช้พระเจ้าโดยการอธิษฐานและการสรรเสริญ เราเห็นได้ว่าพระเจ้าทรงรักการสรรเสริญจากประชากรของพระองค์ (อ่าน สดุดี 22:3) พระเจ้าทรงพอพระทัยเมื่อเราบอกพระองค์อย่างจริงใจว่า เราชักพระองค์ และเราชื่นชมในความคิดที่พระองค์มีต่อเรา

2) กำลังสมานความรักเข้าด้วยกัน การนมัสการร่วมกันสามารถช่วยให้ความรู้สึกขัดแย้งหรือความไม่เข้าใจกันได้รับการแก้ไข ในคริสตจักรแห่งหนึ่งเกิดความไม่เข้าใจกันขึ้นในกลุ่มอนุชน ไม่มีใครรู้ซัดว่าความขัดแย้งที่เกิดขึ้นนั้นมีสาเหตุจากอะไร คนส่วนใหญ่ที่มานมัสการจะออกไปทันทีที่การประชุมสิ้นสุดลง แต่เมื่ออนุชนบางคนได้เริ่มต้นนมัสการพระเจ้า และมีเพื่อนเข้าร่วมการสรรเสริญและนมัสการนั้นด้วยการเปลี่ยนแปลงก็เริ่มเกิดขึ้น อนุชนค่อยๆเข้ามาร่วมการอธิษฐานหลังการประชุมเพิ่มขึ้น และในไม่ช้าความรู้สึกขมขื่นต่างๆ ระหว่างกันก็หมดไป

ค้นพระคัมภีร์

แจกกระดาษและดินสอ แล้วเขียนชื่อพระคัมภีร์ข้างล่างนี้ลงไป ให้จับคู่ช่วยกันค้นหาข้อพระคัมภีร์นั้น และบอกเพื่อนๆ หน้าชั้นว่า ข้อความที่พวกเขาค้นนั้นบอกเกี่ยวกับการนมัสการอย่างไร

- 1) อพยพ 34:14
- 2) 1พงศาวดาร 16:29
- 3) อิสยาห์ 2:8
- 4) มีคาห์ 5:13
- 5) มัทธีว 15:9
- 6) ยอห์น 4:22
- 7) ฮีบรู 1:6
- 8) วิวรรณ์ 13:8
- 9) วิวรรณ์ 15:4

ดำเนินชีวิตในความจริง

เราอาจแปลกใจที่รู้ว่า เราชักพระเจ้าได้ เมื่อเรารู้ความจริงนี้และเริ่มต้นรัับใช้พระองค์แล้ว ชีวิตเราก็จะเปลี่ยนแปลงอย่างมหัศจรรย์

บิดามารดาของมานิตย์ได้รัับใช้พระเจ้าในคริสตจักรอย่างเข้มแข็ง มานิตย์เองก็รัับเชื่อตั้งแต่เด็ก แต่เขาไม่เคยมีส่วนเกี่ยวข้องในการรัับใช้เลย จนศิษยาภิบาลเทศนาว่า พระเจ้าทรงต้องการให้เราแต่ละคนรัับใช้พระองค์ไม่ว่าเป็นเด็ก อนุชน หรือผู้ใหญ่ เมื่อเขาผู้นั้นพอพระทัยแน่ชัด สิ่งต่างๆก็เปลี่ยนไป ต่อจากนั้นมา เขาก็ได้เป็นแรงหนุนใจให้เพื่อนอนุชนหลายคนได้เข้ามามีบทบาทในการรัับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า

บางทีเราอาจเป็นคนหนึ่งที่กำลังแสวงหาความหมายของชีวิต ถ้าเราต้องการที่จะรัับใช้พระองค์ เราต้องถวายเป็นคนแก่พระเยซู เมื่อพระเจ้าอภัยบาปให้เราแล้ว เราก็เป็นบุตรของพระองค์ สามารถรัับใช้พระองค์ได้ เมื่อนั้นเราจะพบกับความอิมใจ

ธัญญาทิพย์
แบบฝึกหัดสำหรับ
นักเรียนชั้นเยาวชน

y.2-1

เราเชื่ออะไร?

บทที่ 1

จงลากเส้นจับคู่ข้อความที่สอดคล้องกันระหว่างแถวซ้ายและขวา

1. พระกิตติคุณ	ก. สดุดี
2. พระคริสตธรรมคัมภีร์	ข. 4
3. พันธสัญญาใหม่	ค. เพลงซาโลมอน
4. บทกวี	ง. วิวรรณ์
5. หนังสือที่เป็นบทเพลง	จ. 27
6. พระธรรมที่ไม่ทราบผู้เขียน	ฉ. 66
7. พระธรรมที่บอกถึงอนาคต	ช. ยี่รู

*พระคัมภีร์มีอีกชื่อหนึ่งว่าอะไร ? หากคำตอบได้จากตารางอักษรข้างล่าง โดยเลือกอักษรในแต่ละช่องตามคำเฉลยดังต่อไปนี้

1. อยู่ใต้สระ
2. ปรากฏอยู่ในตารางอักษรนี้ 3 ครั้ง
3. อยู่ใต้สระไอ
4. ปรากฏอยู่ในตารางอักษรนี้ 6 ครั้ง
5. ถูกล้อมรอบด้วย น.
6. อยู่เหนือ ส.

1	2	3	4	5	6
ภ	ข	ไ	บ	ด	ฝ
ธ	ม	ท	ก	ฮ	ว
ต	ช	ฝ	ด	ม	ย
ม	ด	ง	ช	น	ส
เ	ส	บ	น	า	น
จ	พ	แ	ล	น	บ

ทำไมการอ่านพระคริสตธรรมคัมภีร์จึงจำเป็นต่อคริสเตียน

1. _____
2. _____
3. _____

บทที่ 2 ★★

ตกลง คุณนี่เป็นสมาชิกของคณะ

คำถามนำอภิปราย

- 1. ทำไมความคิดของสุจึงล้มเหลว?
- 2. นักเรียนเคยคิดอย่างสุไหม?
- 3. เราเปรียบเทียบบ้านของสุกับชีวิตของเราได้อย่างไร? อธิบาย
- 4. เมื่อเรามีปัญหาเราควรหันไปหาใคร?

จงเติมอักษรลงในช่องว่างของข้อพระคัมภีร์ข้างล่างนี้ และหาว่าพระคัมภีร์
 ข้อนี้อยู่ในพระธรรมอะไร ข้อที่เท่าไร??

เ... ราะว่า... าง... ่อง... วา... ื่อ
 ...วา... ื่อ... ่อง... ระ... ื่อ... ื่อ... ื่อ... ื่อ
 ...ื่อ... ื่อ... ื่อ... ื่อ... ื่อ... ื่อ... ื่อ... ื่อ... ื่อ
 ...ื่อ... ื่อ... ื่อ... ื่อ... ื่อ... ื่อ... ื่อ... ื่อ... ื่อ

บทที่ 3

1			ล	
2		๕	น	
3			พ	๕ ๖ ๗ ๘
4			ร	๕ ๖ ๗ ๘
5		๑	ะ	
			ช	
6	๕		น	๕
7			ม	
8			บ	๑
9			น	๑ ๒ ๓
10			ง	๕
11			ม	
12			ก	๑ ๒ ๓ ๔ ๕
13			า	๑ ๒ ๓ ๔
14	๖	๗	ง	
15			๖	๑
16			ข	
17	๕	๖	น	

เติมคำลงในช่องว่างได้
กิจ:เติมคำใน
ปริศนาข้างบน
ได้ทุกข้อ
★ ★ ★

พระเจ้าได้สั่ง(4).....มาบังเกิดเป็นมนุษย์ แต่พระองค์ไม่เหมือน
คนทั่วไปตรงที่พระองค์ไม่เคยทำบาปเลย พระองค์ทรงเป็นพระบุตร
ของ(๖)..... พระองค์ได้มารับโทษบาปแทนเราซึ่งเป็น(๙)....
พระองค์ได้(1).... พระ(7)...บน(11)....(12).....ซึ่งทำให้
เราสามารถกลับมามีความ(5).....กับพระเจ้าอย่างพ้อลูกได้อีก
หากเราเชื่อและวางใจในพระนามเยซู
ไม่ว่าเราจะทำบาปผิดมากเพียงไร พระเจ้าสามารถชำระเราให้
สะอาด(10)... ดั่งมีพระสัญญาใน 1 ยอห์น 1.9ว่า
"ถ้าเรา(13).....บาป(16)....เรา พระองค์ทรงสัตย์ซื่อและ
(14).....ก็จะทรงโปรด(8).....ของ(15)...และจะทรง
(5).....เราให้(2)..จากการอธรรม(17).....

บทที่ 4

จงวงกลมล้อมรอบคำตอบที่ถูกต้องที่สุด

- การบัพติสมาในน้ำมีความหมายอย่างไร ?
 - เราได้เป็นสมาชิกในโบสถ์นั้น
 - เราได้บังเกิดใหม่ในพระคริสต์
 - เราได้เรียนรู้วิธีอาบน้ำ
- ใครเป็นผู้มีสิทธิ์ที่จะได้รับบัพติสมาในน้ำ ?
 - ผู้ที่ เป็นสมาชิกในโบสถ์หนึ่งติดต่อกัน 5 ปี
 - เฉพาะครอบครัวของผู้ปกครองและศิษยาภิบาล
 - ผู้ที่ตัดสินใจต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยไถรอดของเขา
- ถ้าเราต้อนรับพระเยซูแล้วและต้องการที่จะรับบัพติสมาในน้ำ เราควรจะ
 - รอกันกระทั้งคนในโบสถ์บอกว่าเราควรจะรับบัพติสมาได้แล้ว
 - บอกกับเพื่อนที่ดีที่สุดของเราให้ทราบเท่านั้น
 - บอกกับศิษยาภิบาลของคริสตจักรหรือศิษยาภิบาลของอนุชน

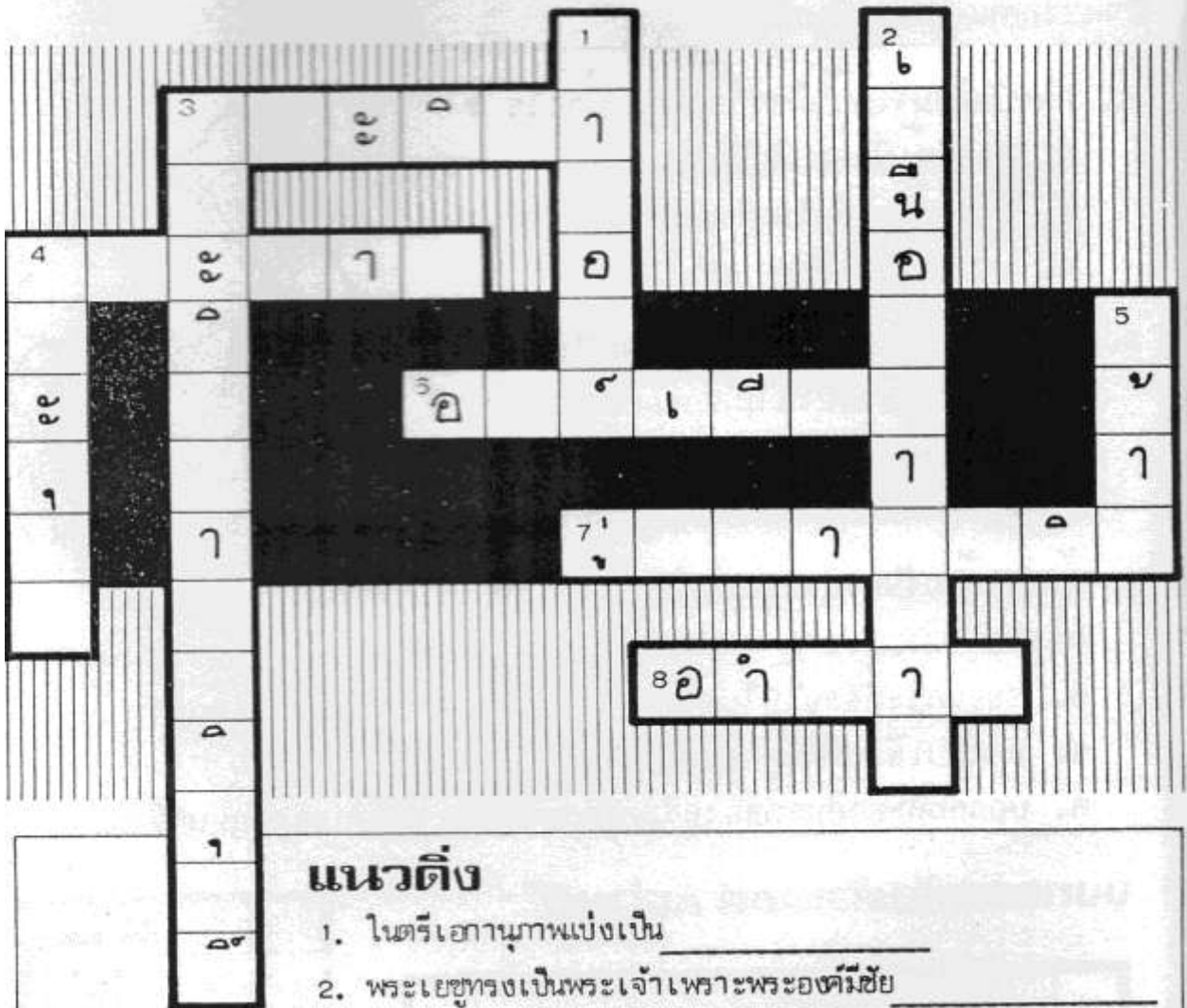

จงถอดรหัสตัวเลขข้างล่างนี้

14	13	10	6	3	11	8	6	1		
22	15	18	7	15	5			10	1	1
20	4	16	1	7	1	21	14	20		
5	15	13	17	6	19	12	9		2	

1	น	12	ม
2	ว	13	า
3	ด	14	ถ
4	ล	15	ร
5	ส	16	ป
6	ใ	17	ง
7	ค	18	ะ
8	ย	19	ท
9	แ	20	ก
10	ผ	21	ท
11	อ	22	พ

บทที่ 5

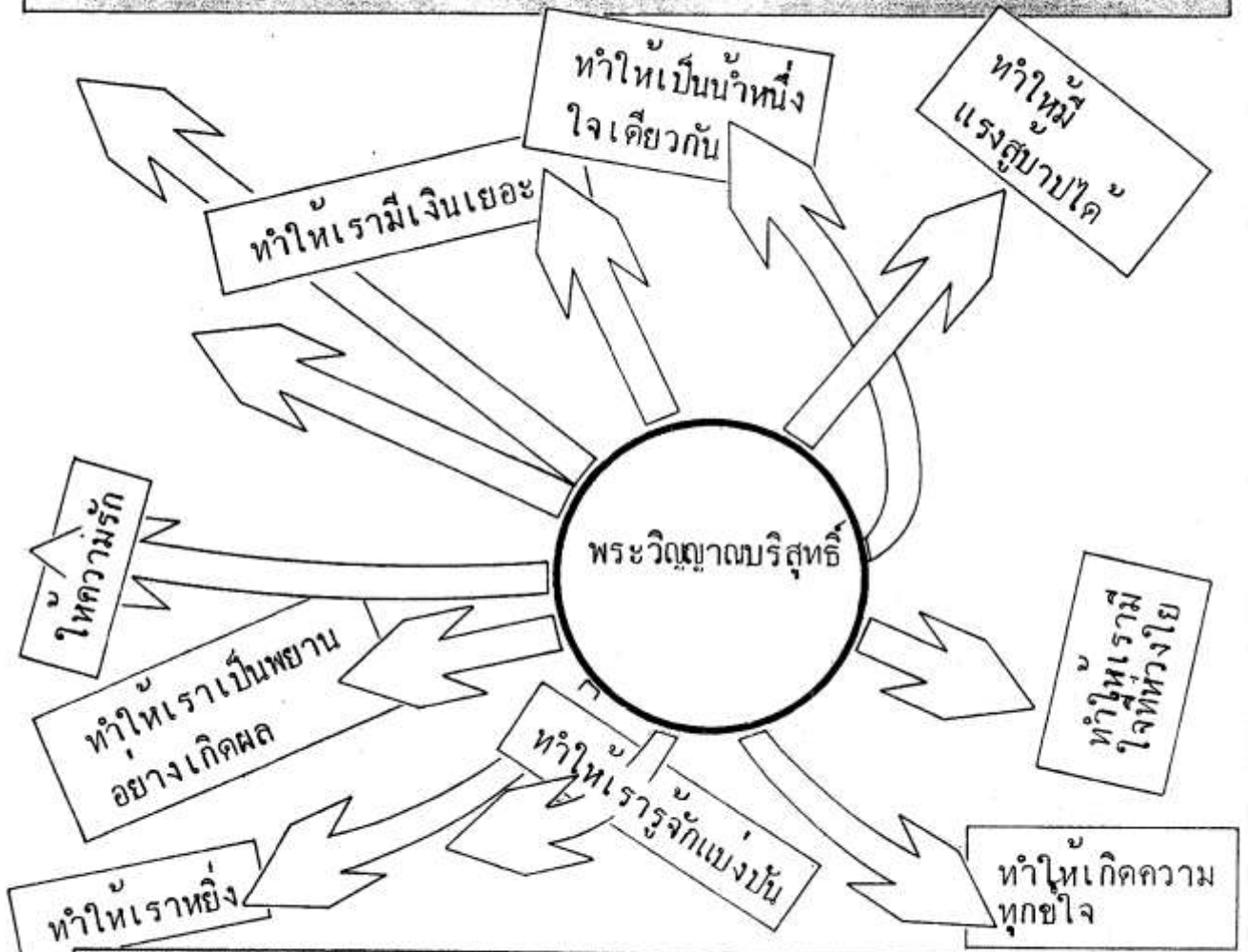
แนวตั้ง

1. ไนโตรเฮกานูมาแบ่งเป็น _____
2. พระเยซูทรงเป็นพระเจ้าเพราะพระองค์มีชัย _____
3. _____ ทรงนำเราและเหล่าโสมเรา
4. _____ ทรงตายไต่บาบเรา
5. พระบิดาทรงเป็นผู้ _____ โส

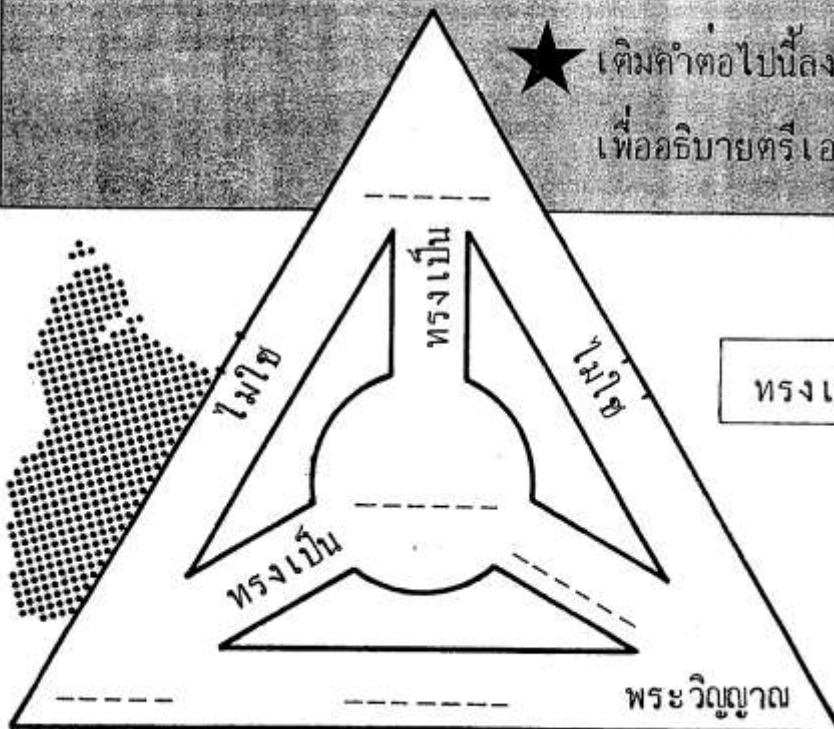
แนวนอน

3. _____ ทรงส่งพระบุตรลงมา
4. พระบุตรของพระเจ้าทรง _____ ว่า พระเยซู
6. พระบิดา, พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้า _____ เดียวกัน
7. พระวิญญาณบริสุทธิ์นำเรา _____ ทั้งหมด (ยอห์น 16)
8. พระบิดา, พระบุตรและพระวิญญาณทรงมี _____ เท่ากัน

★★ จงระบายสีลงในลูกศรที่ชี้ไปในสิ่งที่พระวิญญูณทรงทำเพื่อเรา★★★

★ เดิมคำต่อไปนี้ลงในช่องที่ขาดหายไป เพื่ออธิบายตรีเอกานุภาพให้ชัดเจน

- ทรงเป็น
- ไม่ใช่
- พระบิดา
- พระบุตร
- พระเจ้า

บทที่ 6

นักเรียนมีความคิดเห็น
อย่างไรกับคำอธิบาย
ของมดู???

จงให้คะแนน

	ไม่เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	เห็นด้วย
1. ถ้ามดูอยู่เฉยพระเจ้าจริง ๆ เขาจะไม่ถูกทดลองเลย	3	2 1 0	1 2 3
2. พระเจ้าอนุญาตให้ภรรยาทดลองมดู ดั้งนั้นจึงเป็นความผิดพลาดของพระเจ้า	3	2 1 0	1 2 3
3. การทดลองเป็นเครื่องหมายว่า เรากำลังหลงไปจากทางของพระเจ้า	3	2 1 0	1 2 3
4. เราต้องเผชิญกับการทดลองโดยไม่ได้ความช่วยเหลือจากพระเจ้า	3	2 1 0	1 2 3
5. ถ้าซาตานไม่ยุ่งกับเรา เราคงไม่ทำผิดอีกเลย	3	2 1 0	1 2 3
6. พระเจ้าทรงรักเราแม้ว่าเราถูกทดลอง หรือล้มเหลว	3	2 1 0	1 2 3

บทที่ 7

ให้นักเรียนคิดว่าตัวเองเป็นเปโตร แล้วเขียนบันทึกประจำวันของเหตุการณ์
ในวันที่เขาปฏิเสธพระเยซูและเหตุการณ์ในวันเพ็นเตคอส ลงในช่องว่างที่จัดให้ จากนั้นให้
ตรวจดูว่าบันทึกที่นักเรียนเขียนนั้น ตรงกับที่ปรากฏในพระคัมภีร์หรือไม่

The notebook page is designed for a journal entry. It features a spiral binding at the top. The page is divided into a grid of writing lines. The grid consists of 10 columns and 15 rows. The first row is a header row, and the remaining 14 rows are for the main text. The grid is formed by solid lines on the top and bottom, and dashed lines in the middle of each row. The notebook page is slightly curled at the bottom left corner.

บทที่ 8

มีของประธาน 9 อย่างในตารางอักษรนี้ ให้นักเรียนวงกลมรอบ ของประธานทั้งหมด และเขียนชื่อประธานลงไปในหน้าถัดไป ให้สอดคล้องกับคำอธิบายที่ให้ไว้

ล	ถ์	ร	แ	ง	บ	ส	ห	น	ว	ร	ะ	ไ	ท	ท	น
ส	อ	เ	ผ	ย	พ	ร	ะ	ว	จ	น	ะ	ไ	คั	ล	ถ์
ง	ษ	ท	ภ	ท	ม	จ	า	น	เ	ช	า	ค	ห	ผ	อ
ล	ค	า	ร	ไ	า	พ	ะ	ท	ภ	ค	เ	ว	ร	ม	ษ
ท	า	ภ	า	ร	อิ	ท	ธิ	ถ	ท	ธิ	คั	า	ง	ว	ค
ค	อิ	ห	ม	ภ	ค	า	ม	จ	า	น	ไ	ม	น	ป	า
แ	น	ถ	จ	ษ	แ	ม	น	ห	น	ธ	น	ส	ท	า	ป
ง	บ	ะ	อ	บ	พ	ช	ส	ช	ค	ษ	ง	า	ร	จ	ร
ไ	ร	ล	เ	ศ	ค	ภ	ค	โ	อ	ะ	ช	ม	ฐ	ช	ะ
จ	ะ	แ	ภ	ธ	ภ	ธ	น	ชี	น	ณ	ณ	า	ณ	ท	ภ
ร	ภ	ส	น	า	า	ป	เ	ศ	ส	ณ	น	ร	ท	ห	อ
ม	อ	ค	ศ	เ	ษ	ม	ฐ	พ	ศ	า	ถ	ถ	ณ	แ	บ
อ	บ	ค	ค	ฐ	า	า	า	ไ	ช	เ	า	ริ	อ	ค	คั
ท	คั	ท	ห	ว	แ	ง	แ	ภ	ธ	ณ	ภ	ค	น	ว	
น	ว	ะ	ค	ป	ป	ส	ส	ป	ป	ท	ม	ษ	เ	ง	ษ
จ	ษ	า	ไ	ไ	ล	แ	แ	ป	ล	ะ	ะ	า	ส	ช	ส
ค	ค	ท	พ	พ	ภ	ช	ช	ถ	ถ	ภ	า	โ	ท	น	คิ
น	ว	ท	ร	ร	ว	ร	ร	บ	พ	พ	ว	ร	จ	ห	ป้
ภ	า	อ	ช	ช	ณ	ณ	ฐ	ฐ	น	น	ท	ค	ณ	น	ณ
ษ	ม	ษ	ษ	ณ	ณ	ษ	ษ	น	น	ฐ	ฐ	ช	ช	า	ณ
ท	รู้	จ้	ภ	สิ	ง	เ	ภ	ค	วิ	ณ	ณ	า	ณ	ภ	า

เมื่อพระวิญญูฯ ทรงให้ทำโนสิ่งที่เป็นไปไม่ได้ใน
สายตาของมนุษย์ เช่นการทำให้คนตายเป็นขึ้นมา

เมื่อพระวิญญูฯ อนุญาตให้บางคนเป็นดวงกลางที่
พระองค์จะทรงเทฤทธิ์เดชแห่งการรักษาโรค

เมื่อพระวิญญูฯ ตรัสผ่านบางคนเพื่อหุนใจ หรือ
เตือนสติโดยใช้ภาษาของเขาเอง

เมื่อพระวิญญูฯ ให้บางคนสามารถแปลภาษาต่างๆ
ที่อีกคนหนึ่งพูดแล้วล้วงหน้า

เมื่อพระวิญญูฯ ให้บางคนมีคำแนะนำพิเศษสำหรับ
เหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

เมื่อพระวิญญูฯ ให้คนหนึ่งมีความวางใจพระเจ้าว่า
พระองค์จะทรงตอบคำอธิษฐานเกิดความเข้าใจ
ของมนุษย์

เมื่อพระวิญญูฯ อนุญาตให้บางคนรู้โนสิ่งที่คนทั่วไป
ไม่รู้

เมื่อพระวิญญูฯ ตรัสผ่านบางคนโดยใช้ภาษาอื่น

เมื่อพระวิญญูฯ อนุญาตให้บางคนรู้จักวิญญูฯ ดีและชั่ว

☆☆☆ บทที่ 9 ☆☆☆

ให้นักเรียนค้นหาคำที่มีความสำคัญจากตารางข้างล่าง โดยทำตามคำสั่ง 1-6

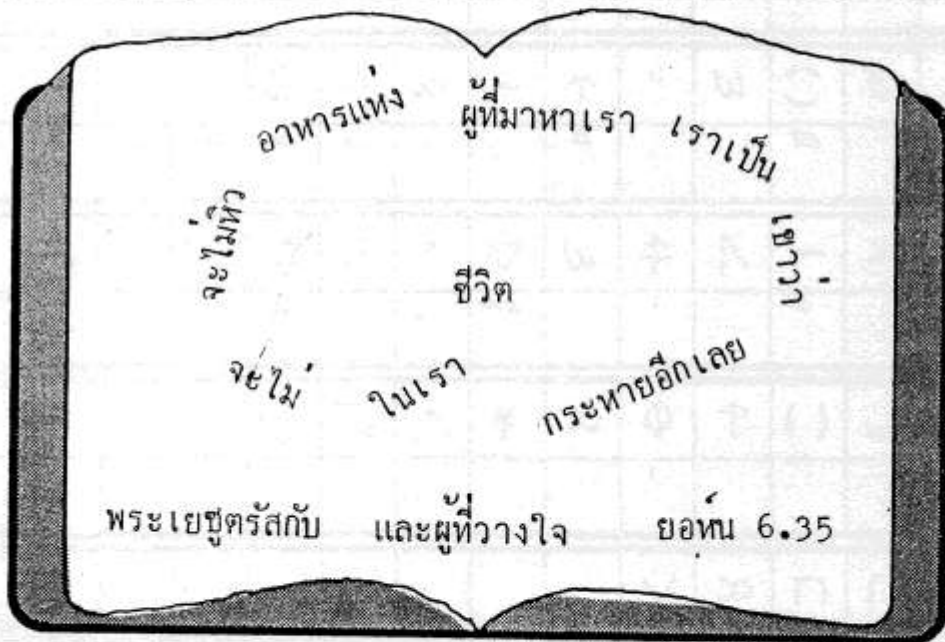
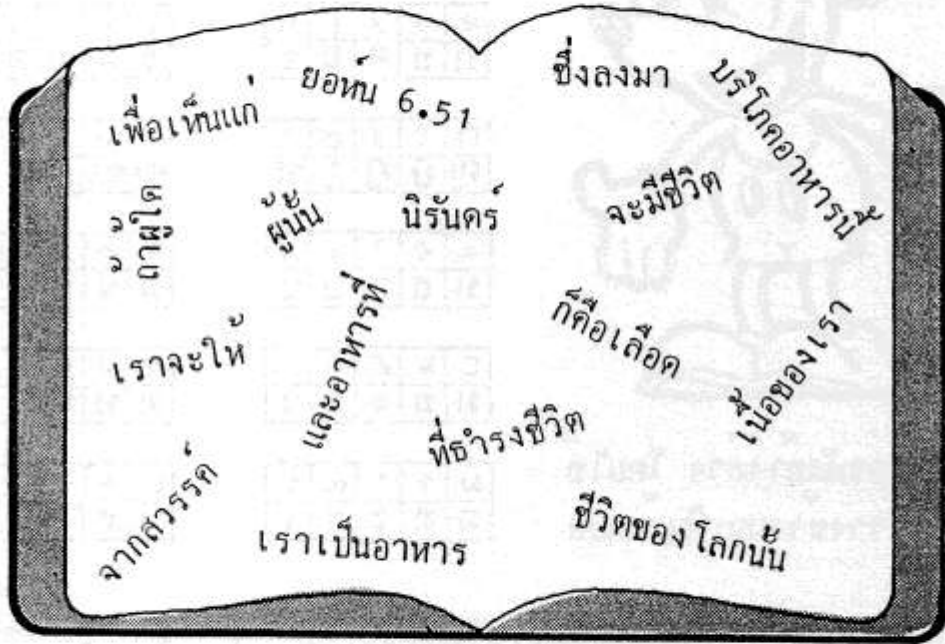
1. ตัดคำว่า "ไม้" ที่ปรากฏในทุกช่องออก
2. ตัดคำที่บอกถึงอาชีพในช่องที่ 1, 3, 5 และ 9 ออก
3. ตัดคำที่เริ่มด้วย "นัก" ออกทั้งหมด
4. ตัดคำที่บอกถึงโรคและความเจ็บป่วยในช่องที่ 1, 2, 4, 5, 6 และ 10
5. ตัดคำที่เป็นอวัยวะของร่างกาย
6. ตัดคำที่เป็นของเหลวทุกชนิดออก

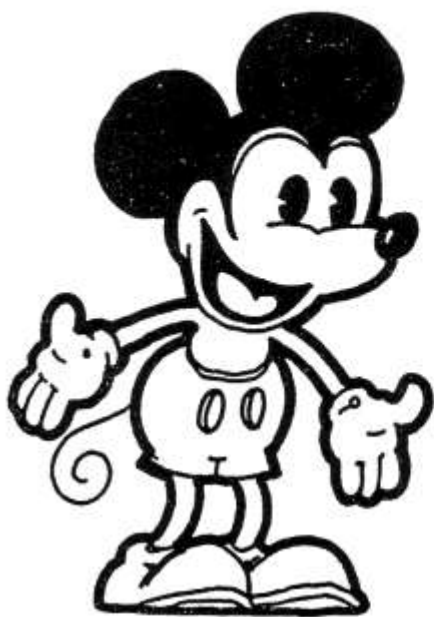
★	ก	ข	ค	ง	จ
1	หัด	แขน	หมอ	ไม้	การ
2	น้ำคร่ำ	อธิษฐาน	นักเทศน์	มะเร็ิง	เลือด
3	พอดำ	เล็บ	น้ำ	ควย	สมอง
4	ความ	ขา	นักเรียน	หวัด	ไม้
5	ปวดท้อง	เบืงชี	เชื่อ	กรรมกร	โอดเลี้ยง
6	จะ	ไม้	โปลิโอ	กระเพาะ	ช่วย
7	เช่า	ให้	ศิระะ	น้ำค่าง	นักร้อง
8	น้ำชา	หัวใจ	โคล่า	ผู้ป่วย	นม
9	นักธุรกิจ	ฝน	ครู	ไม้	รอด
10	คีชาน	ไม้	ชีวิต	นักพูด	นิ้ว

*** บทที่ 10 ***

จงเรียงข้อพระคัมภีร์ที่กระจัดกระจายข้างล่างนี้ให้ถูกต้อง เขียนพระคำที่เรียงแล้วในช่องว่าง

บทที่ 11

จงถอดรหัสข้างล่าง โดยใช้
ตารางข้างบนเป็นต้นแบบ

±	▽	×	{	/
ก	ข	ค	ด	ง

[#	↓	Σ]
จ	ฉ	ช	ซ	ณ

π	δ	δ	∅	}
ญ	ฎ	ฏ	ฐ	ฑ

τ	∇	Δ	≡	✓
ฒ	ณ	ด	ต	ถ

=	θ	.	+	×
ท	ธ	น	บ	ป

τ	φ	∴	±	∧
ฒ	ฒ	พ	พ	ภ

∞	*	√	-	()
ม	ย	ธ	ล	ว

↑	♂	∅	÷	∧
ศ	ษ	ส	ท	พ

ω	∴	∝	L	
อ	ฮ	ะ	า	เ

£	λ	L	L	∩
แ	ถ	ไ	ใ	เ

L	-	:	=	∝	"	=	/	÷	-	∝	≠	±	
			,			๕						๘	
L	∅	∩	ω	"	↑	-	∝	=	∩	↓	()	≡	=
		๘			๘			๘	๘	๘	๘		๘
±	∝	-	/	±	ω	▽	"	L	%	"	∴	√	:
๐		๕	,			๘			๘				
"	L	()	↑	φ	∝	≠	∴	√	:				
๘				,									
()	π	π	∝	∇									
๘													

อุปมา เรื่อง...

เท้า

ณ. ดินแดนแห่งหนึ่ง มีร่างกายที่สมบูรณ์อยู่ร่างกายหนึ่ง อวัยวะต่างทำหน้าที่ของมันอย่างดี ปากพูด, กินและดื่ม หูได้ยินเสียง ตาใช้มอง มือแขน ขา ต่างทำงานตามที่มันจะทำได้ สมอังก์สั่งการให้ทุกอย่างประสานกันอย่างดี ร่างกายนี้มีความสุขจริงๆ

เวลาผ่านไป เท้าเจอกรรมเกิดรู้สึกเป็นทุกข์ขึ้นมา "เอ๊ะ ฉันจะต้องจุกอยู่ในถุงเท้าตลอดไปหรือนี่" มันบ่น "และฉันจะต้องอดทนกับรองเท้านานสักเท่าไร เหม็นจะตาย "

"โอ๊ย อีกแล้ว ๆ ๆ" เท้าร้อง เมื่อมือจับรองเท้าสวมเข้าไป

"โอ๊ย เจ็บจัง" เท้าตะโกน เมื่อมือผูกเชือกรองเท้า พอถึงที่พรงนี้ฉันจะไม่ยอมให้เหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นอีก

"หิวน้ำนะ" สมอังก์สั่งการ

"ก็ให้ปากมันเดินไปเองซิ หิวน้ำก็ทำเอง" เท้าตอบ "ฉันเบื่อก่อนที่จะทำอะไรให้ใครแล้ว"

สมอังก์กับเท้าเดียวกันเป็นเวลาหลายวัน ในที่สุดสมอังก์เหนื่อยอ่อน "เอาละ ตอนนี้ใครๆก็เห็นแล้วว่า ที่ต้องเป็นเท้านะลำบากยังไง จะได้อยู่ตามลำพังเสียบ้าง ไม่ต้องมีใครมารบกวน"

วันต่อมา ร่างกายนั้นตายลง รวมทั้งเท้าที่นำส่งสารด้วย

1. ทำไมเท้าจึงสำคัญต่อร่างกาย ?

2. ถ้านักเรียนเป็นสมอังก์ นักเรียนจะพูดอย่างไรให้เท้ายอมทำงาน ?

3. เรื่องนี้สอนว่าอย่างไร ?

บทที่ 12

จงเอาอักษร **ชชชชช** ออกจากตารางนี้ แล้วจะได้ข้อความที่
ต้องการ เขียนลงในช่องว่างตรงกลาง

จ	ล	อ	ง	ค	ู	ร	า	ใ	น	ร	เ	รี	ต	อ	ง	นี้	ช
พ	พ	า	ต	ส	ว	บ	ร	ร	ธ	ค							ดู
น		ช	ไ	ท	ช	ล	ม	พ	า							ไ	ที
ใ	น															ใ	ต
ง	ล															ห	ห
ช	ง															ห	ห
า	ธ															บ	เ
ต	า															รี	อ
บ	ย															อ	อ
า	ต															อ	อ
นี้	อ															อ	อ
ช		ร	บ	พ	ท	พ	เ	ะ	ล	ช						อ	อ
ห	ด	ธ	ปี	เ	ศ	ะ	จ	บ	า	ร	พ					อ	อ

คิดเลขกันดีกว่า...

● อึ้งยังเด็กเกินไปที่จะออกไปทำงานนอกบ้าน คุณแม่ให้เขาช่วยทำงาน และสัญญาจะให้เขาสัปดาห์ละ 50 บาท

อึ้งต้องถวายสืบลดเป็นจำนวนเงินบาทต่อสัปดาห์

บทที่ 13

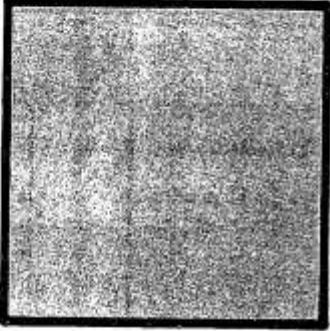
ถูก หรือ ผิด

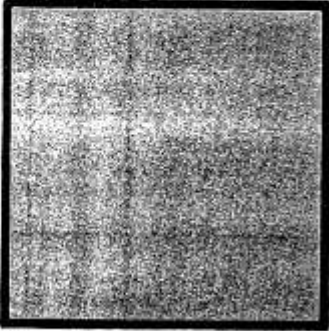
★ ให้ฝึกเรียนพิจารณาประโยคข้างล่างต่อไปนี้ แล้วบอกว่าข้อความใดถูก ข้อความใดผิด ★

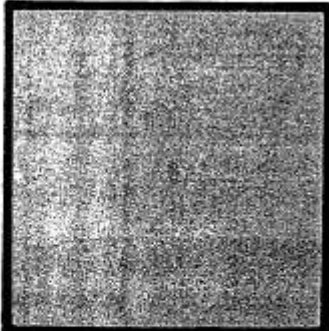
ถูก ผิด

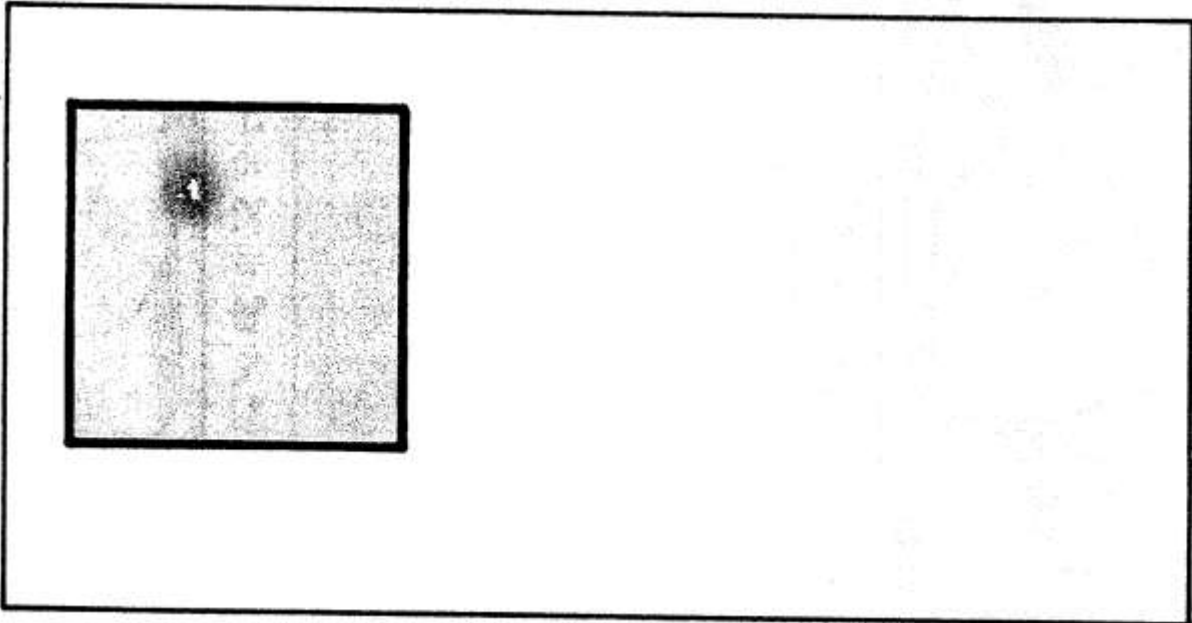
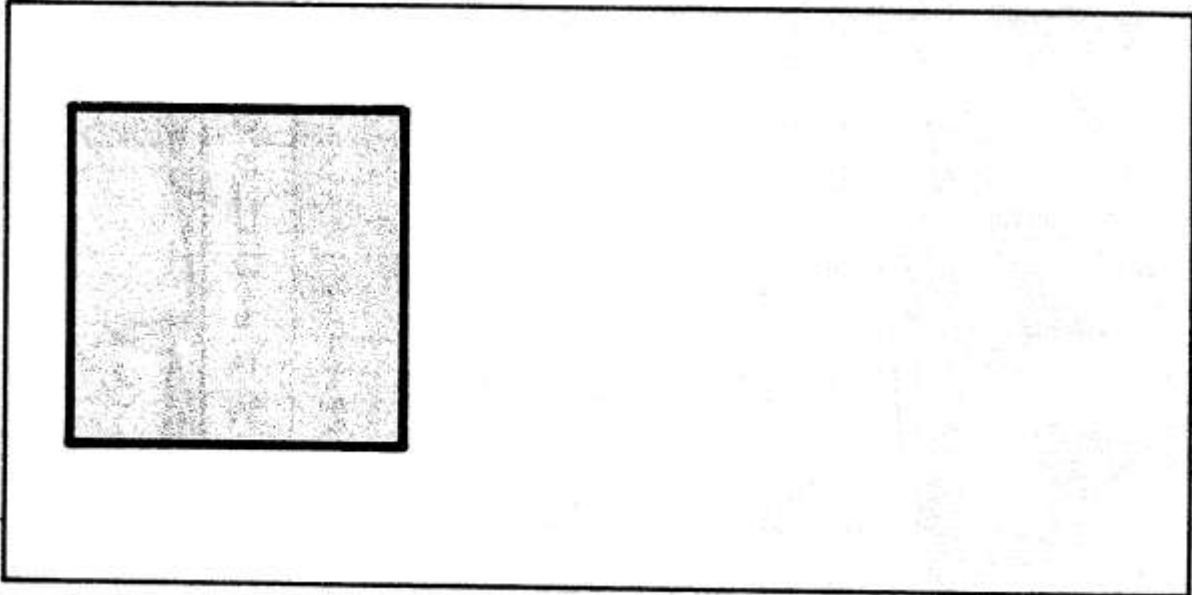
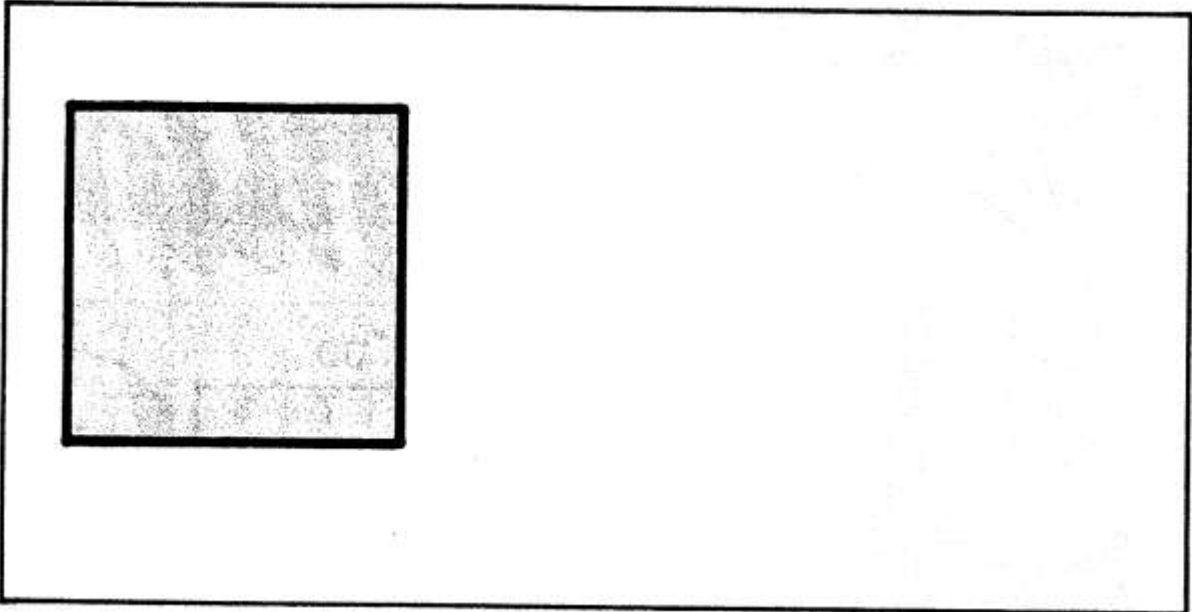
1. คนอายุเท่าฉันจะรับใช้พระเจ้าได้ก็ต่อเมื่อตั้งใจจะเป็นศิษยาภิบาลหรือผู้ประกาศ		
2. ฉันยังทำอะไรให้พระเจ้าไม่ได้ ในวันนี้		
3. พระบัญชาสุดท้ายของพระเยซูมีสำหรับผู้ใหญ่เท่านั้น		
4. พระเจ้าทรงเรียกให้ฉันเป็นพยาน		
5. ฉันไม่รู้จักคนที่มีความต้องการฝ่ายวิญญาณสักคน		
6. ฉันจะดำเนินชีวิตอย่างไรก็ได้ ตราบที่ยังเป็นพยานเพื่อพระเจ้าอยู่		
7. พระเจ้าหวังให้ฉันมีชีวิตถูกต้อง เพื่อการเป็นพยาน		
8. พระเจ้าทรงสัญญาจะช่วยให้เราในการดำเนินชีวิต		
9. การเริ่มต้นที่ดีในการบอกเรื่องพระเยซูคือชวนเขามาโบสถ์		
10. ฉันรับใช้พระเจ้าด้วยการหนุนใจเพื่อคริสตชนด้วยกันก็ได้		

บทเรียนได้กล่าวถึงการรับใช้ ขอให้นักเรียนคิดถึงคน 6 คนที่นักเรียนรู้จัก และคิดว่าเราจะรับใช้ผู้นั้นได้อย่างไร ให้เขียนชื่อของแต่ละคนลงในช่องสี่เหลี่ยมที่ให้ได้ และเขียนวิธีที่เราจะช่วยเขาหรือรับใช้เขาได้ในช่องว่างทางขวามือ

	
---	--

	
---	--

	
---	--

หน้าสำหรับคนเก่ง

★ ระยะเวลาที่เรา "จ..."

1	2	3	4	5	6	7	8
ก	ข	ค	ม	ไ	ย	ล	เ
26							9
๗							ง
25	$\begin{array}{r} 14 \quad 29 \quad 10 \quad 17 \quad 4 \\ 2^+ \quad 13^- \quad 9^- \quad 12^- \quad 3^x \end{array}$						10
24	— — — — —						11
23	$\begin{array}{r} 5 \quad 23 \quad 11 \quad 4 \quad 17 \\ 4^x \quad 14^- \quad 9^+ \quad 4^x \quad 8^+ \end{array}$						12
22	— — — — —						13
21	20	19	18	17	16	15	14
แ	ส	จ	ช	ธ	อ	ะ	พ

และทรงสัญญากว่า...

1	2	3	4	5	6	7	8
ก	ข	ค	ม	ไ	ย	ล	เ
26	$\begin{array}{r} 4 \quad 4 \quad 19 \quad 19 \quad 5 \quad 9 \quad 13 \\ 2^x \quad 6^x \quad 7^+ \quad 0^- \quad 3^x \quad 7^+ \quad 7^- \end{array}$						9
25	— — — — —						10
24	$\begin{array}{r} 15 \quad 15 \quad 16 \quad 24 \quad 14 \\ 14^- \quad 8^+ \quad 2^+ \quad 5^- \quad 12^+ \end{array}$						11
23	— — — — —						12
22	$\begin{array}{r} 32 \quad 17 \quad 15 \quad 48 \quad 3 \quad 25 \\ 4^- \quad 3^+ \quad 11^- \quad 3^- \quad 2^+ \quad 13^- \end{array}$						13
21	20	19	18	17	16	15	14
แ	ส	จ	ช	ธ	อ	ะ	พ

